

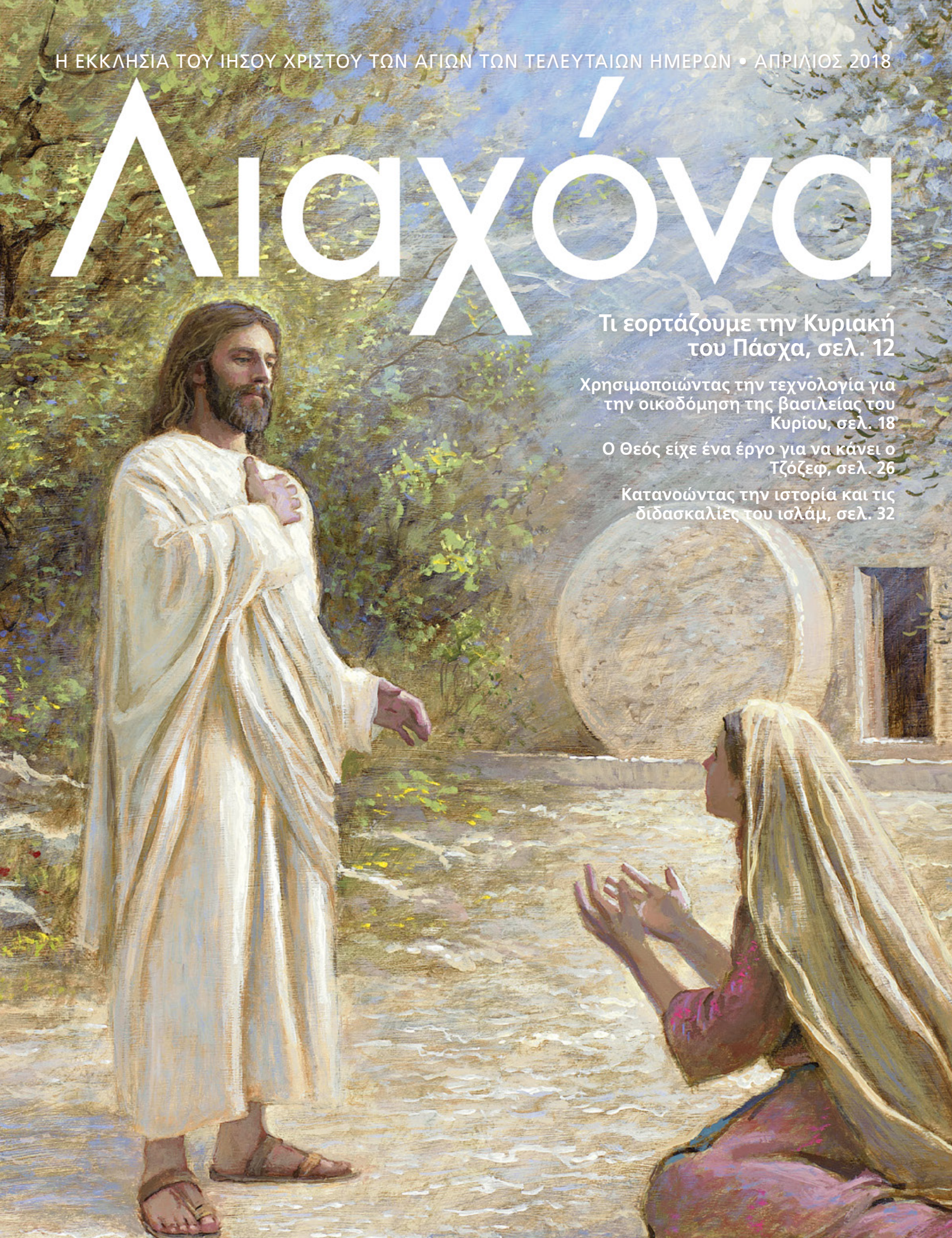
Λιαχόνα

Τι εορτάζουμε την Κυριακή
του Πάσχα, σελ. 12

Χρησιμοποιώντας την τεχνολογία για
την οικοδόμηση της βασιλείας του
Κυρίου, σελ. 18

Ο Θεός είχε ένα έργο για να κάνει ο
Τζόζεφ, σελ. 26

Κατανοώντας την ιστορία και τις
διδασκαλίες του ισλάμ, σελ. 32

Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΝΑΟ
ΚΑΙ Η ΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΑΣ ΕΚΕΙ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΣΑΣ...
ΘΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙ ΤΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ
ΣΑΣ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΤΕ ΣΤΟ
ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΡΑΣΣΕΛ ΝΕΛΣΟΝ

Από το Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας, σελίδα 4.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

- 4** **Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας: Καθώς προχωρούμε μαζί**
Από τον Πρόεδρο Ράσσελ Νέλσον

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
Εικονογράφηση υπό Jon McNaughton.

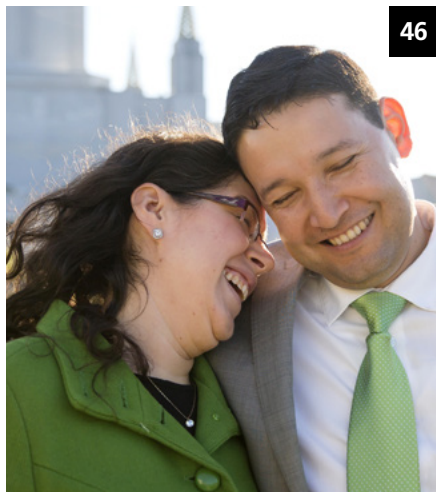
ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ

- 12** **Το τελικό, μοναχικό ταξίδι του Σωτήρος**
Από τον Τσάκελ Γουάρντλι
Αυτήν την εποχή του Πάσχα, συλλογισθείτε πώς οι διαφορετικές εκφάνσεις της εξιλεωτικής θυσίας του Σωτήρος σας επηρεάζουν στο ταξίδι της ζωής.
- 18** **Ας μοιρασθούμε τη γνώση μας για τον Σωτήρα**
Από τον Πρεσβύτερο Γκάρυ Στήβενσον
Με τα πρόσφατα άλματα της τεχνολογίας, έχουμε περισσότερους τρόπους από ποτέ να μοιρασθούμε για τον Ιησού Χριστό.
- 26** **Άγιοι: Η ιστορία της Εκκλησίας—Κεφάλαιο 3: Πλάκες από χρυσό**
Υστερα από την αγγελική επίσκεψη του Μορόνι στον Τζόζεφ Σμιθ, ο τελευταίος είδε τις χρυσές πλάκες για πρώτη φορά.

- 32** **Κατανόηση του ισλάμ**
Από τον Ντάνιελ Πήτερσον
Μία σύντομη ιστορία και βασικές διδασκαλίες της δεύτερης μεγαλύτερης θρησκείας του κόσμου.

ΤΜΗΜΑΤΑ

- 8** **Στον άμβωνα: Καλάθια και μπουκάλια**
Από την Τσιέκο Οκαζάκι
- 10** **Κλασικά του Ευαγγελίου: Εκείνο το λαμπρό κυριακάτικο πρωινό**
Από τον Πρεσβύτερο Τζόζεφ Γουέρθλιν
- 40** **Φωνές των Αγίων των Τελευταίων Ημερών**
- 44** **Πορτρέτα πίστης: Ρακοτομαλάλα Αλφόνσε**
- 80** **Μέχρι να ξανασυναντηθούμε: Η πραγματικότητα της Αναστάσεως**
Από τον Πρεσβύτερο Τοντ Κριστόφερσον

46

46 Μονοπάτια προς την αληθινή ευτυχία

Από τον Πρεσβύτερο Ουλίσσερ Σοάρες
Η αληθινή και μόνιμη ευτυχία μπορεί να βρεθεί μόνον όταν ζούμε τις αρχές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

50 Γάμος, χρήματα και πίστη

Από τον Σάντεϋ Τσιμπούικε Ομπάσι
Η αρραβωνιαστικιά μου κι εγώ θέσαμε την πίστη μας σε δοκιμασία, όταν δεν είχαμε αρκετά χρήματα για τις προετοιμασίες του γάμου μας.

Δείτε εάν μπορείτε να βρείτε τη Διαχόνα που είναι κρυμμένη σε αυτό το τεύχος. Υπόδειξη: τι μαθήματα έχετε μάθει από τους παππούδες σας;

52 Ερωτήσεις και απαντήσεις

Τι μπορώ να κάνω για να ανακτήσω την πίστη μου; Γιατί επιτρέπει ο Θεός τον πόλεμο;

54 Προσευχή: το κλειδί της μαρτυρίας και της αποκατάστασης

Από τον Πρεσβύτερο Ρόμπερτ Χέιλς
Η ζωή του Ιζόζεφ Σμιθ διδάσκει το πρώτο βήμα για την ανάπτυξη της μαρτυρίας: προσευχή.

58 Τι, γιατί και πώς: μία ανάλυση της Αποκατάστασης

Από την Φέιθ Σάδερλιν Μπλάκχερστ
Πώς ταιριάζουν οι θεικές νομές, η αποστασία και η αποκατάσταση;

62 Γνωρίζοντας τον Σωτήρα

Από τη Σάρα Χάνσον
Μπορούμε να αισθανθούμε αυξημένη γαλήνη και σκοπό καθώς χρησιμοποιούμε τις γραφές για να μάθουμε για τον Ιησού Χριστό.

54

68

66 Τι σημαίνει για μένα η Αποκατάσταση

Χρησιμοποιήστε αυτό το παιχνίδι ταιριάσματος για να μάθετε για γεγονότα από την ιστορία της Εκκλησίας που επηρεάζουν τη ζωή σας σήμερα!

68 Απόστολοι καταθέτουν μαρτυρία για τον Χριστό

Από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Μπέντναρ

69 Ένα εκπληκτικό μάθημα

Από τον Πρεσβύτερο Βάλερι Κορδόν.

70 Το κατάσταση υποδημάτων του Abuelo

Από τον Ρέι Γκόλντραπ
Η καλύτερη στιγμή για να μετανοήσουμε για μία κακή επιλογή είναι τώρα.

72 Λάμπτε το φως σας: Τόλμησε να είσαι καλοσυνάτος!

74 Χάθηκα και βρέθηκα

Από τον Καέλ Σ.
Χάθηκα στο δάσος, αλλά ήξερα ότι μπορούσα να προσευχηθώ και ο Θεός θα με βοηθούσε.

75 Η σελίδα μας

76 Ιστορίες από τις γραφές: Ο Ιωσήφ πωλείται στην Αίγυπτο

Από την Κιμ Γουέμπ Ρηντ

79 Σελίδα Χρωματισμού: Ο Ιησούς λέει: «Έλα, ακολούθα με»

Διεθνές περιοδικό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Η Πρώτη Προεδρία: Ράσελ Νέλσον, Ντάλλιν Όουκς, Χένρυ Αιρινγκ

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων: Ράσελ Μπάλλαρντ, Τζέφρυ Χόλλαντ, Ντίτερ Ούχτντορφ, Ντέιβιντ Μπένταντ, Κουέντιν Κουκ, Τοντ Κριστόφορσον, Νιλ Αντερσον, Ρόναλντ Ράσμπαντ, Γκάρι Στήβενσον, Ντέλι Ρένλαντ

Συντάκτης: Ούγο Μαρτίνες

Βοηθοί συντάκτου: Ράνταλ Μπένετ, Κάρολ ΜακΚόνκι
Σύμβουλοι: Μπράιαν Αστον, Μπόνυ Κόρντον, Λεγκραντ Κέρτις νεότερος, Εντουαρντ Ντουμπέ, Σάρον Γιούμπανκ, Ντόναλντ Χόλστρομ, Ντάγκλας Χολμς, Έρικ Κοπίσκι

Διευθύνων Σύμβουλος: Ρίτσαρντ Χίτον
Διευθυντής των περιοδικών της Εκκλησίας: Άλαν Λόιμποργκ

Διευθυντής επιχείρησης: Γκαρφ Κάνον

Διευθύνων συντάκτης: Άνταμ Όλσον

Βοηθός διευθύνων συντάκτης: Ράιαν Καρ

Βοηθός εκδόσεων: Φρανσίσκα Όλσον

Συνταξη και διόρθωση: Μαρίσσα Ντένις, Ντέιβιντ Ντίξον, Ντέιβιντ Εντουαρντς, Μάθιου Φλίττον, Λόρι Φούλερ, Γκάρρετ Γκαρφ, ΛαΡένε Πόρτερ Γκοντ, Τζων Ράιαν Τζένσον, Σάρλοτ Λάκραμπαλ, Μάικλ Μόρρις, Έρικ Μάντοκ, Σάλλυ Τζόνσον Ουτεκιρκ, Τζόσουα Πέρκυ, Γιαν Πίνμπορου, Ρίτσαρντ Ρόμνυ, Μάιντυ Ξέλου, Μάρισα Γουίντισον

Διευθύνων καλλιτεχνικός σύμβουλος:

Τζ. Σκοτ Κνούτσεν

Καλλιτεχνικός διευθυντής: Ταντ Πήτερσον

Σχέδιο: Τζάνετ Αντριους, Φέι Αντρους, Μάντι Μπέντλυ, Κίμπαλ Μπότ, Τόμας Τσάιλντ, Ντέιβιντ Γκριν, Κολλίν Χίνκκλι, Έρικ Τζόνσον, Σούζαν Λόφγκρεν, Σκοτ Μούι, Έμιλυ Τσιέκο Ρέμινγκτον, Μαρκ Ρόμπισον, Μπραντ Τίρι, Νικόλ Γουόκενχορστ

Συντονιστής πνευματικής ιδιοκτησίας:

Κολέτ Νεμπέκερ Ον

Διευθύντρια παραγωγής: Τζέιν Ανν Πίτερς

Παραγωγή: Άιρα Γκλεν Ανταίρ, Τζούλι Μπάρντντ,

Τόμας Κρόνιν, Μπράιαν Γουίγκι, Τζίντυ Νίλσον,

Ντέρεκ Ρίτσαρντσον

Προτύπωση: Τζόσουα Ντένις, Έιμιον Χάρρις

Διεύθυνση εκτυπώσεων: Στήβεν Λιούις

Διευθυντής διανομής: Τρόυ Μπάρκερ

Για συνδρομές και τιμές εκτός Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά, πηγαίστε στο store.lds.org ή επικοινωνήστε με το τοπικό σας κέντρο διανομής της Εκκλησίας ή τον γνήθι τομέως ή κλάδου.

Υποβάλετε χειρόγραφα και απορίες, στο liahona.lds.org, με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο liahona@ldschurch.org ή με κανονικό ταχυδρομείο στο *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Η *Λιαχόνα* (ένας όρος στο Βιβλίο του Μόρμον που σημαίνει «πιεζίδα» ή «κατευθυντής») εκδίδεται στα Αλβανικά, Αρμενικά, Μπισλάμα, Βουλγαρικά, Καμποτζιανά, Σεμπουάνο, Κινεζικά, Κινεζικά (απλοποιημένα), Κροατικά, Τσεχικά, Δανικά, Ολλανδικά, Αγγλικά, Εσθονικά, Φιτζι, Φινλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ουγγρικά, Ισπανικά, Ινδονησιακά, Ιταλικά, Ιαπωνικά, Κιριμπατί, Κορεατικά, Λεττονικά, Λιθουανικά, Μαλγασικά, γλώσσα νήσων Μάρσαλ, Μογγολικά, Νορβηγικά, Πολωνικά, Πορτογαλικά, Ρουμανικά, Ρωσικά, Σαμσα, Σλοβενικά, Ισπανικά, Σουαχίλι, Σουηδικά, Ταγκαλόγκ, Ταϊτιανικά, Ταϊλανδικά, Τονγκικά, Ουκρανικά, Ούρτου και Βιετναμικά. (Η συχνότητα ποικίλλει ανά γλώσσα.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in The United States of America

Πληροφορίες περί πνευματικών δικαιωμάτων: Εκτός και αν υποδεικνύεται διαφορετικώς, τα άτομα μπορούν να αντιγράψουν υλικό από τη *Λιαχόνα* προς δική τους προσωπική, μη εμπορική χρήση (για κλήσεις της Εκκλησίας επίσης). Αυτό το δικαίωμα μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε. Το οπτικό υλικό δεν μπορεί να αντιγραφεί, αν υποδεικνύονται περιορισμοί στη σημείωση αναφοράς πηγής μαζί με το έργο τέχνης. Ερωτήσεις περί πνευματικών δικαιωμάτων θα πρέπει να απευθύνονται στο Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Ηλεκτρονική διεύθυνση [e-mail]: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2018 Vol. 14 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Greek (ISSN 1553-2194) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

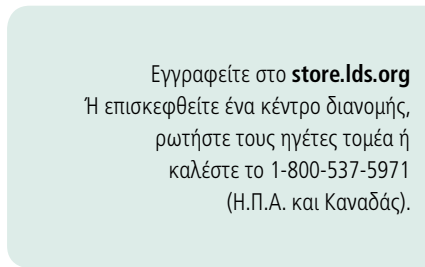
Διαβάστε άρθρα και υποβάλετε το δικό σας στο liahona.lds.org

Βρείτε εμπνευσμένα, κινόχρηστα μηνύματα (στα Αγγλικά, Πορτογαλικά και Ισπανικά) στο [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

Αποστείλατε ανατροφοδότηση στο liahona@ldschurch.org

Εγγραφείτε στο store.lds.org
Ή επισκεφθείτε ένα κέντρο διανομής,
ρωτήστε τους ηγέτες τομέα ή
καλέστε το 1-800-537-5971
(Η.Π.Α. και Καναδάς).

ΕΙΚΟΝΕΣ: YTO GETTY IMAGES

ΘΕΜΑΤΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Οι αριθμοί αντιπροσωπεύουν την πρώτη σελίδα του άρθρου.

Άγιο Πνεύμα, 8, 42, 52, 66, 72

Ανάσταση, 10, 12, 80

Αποκατάσταση, 26, 54, 58, 66

Αποστασία, 54, 58

Βάπτιση, 75

Βιβλίο του Μόρμον, 26, 54, 66

Γάμος, 50

Γραφές, 41, 52, 62, 76

Δέκατα, 66, 69

Διαθήκες, 4

Έμπνευση, 40, 42

Εντιμότητα, 80

Εξιλέωση, 10, 12, 80

Επουράνιος Πατέρας, 12, 46, 52, 66, 74, 80

Ευδαιμονία, 46

Ηγέτες της Εκκλησίας, 4

Θάνατος, 10, 12, 26,

43, 80

Θρήσκευμα, 32

Θυσία, 12, 44

Ιησούς Χριστός, 10, 12, 18, 62, 66, 68, 79, 80

Ιστορία της Εκκλησίας, 26, 54, 66

Καλοσύνη, 72

Μαρτυρία, 12, 62

Μέσα κοινωνικής δικτύωσης, 18

Μετάνοια, 80

Ναοί, 40, 75

Παράδειγμα, 72, 76

Πάσχα, 10, 12, 80

Πίστη, 46, 50, 52, 68

Πόλεμος, 52

Προσευχή, 26, 52, 54, 74

Τεχνολογία, 18

Τζόζεφ Σμιθ, 26, 54, 58, 66

Από τον Πρόεδρο
Ράσσελ Νέλσον

Καθώς προχωρούμε μαζί

Σημείωση εκδότη: Ο Πρόεδρος Ράσσελ Νέλσον, ο οποίος ξεχωρίστηκε ως ο 17ος Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών στις 14 Ιανουαρίου 2018, εκφώνησε αυτά τα σχόλια στις 16 Ιανουαρίου 2018, κατά τη διάρκεια μίας ζωντανής μετάδοσης από το παράρτημα του Ναού της Σωλτ Λέηκ. Ζήτησε να δημοσιευθούν τα λόγια του σε αυτό το τεύχος.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, νιώθω ταπεινοφροσύνη που είμαι μαζί σας αυτό το πρωινό. Πριν από τέσσερις ημέρες ενταφιάσαμε έναν σπουδαίο άνθρωπο, έναν προφήτη του Θεού – τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον. Τα λόγια δεν μπορούν να περιγράψουν επακριβώς το μέγεθος και τη μεγαλοπρέπεια της ζωής του. Πάντοτε θα λατρεύω τη φιλία μας με ευγνωμοσύνη για όσα με δίδαξε. Τώρα πρέπει να προσβλέπουμε στο μέλλον με πλήρη πίστη στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, του οποίου είναι αυτή η Εκκλησία.

Πριν από δύο ημέρες, όλοι οι ζώντες Απόστολοι συναντήθηκαν στο άνω δώμα του Ναού της Σωλτ Λέηκ. Εκεί αποφάσισαν ομοφώνως, πρώτα, να αναδιοργανώσουν την Πρώτη Προεδρία τώρα και, δεύτερον, να υπηρετήσουν εγώ ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Τα λόγια δεν επαρκούν για να σας πω πώς ένιωσα να έχω τους αδελφούς μου –αδελφούς που κρατούν όλα τα κλειδιά της ιεροσύνης αποκατεστημένα μέσω του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ σε αυτήν τη θεϊκή νομή– να βάζουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι μου για να με χειροτονήσουν και να με ξεχωρίσουν ως Πρόεδρο της Εκκλησίας. Ήταν μία ιερή και γεμάτη ταπεινοφροσύνη εμπειρία.

Μετά έγινε ευθύνη μου να διακρίνω ποιους είχε προετοιμάσει ο Κύριος να είναι σύμβουλοί μου. Πώς θα μπορούσα να επιλέξω μόνον δύο από τους Δώδεκα άλλους Αποστόλους, καθέναν εκ των οποίων αγαπώ τόσο πολύ; Είμαι βαθιά ευγνώμων στον Κύριο που απήντησε στις ένθερμες προσευχές μου. Είμαι πολύ ευγνώμων που ο Πρόεδρος Ντάλλιν Χάρρις Όουκς και ο Πρόεδρος Χένρυ Μπίνιον Άιρινγκ είναι πρόθυμοι να υπηρετήσουν μαζί μου ως Πρώτος και Δεύτερος Σύμβουλος αντιστοίχως. Ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ έχει επιστρέψει στη θέση του στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων. Έχει ήδη λάβει μείζονες αναθέσεις για τις οποίες έχει τα προσόντα με τρόπο μοναδικό.

Το μηνιαίο Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας θα διακοπεί

Αυτό το μήνυμα θα είναι το τελευταίο Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας που θα εκδοθεί στα περιοδικά επί μηνιαίας βάσεως. Στο μέλλον, η Πρώτη Προεδρία θα αναφέρει σημαντικά μηνύματα κατά τις ανάγκες μέσω των ποικίλων διαύλων της Εκκλησίας μεταξύ άλλων τα περιοδικά της Εκκλησίας και το LDS.org.

Κάθε ημέρα της υπηρετήσης ενός Αποστόλου είναι μία ημέρα μάθησης και προετοιμασίας για περισσότερη ευθύνη στο μέλλον.

Αποτίω φόρο τιμής σε εκείνον και τον Πρόεδρο Άιρινγκ για τη θαυμαστή υπηρετήσή τους ως συμβούλων του Προέδρου Μόνσον. Είναι απόλυτα ικανοί, αφοσιωμένοι και εμπνευσμένοι. Είμαστε βαθιά ευγνώμονες γ' αυτούς. Καθένας είναι πρόθυμος να υπηρετήσει τώρα εκεί όπου χρειάζεται περισσότερο.

Ως ο Απόστολος δεύτερος σε αρχαιότητα, ο Πρόεδρος Όουκς γίνεται επίσης Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Ωστόσο, δεδομένης της κλήσης του στην Πρώτη Προεδρία και σε ακολουθία με την τάξη της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Ράσοελ Μπάλλαρντ, επόμενος

σε αρχαιότητα, θα υπηρετήσει ως αναπληρωματικός Πρόεδρος εκείνης της απαρτίας. Η Πρώτη Προεδρία θα εργασθεί χέρι-χέρι με τους Δώδεκα για να διακρίνει το θέλημα του Κυρίου και να προχωρήσει το ιερό έργο Του.

Είμαστε ευγνώμονες για τις προσευχές σας. Έχουν προσφερθεί σε όλον τον κόσμο για εμάς. Το πρωινό μετά την εκδημία του Προέδρου Μόνσον, μία τέτοια προσευχή προσφέρθηκε από ένα τετράχρονο αγόρι ονόματι Μπένσον. Παραθέτω αποσπάσματα από το γράμμα της μητέρας του που γράφτηκε προς τη σύζυγό μου, Γουέντυ. Ο Μπένσον

προσευχήθηκε: «Επουράνιε Πατέρα, σε ευχαριστώ που μπόρεσε να δει ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον τη σύζυγό του ξανά. Σε ευχαριστώ για τον νέο μας προφήτη. Βοήθησέ τον να είναι γενναίος και να μη φοβάται που είναι καινούργιος. Βοήθησέ τον να είναι υγιής και δυνατός. Βοήθησέ τον να έχει δύναμη, επειδή έχει την ιεροσύνη. Και βοήθησέ μας πάντοτε να είμαστε καλοί».

Ευχαριστώ τον Θεό για παιδιά σαν κι αυτό και για τους γονείς που είναι σοβαροί ως προς τη δέσμευσή τους στην ενάρετη, εσκεμμένη ανατροφή των παιδιών – για κάθε γονέα, δάσκαλο και μέλος που φέρει

Εξακολουθήστε στο μονοπάτι της διαθήκης. Η δέσμευσή σας να ακολουθήσετε τον Σωτήρα, συνάπτοντας διαθήκες μαζί Του και μετά η τήρηση αυτών των διαθηκών θα ανοίξει τη θύρα σε κάθε πνευματική ευλογία και προνόμιο διαθέσιμα.

βαριά φορτία κι όμως υπηρετεί τόσο πρόθυμα. Με άλλα λόγια, για τον καθέναν σας είμαι ευγνώμων με πολλή ταπεινοφροσύνη.

Ο Κύριος είναι στο πηδάλιο

Καθώς προχωρούμε μαζί, σας καλώ να σκεφθείτε τον μεγαλοπρεπή τρόπο με τον οποίον ο Κύριος κυβερνά την Εκκλησία Του. Όταν ένας Πρόεδρος της Εκκλησίας αποβιώνει, δεν υπάρχει κανένα μυστήριο σχετικά με το ποιος καλείται μετά να υπηρετήσει υπό την ιδιότητα αυτή. Δεν υπάρχει ψηφοθηρία, προεκλογική εκστρατεία, αλλά μόνον οι ήρεμοι μηχανισμοί ενός θείου σχεδίου διαδοχής, το οποίο έχει θέσει ο Ίδιος ο Κύριος.

Κάθε ημέρα της υπηρετήσης ενός Αποστόλου είναι μία ημέρα μάθησης και προετοιμασίας για περισσότερη ευθύνη στο μέλλον. Παίρνει δεκαετίες υπηρετήσης για να μετακινηθεί ένας Απόστολος από την κατώτερη

στην αρχαιότερη έδρα στον κύκλο. Κατά τη διάρκεια αυτού του καιρού, κερδίζει εμπειρία από πρώτο χέρι σε κάθε πλευρά του έργου της Εκκλησίας. Γνωρίζει επίσης καλά τους λαούς της γης, μεταξύ άλλων την ιστορία, τον πολιτισμό, τις γλώσσες τους, καθώς οι αναθέσεις του τον πηγαίνουν επανειλημμένως σε όλη την υφήλιο. Αυτή η διαδικασία διαδοχής στην ηγεσία της Εκκλησίας είναι μοναδική. Δεν γνωρίζω άλλη όμοιά της. Αυτό δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσει, διότι είναι η Εκκλησία του Κυρίου. Εκείνος δεν λειτουργεί κατά τον τρόπο των ανθρώπων.

Έχω υπηρετήσει στην Απαρτία των Δώδεκα υπό πέντε προηγούμενους Προέδρους της Εκκλησίας. Έχω δει κάθε Πρόεδρο να λαμβάνει αποκάλυψη και να ανταποκρίνεται σε αυτήν την αποκάλυψη. Ο Κύριος πάντοτε έχει καθοδηγήσει και θα καθοδηγήσει και θα εμπνέει τους προφήτες Του. Ο Κύριος είναι στο πηδάλιο. Εμείς που έχουμε χειροτονηθεί να δίδουμε μαρτυρία για το άγιο όνομά Του

σε όλον τον κόσμο θα εξακολουθήσουμε να επιζητούμε να γνωρίσουμε το θέλημά Του και να το ακολουθήσουμε.

Παραμείνετε στο μονοπάτι της διαθήκης

Τώρα, σε κάθε μέλος της Εκκλησίας λέω, εξακολουθήστε στο μονοπάτι της διαθήκης. Η δέσμευσή σας να ακολουθήσετε τον Σωτήρα, συνάπτοντας διαθήκες μαζί Του και μετά η τήρηση αυτών των διαθηκών θα ανοίξει τη θύρα σε κάθε πνευματική ευλογία και προνόμιο διαθέσιμα σε άνδρες, γυναίκες και παιδιά παντού.

Ως νέα Προεδρία, θέλουμε να αρχίσουμε με τον στόχο κατά νου. Γι' αυτόν τον λόγο, σας μιλούμε σήμερα από έναν ναό. Ο στόχος για τον οποίον καθέννας μας προσπαθεί είναι να προικισθούμε με δύναμη σε έναν οίκο του Κυρίου, επισφραγισμένοι ως οικογένειες, πιστοί στις διαθήκες που συνήφθησαν σε έναν ναό οι οποίες μας δίδουν τις προϋποθέσεις για τη μεγαλύτερη δωρεά του Θεού

– την αιώνια ζωή. Οι διατάξεις του ναού και οι διατάξεις που συνάπτετε εκεί αποτελούν κλειδί για την ενδυνάμωση της ζωής σας, του γάμου και της οικογένειάς σας και για την ικανότητά σας να ανθίσατε στις επιθέσεις του εναντίου. Η λατρεία σας στον ναό και η υπηρετήσή σας εκεί για τους προγόνους σας θα σας ευλογήσει με αυξημένη προσωπική αποκάλυψη και γαλήνη και θα ενισχύσει τη δέσμευσή σας να παραμείνετε στο μονοπάτι της διαθήκης.

Τώρα, αν έχετε βγει από το μονοπάτι, επιτρέψτε μου να σας προσκαλέσω με όλη την ελπίδα στην καρδιά μου να επιστρέψετε. Όποιες κι αν είναι οι ανησυχίες σας, όποιες κι αν είναι οι δυσκολίες σας, υπάρχει μία θέση για εσάς σε αυτήν, στην Εκκλησία του Κυρίου. Εσείς και γενεές ακόμη αγέννητες θα ευλογηθείτε από τις πράξεις σας τώρα να επιστρέψετε στο μονοπάτι της διαθήκης. Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς αγαπά τα τέκνα Του και θέλει καθέναν από εμάς να επιστρέψει πίσω σε Εκείνον. Αυτός είναι ένας μέγας στόχος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών – να βοηθήσει τον καθέναν μας να επιστρέψει πίσω.

Εκφράζω τη βαθιά αγάπη για εσάς – αγάπη που έχει μεγαλώσει με τις δεκαετίες που σας συναντώ, που λατρεύω μαζί σας και που σας υπηρετώ. Η θεία προσταγή μας είναι να πάμε σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, βοηθώντας στην προετοιμασία του κόσμου για τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Αυτό θα το κάνουμε με πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, γνωρίζοντας ότι Εκείνος είναι υπεύθυνος. Αυτό είναι το έργο και η Εκκλησία Του. Είμαστε οι υπηρέτες Του.

Δηλώνω την αφοσίωσή μου στον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα μας και στον Υιό Του, Ιησού Χριστό. Τους γνωρίζω, Τους αγαπώ και υπόσχομαι να Τους υπηρετώ –και εσάς– με κάθε εναπομείνασα ανάσα της ζωής μου. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν. ■

ΚΑΛΑΘΙΑ ΚΑΙ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ

Από την Τσιέκο Οκαζάκι

Αυτή η καινούργια σειρά τονίζει τη ζωή αφοσιωμένων γυναικών και των μηνυμάτων τους, με αποσπάσματα από το βιβλίο *Στον άμβωνα: 185 χρόνια ομιλιών από Αγίες των Τελευταίων Ημερών* (2017).

Ο Θεός μάς έχει δώσει πολλά χαρίσματα, πολλή διαφορετικότητα και πολλές διαφορές, όμως το βασικό είναι τι ξέρουμε ο ένας για τον άλλο – ότι όλοι είμαστε τα τέκνα Του.

Επιδίωξή μας ως μέλη της Εκκλησίας, είναι να μάθουμε όλοι μας ο ένας από τον άλλο, ώστε να μπορούμε όλοι να αγαπάμε ο ένας τον άλλο και να αυξανόμαστε πνευματικά μαζί.

Οι διδαχές του Ευαγγελίου είναι απαραίτητες. Είναι θεμελιώδους σημασίας, όμως το περιτύλιγμα είναι προαιρετικό. Επιτρέψτε μου να δώσω ένα απλό παράδειγμα, για να δείξω την διαφορά ανάμεσα στις διδαχές της Εκκλησίας και το πολιτιστικό περιτύλιγμα. Εδώ είναι ένα μπουκάλι με ροδάκινα της Γιούτας, που ετοίμασε μια νοικοκυρά για να θρέψει την οικογένειά της την εποχή που θα είχε χιόνια. Οι νοικοκυρές στη Χαβάη δεν εμφιαλώνουν φρούτα. Μαζεύουν αρκετά φρούτα για λίγες ημέρες και τα αποθηκεύουν σε καλάθια σαν αυτό για την οικογένειά τους. Αυτό το καλάθι περιέχει ένα μάνγκο, μπανάνες, έναν ανανά και μία παπάγια... που μάζεψε μια Πολυνήσια νοικοκυρά για να θρέψει την οικογένειά της σε ένα κλίμα όπου το φρούτο ωριμάζει σε όλη τη διάρκεια του έτους.

Το καλάθι και το μπουκάλι είναι διαφορετικά σκεύη, όμως το περιεχόμενο είναι το ίδιο: φρούτο για μια οικογένεια. Είναι το μπουκάλι σωστό και το καλάθι λάθος; Όχι, είναι και τα δύο σωστά. Είναι σκεύη κατάλληλα για την κουλτούρα και τις ανάγκες των ανθρώπων. Και είναι και τα δύο κατάλληλα για το περιεχόμενο που φέρουν, που είναι ο καρπός.

Τώρα, τι είναι ο καρπός; Ο Παύλος μάς λέει: «Ο καρπός, όμως, του Πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα [και] εγκράτεια» [Προς Γαλάτες 5:22-23]. Στην αδελφότητα της Ανακουφιστικής Εταιρείας, στην αδελφότητα των απαρτιών ιεροσύνης, στην ευλαβική προσέλευση για να μεταλάβουμε, ο καρπός του Πνεύματος μας ενώνει σε αγάπη, χαρά και ειρήνη, είτε η Ανακουφιστική Εταιρεία είναι στην Ταϊπέι ή στην Τόνγκα είτε η απαρτία ιεροσύνης είναι στη Μοντάνα ή στο Μεξικό και είτε η συγκέντρωση μεταλήψεως είναι στα Φίτζι ή στις Φιλιππίνες.

...Όταν κλήθηκα στη Γενική Προεδρία της Ανακουφιστικής Εταιρείας, ο Πρόεδρος [Γκόρντον] Χίνκλυ με συμβούλευσε: «Φέρνεις μια ξεχωριστή ποιότητα σε αυτήν την προεδρία. Θα αναγνωριστείς ως ένας ο οποίος

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΟΚΑΖΑΚΙ

Η Τσιέκο Νισιμούρα Οκαζάκι (1926-2011) μεγάλωσε στη Χαβάη, Η.Π.Α., σε μία οικογένεια βουδιστών, με ιαπωνική καταγωγή. Προσεχώρησε στην Εκκλησία όταν ήταν 15 ετών.

Μέχρι τότε η αδελφή

Οκαζάκι είχε αναγνωρίσει την πολυπλοκότητα της εθνολογικής και πολιτιστικής κατάστασής της. Ανήσυχες για το πώς θα τις έβλεπαν οι άλλοι μετά τον βομβαρδισμό του Περλ Χάρμπορ στη Χαβάη από τους Ιάπωνες, η αδελφή Οκαζάκι και η μητέρα της συγκέντρωσαν και έκαψαν κάθε ιαπωνικό ενθύμιο που είχαν. Αλλά μετά κοιτάχτηκε στον καθρέφτη και σκέφτηκε: «Δεν έχω ποτέ πατήσει το πόδι μου στην Ιαπωνία. Δεν είμαι Γιαπωνέζα μέσα στην καρδιά μου. Όμως δεν μπορώ να ξεφύγω από τον εαυτό μου. Τα μάτια μου, το δέρμα και τα μαλλιά μου είναι γιαπωνέζικα»¹.

Η αδελφή Οκαζάκι αντιμετώπισε τον ρατσισμό σε όλη τη ζωή της. Λίγο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο άρχισε να διδάσκει, όταν το αντι-ιαπωνικό κλίμα ήταν ακόμα έντονο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τρεις μητέρες αρνήθηκαν να επιτρέψουν στα παιδιά τους να είναι στην τάξη της. Όμως η αδελφή Οκαζάκι σύντομα τις κέρδισε².

Η αδελφή Οκαζάκι ήταν η πρώτη γυναίκα που υπηρέτησε και στα τρία διοικητικά συμβούλια των βοηθητικών οργανώσεων γυναικών: πρώτα των Νέων Γυναικών, μετά της Προκαταρκτικής, μετά της Ανακουφιστικής Εταιρείας³.

Αυτό το μήνυμα είναι ένα απόσπασμα της ομιλίας της στη γενική συνέλευση Απριλίου 1996 σχετικά με την ενότητα και τη διαφορετικότητα (η στίξη και η χρήση κεφαλαίων τυποποιημένες).

αντιπροσωπεύει εκείνους πέρα από τα σύνορα των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά... Θα δουν σε σένα την αντιπροσώπευση της μοναδικότητάς τους στην Εκκλησία». Μου έδωσε μια ευλογία ώστε να λύνεται η γλώσσα μου όταν μιλάω στους ανθρώπους⁴

...[Όταν μιλούσα σε άλλες χώρες] μπορούσα να αισθανθώ το Πνεύμα να μεταφέρει τα λόγια μου στις καρδιές τους και μπορούσα να αισθανθώ «τον καρπό του Πνεύματος»

να φέρνει πίσω σε εμένα την αγάπη, τη χαρά και την πίστη τους. Μπορούσα να αισθανθώ το Πνεύμα να μας κάνει όλους ένα.

Αδελφοί και αδελφές, είτε οι καρποί σας είναι ροδάκινα ή παπάγια και είτε τα φέροντε σε μπουκάλια ή καλάθια, σας ευχαριστούμε που τα προσφέρετε με αγάπη. Πατέρα στους Ουρανούς, είτε να είμαστε ένα και είτε να είμαστε δικοί σου⁵, προσεύχομαι στο ιερό όνομα του Σωτήρος μας, Ιησού Χριστού, αμήν. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τσιέκο Οκαζάκι, *Lighten Up!* (1993), 7.
2. Βλέπε Οκαζάκι, *Lighten Up!*, 48-50, Γκρέγκορυ Πρις, “There Is Always a Struggle”: An Interview with Chieko N. Okazaki”, *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 45, αρ. 1 (Ανοιξη 2012): 114-115.
3. “Obituary: Okazaki, Chieko”, *Deseret News*, 7 Αυγ 2011.
4. Βλέπε Πρις, “There Is Always a Struggle”, 121. Ο Γκόρντον Χίνκκλνιτσαν Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία όταν κλήθηκε η αδελφή Οκαζάκι, το 1990.
5. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 38:27.

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΠΡΩΙΝΟ

Από τον Πρεσβύτερο Τζόζεφ Γουέθλιν (1917-2008)

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Εκείνη την ημέρα, ο ανεστημένος Κύριος έσπασε τα δεσμά του θανάτου. Ανελήφθη από τον τάφο και εμφανίστηκε θριαμβευτικά, ένδοξος ως ο Σωτήρας όλων των ανθρώπων.

Ξέρουμε τι είναι η Ανάσταση – η επανένωση του πνεύματος με το σώμα στην τέλεια μορφή του...

Μπορείτε να το φανταστείτε αυτό; Ζωή στην εκλεκτότερη μορφή της; Ποτέ άρρωστοι, ποτέ με πόνο, ποτέ βεβαρημένοι από τις ασθένειες που τόσο συχνά μας βασανίζουν στη θνητότητα;

Η ανάσταση είναι στο επίκεντρο των πιστεύω μας ως χριστιανών...

...Όταν ο Σωτήρας εγέρθηκε από τον τάφο... έκανε κάτι που κανένας άλλος δεν μπορούσε ποτέ να κάνει. Έσπασε τα δεσμά του θανάτου, όχι μόνον για τον Εαυτό Του, αλλά για όλους όσοι έζησαν ποτέ – τους δικαίους και τους αδικούς...

...Έκανε εκείνο το δώρο διαθέσιμο για όλους. Και με εκείνη την υπέρτατη πράξη, μαλάκωσε την εξοντωτική, βασανιστική θλίψη που κατατρώγει τις ψυχές εκείνων οι οποίοι έχουν χάσει πολύτιμους, αγαπημένους ανθρώπους.

Συλλογίζομαι πόσο σκοτεινή ήταν εκείνη η Παρασκευή, όταν ύψωσαν τον Χριστό επάνω στον σταυρό...

...Η γη εσειόθη και έγινε σκότος...

Οι άνομοι εκείνοι συνωμότες που επιζήτησαν τη ζωή Του, αγαλλίασαν...

Εκείνη την ημέρα, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη.

Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία, η μητέρα του Ιησού, είχαν κατακλυσθεί από θλίψη... Ο υπέροχος άνθρωπος που είχαν αγαπήσει και τιμήσει, κρεμόταν άψυχος επάνω στον σταυρό...

...Οι Απόστολοι ήταν συντετριμμένοι. Ο Ιησούς, ο Σωτήρας τους – ο άνθρωπος ο οποίος είχε περπατήσει επάνω στο νερό και αναστήσει τον νεκρό – ήταν, ο Ίδιος, στο έλεος άνομων ανθρώπων...

Ήταν μία Παρασκευή γεμάτη συντριπτική, καταστροφική θλίψη...

Νομίζω πως από όλες τις ημέρες από την αρχή της ιστορίας αυτού

του κόσμου, η Παρασκευή εκείνη ήταν η πιο σκοτεινή.

[Όμως] η απελπισία δεν παρέμεινε, διότι την Κυριακή ο ανεστημένος Κύριος έσπασε τα δεσμά του θανάτου. Ανελήφθη από τον τάφο και εμφανίστηκε θριαμβευτικά, ένδοξος ως ο Σωτήρας όλων των ανθρώπων.

Και σε μία στιγμή, τα μάτια που είχαν γεμίσει με ασταμάτητα δάκρυα, στέγνωσαν. Τα χείλη που είχαν ψιθυρίσει προσευχές θλίψης και πένθους, γέμιζαν τώρα τον αέρα με υπέροχες δοξολογίες, διότι ο Ιησούς ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού, στεκόταν εμπρός τους ως... απόδειξη ότι ο θάνατος είναι απλώς η αρχή μίας νέας και θαυμαστής ύπαρξης.

Ο καθένας μας θα έχει τις δικές του Παρασκευές – τις ημέρες εκείνες όπου το σύμπαν το ίδιο δείχνει κατακερματισμένο και τα συντρίμια του κόσμου μας κείτονται τριγύρω μας...

ΡΑΒΒΟΥΝΙ, ΥΠΟ ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΛΙΜ

Όμως καταθέτω μαρτυρία σε εσάς, στο όνομα του Ενός, ο οποίος νίκησε τον θάνατο – η Κυριακή θα έρθει. Στο σκοτάδι της θλίψης μας, η Κυριακή θα έρθει

...Ασχέτως με τη θλίψη μας, η Κυριακή θα έρθει. Σε αυτήν τη ζωή ή στην επόμενη, η Κυριακή θα έρθει.

Καταθέτω μαρτυρία σε εσάς, ότι η Ανάσταση δεν είναι ένας μύθος. Έχουμε τις προσωπικές μαρτυρίες εκείνων που Τον είδαν. Χιλιάδες στον Παλιό και τον Νέο Κόσμο

στάθηκαν μάρτυρες του ανεστημένου Σωτήρος. Ψηλάφισαν τις πληγές στα χέρια Του, τα πόδια και τα πλευρά...

Μετά την Ανάσταση, οι μαθητές αναζωογονήθηκαν. Ταξίδεψαν σε όλον τον κόσμο... διακηρύσσοντας με θάρρος τον Ιησού τον Χριστό, τον ανεστημένο Υιό του ζώντος Θεού.

Πολλοί από αυτούς... πέθαναν ως μάρτυρες, με τη μαρτυρία του αναστάσαντος Χριστού στα χείλη τους, πεθαίνοντας.

Η Ανάσταση μετέβαλε τη ζωή εκείνων που στάθηκαν μάρτυρες αυτής. Δεν θα πρέπει να μεταβάλλει και την δική μας;

Όλοι θα αναστηθούμε από τον τάφο...

Χάρη στη ζωή και την αιώνια θυσία του Σωτήρος του κόσμου, θα επανενωθούμε με εκείνους που έχουμε αγαπήσει πολύ.

Την ημέρα εκείνη θα αγαλλόμεθα, διότι ο Μεσσίας υπερίκησε τα πάντα, ώστε να μπορέσουμε να ζήσουμε παντοτινά.

Χάρη στις ιερές διατάξεις που λαμβάνουμε στους άγιους ναούς, η αποχώρησή μας από αυτήν τη σύντομη θνητότητα δεν μπορεί να χωρίσει επί μακρόν σχέσεις οι οποίες δέθηκαν μαζί με παντοτινά δεσμά.

Αποτελεί επίσημη μαρτυρία μου ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος της ύπαρξης...

Είθε να κατανοήσουμε και να ζούμε με ευχαριστίες για τα ανεκτίμητα δώρα που έρχονται σε εμάς, ως υιοί και θυγατέρες ενός στοργικού Επουράνιου Πατέρα και για την υπόσχεση εκείνης της λαμπρής ημέρας όπου όλοι θα αναστηθούμε θριαμβευτές από τον τάφο.

...Ασχέτως πόσο σκοτεινή είναι η Παρασκευή μας, η Κυριακή θα έρθει. ■

Από μία ομιλία γενικής συνέλευσης τον Οκτώβριο του 2006.

Το τελικό, μοναχικό ταξίδι του Σωτήρος

Από τον Τσάκελ Γουάρντλι

Περιοδικά της Εκκλησίας

Καθ' όλη τη θνητή ζωή Του, ο Σωτήρας έκανε πολλά ταξίδια – το ταξίδι Του από τη Βηθλεέμ στην Αίγυπτο ως βρέφος, το ταξίδι Του των 40 ημερών στην έρημο, τα πολλά Του ταξίδια σε πόλεις, χωριά και σπίτια που δίδασκε, θεράπευε και ευλογούσε κατά τη διάρκεια της διακονίας Του και πολλά άλλα. Αλλά υπάρχει ένα ταξίδι που ο Σωτήρας είχε να αντιμετωπίσει μόνος και ήταν ένα ταξίδι που μόνον Εκείνος θα μπορούσε να υπομείνει.

Simon Dewey

«Την Κυριακή του Πάσχα εορτάζουμε το πιο ένδοξο και από μακρού αναμενόμενο γεγονός στην ιστορία του κόσμου.

»Είναι η ημέρα που άλλαξε τα πάντα.

»Εκείνη την ημέρα, η ζωή μου άλλαξε.

»Η ζωή σας άλλαξε.

»Ο προορισμός όλων των τέκνων του Θεού άλλαξε».

Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, «Το δώρο της χάριτος» *Λιαχόνα*, Μάιος 2015, 107.

Δεινά πέρα από σύγκριση

Κανένα θνητό μυαλό δεν μπορεί να συλλάβει την πλήρη προσφορά που έκανε ο Χριστός στην Γεθσημανή.

»Ξέρουμε ότι ίδρωσε με μεγάλες σταγόνες αίματος από κάθε πόρο καθώς ήπια τα κατακάθια του πικρού ποτηριού που ο Πατέρας Του Τού είχε δώσει.

»Ξέρουμε ότι υπέφερε, τόσο στο σώμα όσο και το πνεύμα, περισσότερο από όσο είναι δυνατόν να υποφέρει ένας άνθρωπος, εκτός αν είναι μέχρι θανάτου.

»Ξέρουμε ότι με κάποιο τρόπο, αδιανόητο για εμάς, τα βάσανά Του ικανοποίησαν τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης, απολύτρωσαν ψυχές που μετανόησαν από τους πόνους και τις ποινές της αμαρτίας και έκανε την ευσπλαχνία διαθέσιμη σε εκείνους που πιστεύουν στο άγιο όνομά Του.

»Ξέρουμε ότι ακούμπησε εξαντλημένος στη γη καθώς οι πόνοι και η αγωνία απέραντου φορτίου τον έκαναν να τρέμει και να επιθυμεί να μην πει το πικρό ποτήρι».

Πρεσβύτερος Μπρους ΜακΚόνκι (1915-85) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, «The Purifying Power of Gethsemane», *Ensign*, Μάιος 1985, 9.

Προσωπική Εφαρμογή: Αν και μπορεί να μην το συνειδητοποιούμε πάντα, ο Σωτήρας υπέφερε όλα τα είδη πόνου κατά τη διάρκεια της Εξιλέωσης. Καταλαβαίνει κάθε σωματικό πόνο, από ένα σπασμένο οστό έως την πιο σοβαρή χρόνια ασθένεια. Αισθάνθηκε το σκότος και την απελπισία των ψυχικών ασθενειών όπως η κατάθλιψη, το άγχος, ο εθισμός, η μοναξιά και η θλίψη. Και αισθάνθηκε κάθε πνευματικό τραύμα λόγω του ότι πήρε πάνω Του όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας.

Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων δίδαξε: «Σε μία στιγμή αδυναμίας, ίσως να αναφωνήσουμε: “Κανένας δεν μπορεί να το φανταστεί. Κανένας δεν καταλαβαίνει”. Όμως, ο Υιός του Θεού γνωρίζει τέλεια και καταλαβαίνει, επειδή αισθάνθηκε και σήκωσε τα ατομικά βάρη μας» («Να σηκώνουν τα βάσανά τους με ευκολία», *Λιαχόνα*, Μάιος 2014, 90).

Ήταν ο μόνος ικανός

“**Ό**τι έκανε θα μπορούσε να γίνει μόνον από Θεότητα. Ως ο Μονογενής Υιός του Πατέρα κατά την σάρκα, ο Ιησούς κληρονόμησε θεία χαρακτηριστικά. Ήταν το μοναδικό άτομο που γεννήθηκε ποτέ στη θνητότητα που θα μπορούσε να πραγματοποιήσει αυτήν την τόσο σημαντική και θεία πράξη. Ως ο μόνος αναμάρτητος Άνθρωπος που έζησε ποτέ σε αυτήν τη γη, δεν υπέκειτο σε πνευματικό θάνατο. Λόγω της θεότητάς Του κατείχε επίσης δύναμη επί του σωματικού θανάτου. Έτσι έκανε για εμάς αυτό που δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε αφ’ εαυτού μας. Έσπασε τα κρύα δεσμά του θανάτου. Έκανε επίσης δυνατό για εμάς να έχουμε την υπέρτατη και γαλήνια παρηγοριά της δωρεάς του Αγίου Πνεύματος.”

Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ (1920-2007), Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, “The Atonement: Our Greatest Hope”, *Λιαχόνα*, Ιαν 2002, 20.

Προσωπική Εφαρμογή: Μέσω της Εξιλέωσης Του, ο Σωτήρας έλυσε τα δεσμά του θανάτου και μας λύτρωσε όλους από τις αμαρτίες μας ώστε κάθε άτομο να μπορέσει να έχει αιώνια ζωή. Ήταν ο μόνος που ήταν σε θέση να πραγματοποιήσει ένα τόσο τρομακτικό και αδύνατο έργο. Όταν αντιμετωπίζουμε σοβαρές δυσκολίες, μπορούμε να παρηγορηθούμε γνωρίζοντας ότι ο Σωτήρας μπορεί αληθινά να κάνει το αδύνατο δυνατό.

Δεν έκανε πίσω

Σε έναν λόφο που ονομαζόταν Γολγοθάς, ενώ οι αβοήθητοι οπαδοί κοιτούσαν, το τραυματισμένο Του σώμα ήταν καρφωμένο στον σταυρό. Τον χλεύαζαν και Τον κατηρώντο και Τον λοιδορούσαν ανηλεώς...

»Οι ανυπόφορες ώρες περνούσαν καθώς η ζωή Του λιγόστευε με οδυνη. Από τα ξερά χείλη Του βγήκαν τα λόγια: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε»...

»Την τελευταία στιγμή, ο Διδάσκαλος θα μπορούσε να είχε κάνει πίσω. Αλλά δεν το έκανε. Κατέβηκε υπό τα πάντα, ώστε να μπορέσει να σώσει τα πάντα. Το άψυχο σώμα Του με βιασύνη αλλά ευγενικά τοποθετήθηκε σε έναν δανεικό τάφο».

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, (1927–2018), «Ανεστήθη!» Λιαχόνα, Μάιος 2010, 89.

Προσωπική Εφαρμογή: Υπέφερε από αγωνιώδη πόνο, μοναξιά και απελπισία, αλλά ο Σωτήρας ακόμη υπέμεινε και ολοκλήρωσε το θνητό ταξίδι Του με χάρη – ζητώντας ακόμη από τον Πατέρα Του να συγχωρήσει αυτούς που Τον σταύρωσαν. Λόγω του τέλειου παραδείγματός Του, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις δικές μας δοκιμασίες και δυσχέρειες με χάρη και με τη βοήθειά Του μπορούμε επίσης να υπομείνουμε μέχρι τέλους.

Οι πολλοί μάρτυρες της Ανάστασής Του.

Πιστεύω τους πολλούς μάρτυρες της αναστάσεως του Σωτήρος, των οποίων οι εμπειρίες και οι μαρτυρίες βρίσκονται στην Καινή Διαθήκη – του Πέτρου και των συντρόφων του από τους Δώδεκα και της αγαπητής, αγνής Μαρίας από τα Μάγδαλα, ανάμεσα σε άλλες. Πιστεύω τις μαρτυρίες που βρίσκονται στο Βιβλίο του Μόρμον – του Νεφί του Αποστόλου μαζί με το μη κατονομαζόμενο πλήθος στη γη Αφθονία, ανάμεσα στις άλλες. Και πιστεύω τη μαρτυρία του Τζόζεφ Σμιθ και του Σίδνεϋ Ρίνγκτον, οι οποίοι, ύστερα από πολλές άλλες μαρτυρίες, διακήρυξαν τη μεγάλη μαρτυρία αυτής της τελευταίας θείκης νομής «ότι ζει! Γιατί τον είδαμε». Υπό τη ματιά του οφθαλμού του που τα πάνθ' ορά, ίσταμαι ως μάρτυς ότι ο Ιησούς από την Ναζαρέτ είναι ο ανεστημένος Λυτρωτής και καταθέτω μαρτυρία για όλα όσα ακολουθούν από το γεγονός της Αναστάσεώς Του. Είθε να λάβετε την πεποίθηση και την ανακούφιση από αυτή την ίδια μαρτυρία».

Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, «Η Ανάσταση του Ιησού Χριστού», *Λιαχόνα*, Μαρ 2014, 114.

Προσωπική Εφαρμογή: Αν και δεν ήμασταν μεταξύ εκείνων που είδαν το ανεστημένο και τέλειο σώμα του Λυτρωτή, μπορούμε ακόμη να σταθούμε ως μάρτυρες Εκείνου σήμερα. Μπορεί να είναι πάντοτε το επίκεντρο της ζωής μας, ανεξαρτήτως χρόνου ή τόπου που μπορεί να βρεθούμε. Κάθε φορά που προσφέρουμε την καρδιά και τα χέρια μας για να υπηρετήσουμε άλλους, δείχνουμε ευγένεια, καλοσύνη και σεβασμό σε όλους, υπερασπιζόμαστε την αλήθεια και αναφέρουμε τις μαρτυρίες μας για το Ευαγγέλιο, στεκόμαστε αληθινοί μάρτυρες του Ιησού Χριστού.

Δεν πρέπει να βαδίζουμε μόνοι

Μία από τις μεγάλες παρηγορίες αυτής της εποχής του Πάσχα είναι ότι επειδή ο Ιησούς βάδισε σε ένα τόσο μακρύ, μοναχικό μονοπάτι, εντελώς μόνος, *εμείς* δεν χρειάζεται να το κάνουμε. Το μοναχικό Του ταξίδι έφερε μεγάλη συντροφειση για τη μικρή μας εκδοχή αυτού του μονοπατιού – την ευσπλαχνική φροντίδα του Πατέρα μας στους Ουρανοί, την διαρκή συντροφιά αυτού του Αγαπητού Υιού, την ολοκληρωμένη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, τους αγγέλους στους ουρανοί, τα μέλη της οικογένειας και στις δύο πλευρές του πέπλου, τους αποστόλους και τους προφήτες, τους δασκάλους, τους ηγέτες, τους φίλους. Όλοι αυτοί και άλλοι πολλοί έχουν δοθεί ως σύντροφοι στο θνητό μας ταξίδι λόγω της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού και της Αποκατάστασης του Ευαγγελίου Του. Είναι η αλήθεια που διαλαλεί από την κορυφή του Γολγοθά ότι δεν θα μείνουμε ποτέ μόνοι ούτε αβοήθητοι, ακόμη και εάν μερικές φορές αισθανόμαστε ότι είμαστε...

»...Ελπίζω ότι θα σταθούμε δίπλα στον Ιησού Χριστό «σε όλες τις στιγμές και σε όλους τους τόπους ότι μπορούμε να είμαστε ακόμη και μέχρι τον θάνατο», επειδή σίγουρα αυτός ήταν ο τρόπος που στάθηκε δίπλα μας όταν *ήταν* μέχρι τον θάνατο και όταν έπρεπε να σταθεί εντελώς μόνος».

Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "None Were with Him", *Λιαχόνα*, Μάιος 2009, 88.

Προσωπική Εφαρμογή: Αυτό το Πάσχα, θυμηθείτε το τελικό, μοναχικό ταξίδι του Σωτήρος. Θυσίασε οτιδήποτε είχε, έτσι ώστε εσείς και κάθε άτομο στη γη να μπορεί να καθαρισθεί και να έχει αιώνια ζωή. Μάθετε από το τέλειο παράδειγμα Του. Κρατήστε Τον στη σκέψη σας και στην καρδιά σας. Και πάντοτε να θυμάστε ότι δεν είστε ποτέ μόνοι. Επειδή υπέμεινε το τελικό Του ταξίδι σε τέλεια και απόλυτη μοναξιά, δεν θα σας εγκαταλείψει. Η αγάπη Του για εσάς είναι απέραντη και αμετάβλητη και παραμένει έτοιμος να σας προσφέρει γαλήνη, παρηγοριά και ελπίδα καθώς συνεχίζετε το δικό σας ταξίδι. Η δωρεά της Εξιλέωσής Του είναι αιώνια και δόθηκε σε εσάς. ■

Δείτε πώς το εβραϊκό Πάσχα μας βοηθά να καταλάβουμε το Πάσχα στο lds.org/go/41817.

ΑΣ μοιραστούμε ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ

Από τον
Πρεσβύτερο
Γκάρου
Στήβενσον

Της Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

*Είναι δικό μας το
μήνυμα ειρήνης
και είσθε εσείς οι
αγγελιαφόροι που
το κηρύττουν.*

*Μπορείτε να
το κάνετε
αυτό μέσω
των νέων και
συναρπαστικών
διαύλων της
τεχνολογίας.*

Είμαστε η Εκκλησία του Ιησού Χριστού που εδραιώθηκε τις τελευταίες ημέρες. Με τον ίδιο τρόπο που ο Κύριος έδωσε οδηγίες στους αρχαίους μαθητές Του, έχουμε επιφορτισθεί τις τελευταίες ημέρες να «[άμε] σε όλο τον κόσμο, και να κηρύξ[ουμε] το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση» (Κατά Μάρκον 16:15).

Ο αρχαίος προφήτης Νεφί συνοψίζει περιεκτικά αυτήν την αποστολή και το μήνυμα και τον σκοπό πίσω από αυτά: «Και μιλάμε για το Χριστό, χαίρομαστε με το Χριστό, κηρύττουμε για το Χριστό, προφητεύουμε για το Χριστό, και γράφουμε σύμφωνα με τις προφητείες μας, ώστε τα παιδιά μας να ξέρουν σε ποια πηγή να στραφούν για άφεση των αμαρτιών τους» (Νεφί Β΄ 25:26).

Στο Βιβλίο του Μωσία διαβάζουμε πώς ο αρχαίος προφήτης του Βιβλίου του Μόρμον συγκέντρωσε τον λαό του από όλη τη γη στον χώρο του ναού, και έκανε να εγερθεί ένας πύργος και τους δίδαξε. Καθώς τους δίδαξε, προφήτευσε επίσης σε αυτούς για τις ημέρες μας: «Και ακόμα, σας λέω, ότι θα έλθει καιρός που η γνώση για το Σωτήρα θα εξαπλωθεί ανάμεσα σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό» (Μωσία 3:20).

1830

5.000

1850

1870

1890

αντίτυπα
του Βιβλίου
του Μόρμον
τυπώθηκαν

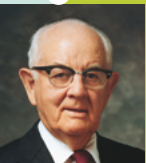

**Μουσική
και Ομιλία:**

άρχισε το
1929 – τώρα
προσεγγίζει
την **5.000η**
μετάδοση.

1950

1974

2010

2030

Σήμερα:
175
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
αντίτυπα του
Βιβλίου του
Μόρμον
τυπώθηκαν

«Η γνώση για τον Σωτήρα»

Ένα από τα πιο πολύτιμα δώρα που αγαπούμε μέσα στην οικογένειά μας και που δίνουμε στους άλλους είναι «η γνώση για τον Σωτήρα», ή για τον Ιησού Χριστό.

Με την έναρξη της θεικής νομής της πληρότητας των καιρών ήλθε μία διαφώτιση επάνω στην ανθρωπότητα και ένας καταρράκτης τεχνολογικών εξελίξεων. Έφεραν μαζί τους τη βιομηχανική εποχή και τα εργαλεία επικοινωνίας, επιτρέποντας να ολοκληρωθεί η προφητεία του βασιλιά Βενιαμίν.

Ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, κλήθηκα ως ειδικός μάρτυς «του ονόματος του Χριστού σε όλον τον κόσμο» (Δ&Δ 107:23) με συγκεκριμένες αναθέσεις τόσο στις Δημόσιες Υποθέσεις όσο και στην Επιτροπή Υπηρεσιών Επικοινωνίας, μπορώ να εστιάζω στην εκπλήρωση αυτής της προφητείας –ότι «η γνώση για τον Σωτήρα» εξαπλώνεται σε όλον τον κόσμο– χρησιμοποιώντας τις τελευταίες σε εμάς διαθέσιμες τεχνολογίες.

«Ανάμεσα σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό»

Ιστορικά, οι εξελίξεις στην τυπογραφία και η εφεύρεση του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης κατέστησαν εφικτό το μήνυμα της Αποκατάστασης να μεταφερθεί σε όλον τον κόσμο. Βρίσκουμε αναρίθμητα

παραδείγματα για αυτό, μερικά από τα οποία βρίσκονται στη μνήμη μας.

Εντός 10 ετών από το Πρώτο Όραμα και τον μήνα πριν από την οργάνωση της Εκκλησίας,

«Οι δορυφόροι είναι μόνον η αρχή αυτού που είναι διαφυλαγμένο για το μέλλον της παγκόσμιας μετάδοσης... Πιστεύω ότι ο Κύριος ανυπομονεί να θέσει στην υπηρεσία μας εφευρέσεις για τις οποίες εμείς οι μη ειδήμονες έχουμε μετά βίας οποιαδήποτε ιδέα».

–Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ

5.000 αντίτυπα από το Βιβλίο του Μόρμον εκδόθηκαν. Από τότε, περισσότερα από 175 εκατομμύρια αντίτυπα έχουν τυπωθεί.

Κάθε Κυριακή πρωί, μπορείτε να δείτε ή να ακούσετε την μετάδοση του *Μουσική και Ομιλία*, που πλησιάζει την 5.000η του μετάδοση. Η πρώτη μετάδοση συνέβη σε ζωντανή ραδιοφωνική εκπομπή το 1929. Η πρώτη μετάδοση της γενικής συνέλευσης στην τηλεόραση έλαβε χώρα το 1949.

Είναι ενδιαφέρον ότι το 1966, ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι (1873-1970) άρχισε να μιλά για πράγματα που θα έλθουν: «Ανακαλύψεις με τόσο ισχυρές δυνατότητες, είτε για ευλογία είτε για καταστροφή των ανθρώπων, που μπορούν να κάνουν την ευθύνη του ανθρώπου να τις ελέγξει την πιο γιγαντιαία ευθύνη που υπήρξε ποτέ στα ανθρώπινα χέρια... Αυτή η εποχή είναι γεμάτη με απεριόριστους κινδύνους καθώς και ανείπωτες δυνατότητες»¹.

Το 1974, ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ (1895-1985) περιέγραψε το όραμά του για την επόμενη ημέρα: «Ο Κύριος έχει ευλογήσει τον κόσμο με πολλούς... δορυφόρους. Εγκαταστάθηκαν ψηλά στον ουρανό, αναμεταδίδοντας σήματα εκπομπής σε σχεδόν κάθε γωνία της επιφάνειας της γης... Ασφαλώς αυτοί οι δορυφόροι είναι μόνον η αρχή αυτού που είναι διαφυλαγμένο για το μέλλον της παγκόσμιας μετάδοσης... Πιστεύω ότι ο Κύριος ανυπομονεί να θέσει στην υπηρεσία μας εφευρέσεις για τις οποίες εμείς οι μη ειδήμονες έχουμε μετά βίας οποιαδήποτε ιδέα»².

Με τις τεχνολογικές εξελίξεις στην επικοινωνία και με τα μέσα μαζικής επικοινωνίας που τώρα έρχονται γρήγορα μετά την ανάπτυξη του Διαδικτύου, φαίνεται ότι έχουμε γίνει μάρτυρες στη ζωή μας της κυριολεκτικής εκπλήρωσης των προφητειών του βασιλιά Βενιαμίν, του Προέδρου ΜακΚέι και του Προέδρου Κίμπαλ.

Υπάρχει επίσης ένα ξεκάθαρο πρότυπο της υιοθέτησης αυτών των τεχνολογιών για την οικοδόμηση του βασιλείου του Κυρίου στη γη. Θα ήθελα να αναφέρω παραδείγματα του αυτού με εσάς.

LDS.org και Mormon.org

Το 1996, η Εκκλησία άρχισε επισήμως τη χρήση του παγκόσμιου ιστού ως μέθοδο

αποστολής μηνυμάτων και επικοινωνίας. Από τότε περίπου 260 δικτυακοί τόποι χρηματοδοτούμενοι από την Εκκλησία έχουν παρουσιασθεί, συμπεριλαμβανομένων των δικτυακών τόπων που είναι διαθέσιμοι σε σχεδόν κάθε χώρα όπου μέλη της Εκκλησίας ζουν, στην τοπική τους γλώσσα.

Αναφέρω δύο οικεία παραδείγματα από αυτούς τους δικτυακούς τόπους. Πρώτο είναι το LDS.org, που ιδρύθηκε το 1996, το οποίο σήμερα δέχεται πάνω από 24 εκατομμύρια νέους επισκέπτες το έτος και πάνω από 1 εκατομμύριο κατά μέσο όρο επισκέπτες κάθε εβδομάδα. Πολλά μέλη βρίσκουν πρόγραμμα μαθημάτων για διδασκαλία και προηγούμενες ομιλίες της γενικής συνελεύσεως εκεί. Δεύτερο είναι το Mormon.org, ένας δικτυακός τόπος σχεδιασμένος να παρουσιάζει το Ευαγγέλιο στους πλησίον και τους φίλους μας που δεν είναι μέλη της Εκκλησίας. Αυτός ο ιστότοπος δέχεται πάνω από 16 εκατομμύρια διαφορετικούς επισκέπτες το έτος.

Εφαρμογές κινητού

Φυσικά, οι τεχνολογίες εξελίσσονται με ταχύτερους ρυθμούς, απαιτώντας σημαντική προσπάθεια και πηγές να συνεχίσουμε. Με την εφεύρεση των έξυπνων κινητών ήλθε η δύναμη να τιθασεύουμε και να έχουμε πρόσβαση σε τεράστιες ποσότητες δεδομένων σε συσκευές χειρός. Πολλά από αυτά τα δεδομένα οργανώνονται με τη μορφή εφαρμογών για κινητά ή «εφαρμογές». Η πρώτη χρηματοδοτούμενη από την Εκκλησία εφαρμογή κυκλοφόρησε το 2007.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα για την ευεργετική χρήση των κινητών εφαρμογών για τη διάδοση της «γνώσης για τον Σωτήρα». Δεν θα περιγράψω το περιεχόμενο των πολλών εφαρμογών που είναι διαθέσιμες στα χέρια σας, αλλά ορίστε μερικά παραδείγματα εφαρμογών που είναι πιθανώς γνωστές σε εσάς:

- Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου
- Μουσική Α.Τ.Η.
- Mormon Channel
- Οικογενειακό Δένδρο
- Εργαλεία Α.Τ.Η.

Αυτές χρησιμοποιούνται εκατομμύρια φορές την εβδομάδα από εκατομμύρια χρήστες.

Μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Εξ ορισμού, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης είναι τεχνολογίες με μεσολάβηση υπολογιστών που επιτρέπουν σε άτομα και οργανισμούς να

δουν, να δημιουργήσουν και να αναφέρουν πληροφορίες, ιδέες και άλλες μορφές έκφρασης μέσω εικονικών κοινοτήτων και δικτύων.

Αρχής γενομένης περίπου το 2010, η Εκκλησία άρχισε τη σοβαρή χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης για να επιτύχει τη διάδοση «της γνώσης για τον Σωτήρα». Αυτό είναι μία γρήγορα κινούμενη και ευέλικτη ψηφιακή μορφή επικοινωνίας. Είναι σχεδόν ασύγκριτη στην ταχύτητα αλλαγής.

Ένα παρατηρήσιμο χαρακτηριστικό των μέσων κοινωνικής δικτύωσης είναι ότι όσο πιο γρήγορα κάποιος αισθάνεται εξοικειωμένος ή άνετα με μία πλατφόρμα, αναδύεται μία πιο νέα, μεγαλύτερη ή αντιληπτά πιο χρήσιμη ή πιο καλή.

Θα περιγράψω συνοπτικά πέντε πλατφόρμες μέσων κοινωνικής δικτύωσης που η Εκκλησία χρησιμοποιεί ως διαύλους επικοινωνίας:

1. Το Facebook έχει περισσότερους από 2 δισεκατομμύρια χρήστες παγκοσμίως. Εδώ οι χρήστες οικοδομούν τον δικό τους κοινωνικό δίκτυο διαδικτυακών φίλων.

2. Το Instagram είναι ένα κοινωνικό δικτυακός τόπος που επικεντρώνεται σε φωτογραφίες και βίντεο.

3. Το Pinterest μοιάζει με ένα εικονικό πίνακα ανακοινώσεων. Εδώ οπτικές εικόνες που ονομάζονται «καρφίτσες» καρφιτσώνονται στον πίνακα. Αυτές μπορεί να είναι εμπνευσμένες φράσεις ή προτρεπτικές φωτογραφικές εικόνες.

4. Το Twitter είναι ένα κοινωνικό δίκτυο που επιτρέπει στους χρήστες να στέλλουν και να διαβάζουν μικρά έως 280 χαρακτήρων μηνύματα που ονομάζονται «tweet».

Με την εφεύρεση των έξυπνων κινητών ήλθε η δύναμη να τιθασεύουμε και να έχουμε πρόσβαση σε τεράστιες ποσότητες δεδομένων σε συσκευές χειρός.

Τον Αύγουστο του 2016, ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτ-ντορφ ανήρτησε ένα βίντεο στο Instagram, διδάσκοντας αρχές του Ευαγγελίου στον εγγονό του Έρικ –μπορείτε να μαντέψετε– στο πιλοτήριο του αεροπλάνου!

5. Το Snapchat προβάλλει φωτογραφίες και μικρά βίντεο που εξαφανίζονται είτε αμέσως είτε εντός 24 ωρών.

Θεσμικά χρησιμοποιούμε αυτούς τους κοινωνικούς δικτυακούς τόπους με έναν δυναμικό τρόπο.

FACEBOOK

Μπορείτε να θυμηθείτε το εμπνευσμένο μήνυμα της συνέλευσης για την κατάθλιψη που ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων έδωσε πριν από μερικά χρόνια³. Από την ομιλία του, παρήχθη ένα τμήμα βίντεο που έλαβε πάνω από δύο εκατομμύρια προβολές μόνον στο Facebook, με πολλές χιλιάδες «μου αρέσει», κοινοποιήσεις και θετικά σχόλια⁴.

INSTAGRAM

Τον Αύγουστο του 2016, ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ ανήρτησε ένα βίντεο στο Instagram, διδάσκοντας αρχές του Ευαγγελίου στον εγγονό του Έρικ –μπορείτε να μαντέψετε– το πιλοτήριο του αεροπλάνου!⁵ Χιλιάδες ευχαριστήθηκαν την ανάρτηση του Προέδρου Ούχτντορφ και πολυάριθμα θετικά σχόλια τη συνόδευσαν.

Η Εκκλησία δημοσίευσε επίσης στον λογαριασμό της στο Instagram τον Νοέμβριο του 2017 ένα βίντεο με τον Πρεσβύτερο Ντάλλιν Όουκς και τον Πρεσβύτερο Ράσελ Μπάλλαρντ που απαντούσαν στην ερώτηση μίας νέας ενήλικης γυναίκας σχετικά με τις αδελφές που υπηρετούν σε ιεραποστολές. Αυτήν την ανάρτηση την είδαν πάνω από 112.000 φορές.

PINTEREST

Στο Pinterest κάποιος μπορεί να βρει εκατοντάδες καρφίτσωματα από το LDS.org και ακόμη περισσότερα από μεμονωμένα μέλη, που εμπνέουν άλλους.

Για παράδειγμα, πολλοί αναφέρουν λόγια των προφητών – του παρελθόντος και του παρόντος. Ένα καρφίτσωμα από τις διδασκαλίες του Προέδρου Τόμας Μόνσον λέει: «Τόσα πολλά στη ζωή εξαρτώνται από τη στάση μας»⁶.

TWITTER

Ένα tweet που ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων ανέφερε πέρυσι την Κυριακή του Πάσχα προβλήθηκε 210.000 φορές. Ο Πρεσβύτερος Μπέντναρ επέδειξε ότι το απλό, μικρό μήνυμα: «Δεν είναι εδώ· επειδή, αναστήθηκε» (Κατά Ματθαίον 28:6), μπορεί να έχει ένα βαθύ και διαρκή αντίκτυπο.

SNAPCHAT

Τέλος, οι φωτογραφίες και τα λόγια ενός από τα μηνύματα της Πρώτης Προεδρίας του Προέδρου Μόνσον προσφάτως εμφανίστηκαν στο Snapchat.

Σχετικοί κίνδυνοι

Τώρα, έχοντας μόλις ενστερνιστεί όλες τις αρετές από αυτές τις νέες τεχνολογίες και επιδειξει την κατάλληλη χρήση τους, νομίζω ότι είναι επίσης χρήσιμο να συζητήσουμε μερικούς από τους κινδύνους που σχετίζονται με αυτές.

Θα πρέπει να είμαστε ενήμεροι για τον χρόνο που μπορεί να καταναλώνεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ή στη χρήση των εφαρμογών κινητού. Η χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης συνεπάγεται τον κίνδυνο της μείωσης της αλληλεπίδρασης πρόσωπο με πρόσωπο, που μπορεί να καταστείλει την ανάπτυξη των κοινωνικών δεξιοτήτων πολλών νέων ανθρώπων.

Οι κίνδυνοι που σχετίζονται με ακατάλληλο περιεχόμενο δεν μπορούν να υποτιμηθούν. Υπάρχει μία αυξανόμενη επιδημία πορνογραφικού εθισμού στην κοινωνία, που επηρεάζει αρνητικά και στοχοποιεί ακόμη και τα μέλη και τις οικογένειες της Εκκλησίας.

Τελικώς, προσφέρω δύο επιπρόσθετους ενωμένους κινδύνους, των οποίων τα δίχτυα έχουν ριχτεί ουσιαστικά επάνω σε όλους, μεταξύ άλλων σε νέες γυναίκες και μητέρες και συζύγους της χιλιετίας. Χαρακτηρίζω αυτούς του δύο κινδύνους ως «εξιδανικευμένη πραγματικότητα» και «επιβλαβείς συγκρίσεις». Νομίζω πως ο καλύτερος τρόπος να περιγράψω αυτούς τους κινδύνους είναι να δώσω μερικά παραδείγματα.

Γενικώς μιλώντας, οι φωτογραφίες που αναρτώνται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης τείνουν να απεικονίζουν τη ζωή με τον καλύτερο τρόπο και συχνά ακόμη και με έναν μη ρεαλιστικό τρόπο. Είναι συχνά γεμάτα με ωραίες εικόνες οικιακής διακόσμησης, θαυμάσια σημεία διακοπών και περίτεχνες προετοιμασίες φαγητού. Ο κίνδυνος, φυσικά, είναι ότι πολλοί άνθρωποι αποθαρρύνονται από αυτό που φαίνεται ότι δεν ανταποκρίνεται σε αυτήν την εξιδανικευμένη εικονική πραγματικότητα.

Εμπνευσμένη από ένα καρφίτσωμα τούρτας γενεθλίων με «τηγανίτες», η ανιψιά μου προσφάτως ανήρτησε την προσπάθειά της η ίδια. Αντί να επιτρέψει σε αυτό να προκαλέσει αδικαιολόγητη πίεση, αποφάσισε να εμπνεύσει άλλους με την ανάρτηση της «αποτυχίας της στο Pinterest» (βλέπε φωτογραφία με τηγανίτες).

Καλώς εχόντων των πραγμάτων, μπορούμε μάθουμε να βρίσκουμε περισσότερο χιούμορ και να βιώσουμε λιγότερη αποθάρρυνση, όταν αντιμετωπίζουμε εικόνες που μπορεί να απεικονίζουν εξιδανικευμένη πραγματικότητα και που πολύ συχνά θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε εξουθενωτικές συγκρίσεις.

Αυτό προφανώς δεν είναι μόνον ένα σημείο των καιρών μας, αλλά συγκρίνοντας με τα λόγια από τον Παύλο, ήταν κατά καιρούς στο παρελθόν επίσης: «Αλλά, αυτοί, μετρώντας τον εαυτό τους... και συγκρίνοντας τον εαυτό τους με τον εαυτό τους, ανοηταίνουν» (Προς Κορινθίους Β΄ 10:12).

Ο Πρεσβύτερος Ντεβν Κόρνις των Εβδομήκοντα προσφάτως παρείχε επίσης επίκαιρες συμβουλές: «Βασανίζουμε τον εαυτό μας άσκοπα με τον ανταγωνισμό και τη σύγκριση. Ψευδώς κρίνουμε την αυτοεκτίμησή μας από τα πράγματα που έχουμε ή δεν έχουμε και από τις γνώμες των άλλων. Αν πρέπει να

συγκρίνουμε, ας συγκρίνουμε το πώς ήμασταν στο παρελθόν με το πώς είμαστε σήμερα – και ακόμη το πώς θέλουμε να είμαστε στο μέλλον»⁷.

Επιτρέψατέ μου να αναφέρω ένα από τα οικογενειακά μας μυστικά, που βρίσκεται σε αυτήν την οικογενειακή φωτογραφία (βλέπε επόμενη σελίδα) που έχει ληφθεί μερικά χρόνια πριν, πριν από την έλευση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Αν αυτή είχε ληφθεί σήμερα, πιθανόν θα είχε αναρτηθεί, παρουσιάζοντας μία οικογενειακή τεσσάρων υπέροχων, με ρούχα χρωματικά ταιριασμένων, καλής συμπεριφοράς αγοριών που απολαμβάνουν μία αρμονική ευκαιρία για οικογενειακή φωτογραφία μαζί. Θα θέλατε την αληθινή ιστορία;

Ακόμη θυμάμαι την τηλεφωνική κλήση από τη σύζυγό μου. «Γκάρυ πού είσαι; Είμαστε στο υπαίθριο στούντιο του φωτογράφου. Είμαστε όλοι έτοιμοι για φωτογράφιση. Δεν ήταν εύκολο να βάλεις όλα τα αγόρια να ντυθούν, να συντονισθούν και να ετοιμασθούν. Είσαι σχεδόν εδώ;»

Λοιπόν το είχα ξεχάσει και δεν είχα φύγει ακόμη από το γραφείο! Είχα καθυστερήσει μία ώρα και δεν είχαν πάει τόσο καλά κατά την απουσία μου, φτάνοντας τα όρια του χάους.

Τι είχε συμβεί; Λοιπόν, ο μεγαλύτερος γιος μου είχε τρέξει μέσα από την αυλή και είχε βρει μία

Πολλοί άνθρωποι αποθαρρύνονται, που φαίνεται ότι δεν ανταποκρίνεται σε αυτήν την εξιδανικευμένη εικονική πραγματικότητα.

Εξιδανικευμένη πραγματικότητα

Επιβλαβείς συγκρίσεις

γιου μας. Τώρα, ο δεύτερος γιος μας έχει τώρα τα χέρια του τοπο-

θετημένα στρατηγικά πάνω από τις λευκές αθλητικές του κάλτσες έτσι ώστε όλα να ταιριάζουν.

Όσο για μένα, λοιπόν, ο Γκάρι είναι στην μπούκα λόγω αργοπορημένης άφιξης μου που ήταν η αιτία για όλο αυτό.

Έτσι, όταν δείτε αυτή την ωραία φωτογραφία της οικογένειάς μας και παραπονεθείτε: «Γιατί δεν μπορούμε να βάλουμε τα πράγματα μαζί και να είμαστε μία τέλεια για φωτογραφία οικογένεια όπως η δική τους;» όλοι γνωρίζετε καλύτερα!

μηλιά, μάζεψε μερικά μήλα και άρχισε να τα πετά στα άλλα αγόρια. Χτύπησε τον τρίτο γιο μας στην πλάτη με ένα μήλο και τον έκανε να πέσει κάτω και έτσι εκείνος άρχισε να κλαίει.

Εντωμεταξύ καθώς συνέβαινε αυτό, ο δεύτερος γιος μου ο Μπράιαν, κάθισε κάτω και το παντελόνι του σηκώθηκε λίγο. Τα άλλα παιδιά είδαν ότι οι κάλτσες του ήταν λευκές αθλητικές κάλτσες, όχι οι κάλτσες της εκκλησίας που η μητέρα του είχε τακτοποιήσει για αυτόν να φορέσει. Τον ρώτησε: «Γιατί δεν φόρεσες τις κάλτσες της εκκλησίας;»

Εκείνος είπε: «Λοιπόν, δεν μου αρέσουν. Είναι τραχιές».

Και ενώ του μιλούσε, ο δύο ετών γιος μας, έτρεχε μέσα στην αυλή, σκόνταψε σε κάτι, έπεσε κάτω και μάτωσε τη μύτη του. Τώρα υπάρχει αίμα που στάζει στο ζιβάγκο του και λεκιάστηκε. Εδώ είναι που εμφανίστηκε. Ο μόνος τρόπος να σωθεί η φωτογραφία ήταν να γυρίσει το ζιβάγκο και να το φορέσει ανάποδα, κρύβοντας τους λεκέδες αίματος από τη φωτογραφική μηχανή.

Καθώς το γύριζε, ενώ ο μεγαλύτερος γιος μας έτρεχε τριγύρω και πετούσε μήλα, έπεσε και απέκτησε έναν μεγάλο λεκέ από γρασιδί στο γόνατό του. Έτσι στη φωτογραφία ο βραχιόνάς του ήταν στρατηγικά τοποθετημένος για να καλύπτει τον λεκέ από γρασιδί.

Όσο για τον τρίτο γιο μας, λοιπόν, περιμένουμε 20 λεπτά ώστε τα μάτια του να μην είναι πια κόκκινα από το κλάμα.

Και, φυσικά, οι λεκέδες από αίμα είναι τώρα στο πίσω μέρος του πουκαμίσου του μικρότερου

Μέσα κοινωνικής δικτύωσης και ιεραποστολικό έργο

Όπως μπορείτε να δείτε, χρειάζεται να είμαστε ενήμεροι για τους κινδύνους, συμπεριλαμβανομένων εξιδανικευμένης πραγματικότητας και των επιβλαβών συγκρίσεων. Ο κόσμος συνήθως δεν είναι τόσο λαμπρός όπως εμφανίζεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Παρά ταύτα υπάρχει πολύ καλό που έχει έλθει και θα έλθει μέσα από αυτές τις πλατφόρμες επικοινωνίας.

Το Ιεραποστολικό Τμήμα παρέχει κάποιες νέες οδηγίες το 2017 για τους πρακτικούς τρόπους με τους οποίους τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το ιεραποστολικό έργο. Οι πολλές ψηφιακές πηγές που είναι διαθέσιμες σε εμάς μπορούν να χρησιμοποιηθούν με δυνατούς, εύκολους, απλούς και εξαιρετικά αποτελεσματικούς τρόπους.

Υπάρχουν τόσο πολλές εφαρμογές για τη χρήση της τεχνολογίας με κατάλληλους και εμπνευσμένους τρόπους. Θα πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διδάσκουμε την ενάρετη χρήση της τεχνολογίας προς την ανερχόμενη γενεά και να προειδοποιούμε και να αποτρέπουμε την άνομη χρήση και επίσης τους σχετικούς κινδύνους. Αυτό θα βοηθούσε να βεβαιωθούμε ότι τα οφέλη της τεχνολογίας θα είναι μεγαλύτερα από τους κινδύνους που σχετίζονται.

«Πόσο ωραίοι είναι οι αγγελιαφόροι»

Κατά τη διάρκεια του χρόνου που συλλογίζομαι και προσευχόμαι βαθιά για αυτό το μήνυμα ξύπνησα νωρίς ένα πρωί με έναν ύμνο και τους απλούς στίχους του στον νου μου:

«Πόσο ωραίοι είναι οι αγγελιαφόροι που μας κηρύττουν το Ευαγγέλιο της ειρήνης»⁸.

Είναι δικό μας το μήνυμα ειρήνης και είστε εσείς οι ωραίοι αγγελιαφόροι που το κηρύττουν. Μπορείτε να το κάνετε αυτό μέσω των νέων και συναρπαστικών διαύλων της τεχνολογίας. Ζούμε σε έναν μοναδικό κόσμο στην πληρότητα των καιρών με την ικανότητα να κηρύττουμε το Ευαγγέλιο ειρήνης κυριολεκτικά στα δάκτυλά μας.

Έχουμε τα προφητικά λόγια των προφητών της αρχαίας εποχής, που χαρακτηρίζουν τέλεια την εποχή μας και δίνουν κατεύθυνση για τις ημέρες μας: «Και ακόμα, σας λέω, ότι θα έλθει καιρός που η γνώση για το Σωτήρα θα εξαπλωθεί ανάμεσα σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό» (Μωσία 3:20).

Έχουμε επίσης λόγια που έρχονται σε εμάς μέσω σύγχρονης αποκάλυψης, που μιλούν και δίνουν καθοδήγηση για την εποχή και τις περιστάσεις μας. Παραθέτω από τον Πρεσβύτερο Μπέντναρ: «Πιστεύω ότι έχει φθάσει ο καιρός για εμάς τους μαθητές του Χριστού να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα εμπνευσμένα εργαλεία κατάλληλα και περισσότερο αποτελεσματικά για να καταθέσουμε μαρτυρία για τον Θεό τον Επουράνιο Πατέρα, το σχέδιό Του ευδαιμονίας για τα τέκνα Του και τον Υιό Του, Ιησού Χριστό που είναι ο Σωτήρας του Κόσμου, να διακηρύξουμε την Αποκατάσταση του Ευαγγελίου τις τελευταίες ημέρες και να φέρουμε εις πέρας το έργο του Κυρίου»⁹.

Ζούμε σε έναν μοναδικό κόσμο στην πληρότητα των καιρών με την ικανότητα να κηρύττουμε το Ευαγγέλιο ειρήνης κυριολεκτικά στα δάκτυλά μας.

Προσκαλώ τον καθένα από εσάς να σκεφθεί πλήρως τον ρόλο σας να κηρύττετε το Ευαγγέλιο ειρήνης ως ωραίοι αγγελιαφόροι. Ο καθένας από εμάς ως κάνει αυτό που του αναλογεί για να μοιραστούμε την «γνώση μας για τον Σωτήρα» με κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό. Ο καλύτερος τρόπος να το κάνουμε αυτό είναι ένα βήμα κάθε φορά με έναν μοναδικό τρόπο που λειτουργεί καλύτερα για εσάς και την οικογένειά σας. Ελπίζω ο καθένας από εσάς να έχει το κουράγιο να γράψει σε ιστολόγιο, να καρφίτσώσει, να κοινοποιήσει, να αναρτήσει, να κάνει φίλο, να κάνει tweet, να φωτογραφίσει και να σκουνητήσει με έναν τρόπο που θα δοξάσει, θα τιμήσει και θα σεβαστεί το θέλημα του στοργικού Επουράνιου Πατέρα μας και να φέρει γνώση για τον Σωτήρα στην οικογένειά σας, στους αγαπημένους και τους φίλους σας – συμπεριλαμβανομένων των φίλων σας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. ■

Από ομιλία που εκφωνήθηκε στη Συνέλευση Γυναίκων του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, "The Knowledge of a Savior", στις 5 Μαΐου 2017.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ντέιβιντ ΜακΚέι, στο Conference Report, Οκτ 1966, 4.
2. Σπένσερ Κίμπαλ, "When the World Will Be Converted", *Ensign*, Οκτ 1974, 11, 10.
3. Βλέπε Τζέφρυ Χόλλαντ, «Σαν σπασμένο σκεύος», *Λιαχόνα*, Νοε 2013, 40-42.
4. Βλέπε Τζέφρυ Χόλλαντ, "Mormon Message: Like a Broken Vessel", June 20, 2016, mormonnewsroom.org.
5. Βλέπε "President Uchtdorf Relates Flying to Gospel in Post and Video with Grandson", 30 Σεπτεμβρίου 2016, LDS.org.
6. Τόμας Μόνσον, «Ζώντας τη ζωή με αφθονία», *Λιαχόνα*, Ιαν 2012, 4.
7. Ντεβν Κόρνις, «Είμαι αρκετά καλός; Θα τα καταφέρω;» *Λιαχόνα*, Νοε 2016, 33.
8. "How Lovely Are the Messengers", hymnary.org.
9. Ντέιβιντ Μπέντναρ, "Flood the Earth through Social Media", *Λιαχόνα*, Αύγ 2015, 50· βλέπε, επίσης, Ντέιβιντ Μπέντναρ, "Sweep the Earth as with a Flood" (video), LDS.org.

Ο καθένας από εμάς ως κάνει αυτό που του αναλογεί για να μοιραστούμε την «γνώση μας για τον Σωτήρα» με κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Πλάκες από χρυσό

Αυτό είναι το κεφάλαιο 3 της νέας αφηγηματικής ιστορίας τεσσάρων τόμων της Εκκλησίας που τιτλοφορείται: Άγιοι: Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού τις τελευταίες ημέρες. Το βιβλίο θα διατίθεται εκτυπωμένο σε 14 γλώσσες στο τμήμα Ιστορία της Εκκλησίας της εφαρμογής Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου και διαδικτυακά στο άγιοι.lds.org. Μερικά επόμενα κεφάλαια θα εκδοθούν στα προσεχή τεύχη έως ότου ο τόμος 1 κυκλοφορήσει αργότερα αυτό το έτος. Αυτά τα κεφάλαια θα είναι διαθέσιμα σε 47 γλώσσες στην εφαρμογή Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου και στο άγιοι.lds.org. Το κεφάλαιο 2 περιγράφει το Πρώτο Όραμα του Τζόζεφ – που είδε τον Πατέρα και του Υιό την άνοιξη του 1820.

Πέρασαν τρία χρόνια και τρεις συγκομιδές. Ο Τζόζεφ περνούσε τις περισσότερες μέρες καθαρίζοντας τη γη, χρησιμοποιώντας το άροτρο και εργαζόμενος ως μισθωτός για να συγκεντρώσει χρήματα να δώσει την ετήσια καταβολή χρημάτων για την ιδιοκτησία της οικογένειάς του. Λόγω της εργασίας του τού ήταν αδύνατον να παρευρίσκεται πολύ συχνά στο σχολείο και περνούσε τον περισσότερο ελεύθερο χρόνο του με την οικογένεια ή άλλους εργάτες.

Ο Τζόζεφ και οι φίλοι του ήταν νέοι και ξέγνοιαστοι. Ορισμένες φορές έκαναν ανόητα λάθη και ο Τζόζεφ έβρισκε ότι το να συγχωρεθεί μια φορά δεν σήμαινε ότι δεν θα χρειαζόταν να μετανοήσει ξανά. Ούτε το ένδοξο όραμά του απάντησε στην κάθε ερώτηση ούτε έδωσε τέλος στη σύγχυσή του¹. Έτσι προσπάθησε να μείνει κοντά στον Θεό. Διάβαζε την Βίβλο, εμπιστευόταν την δύναμη του Ιησού Χριστού για να τον σώσει και υπάκουσε στην εντολή του Κυρίου να μην προσχωρήσει σε καμία εκκλησία.

Όπως πολλοί άνθρωποι στην περιοχή, συμπεριλαμβανομένου και του πατέρα του, ο Τζόζεφ πίστευε ότι ο Θεός μπορούσε να αποκαλύψει γνώση μέσω αντικειμένων όπως ράβδοι και πέτρες, όπως το είχε κάνει με τον Μωυσή, τον Λαρών και άλλους στην Βίβλο². Μια μέρα, ενώ ο Τζόζεφ βοηθούσε έναν γείτονα να σκάψει ένα πηγάδι, βρήκε μια μικρή πέτρα θαμμένη βαθιά μέσα στη γη. Γνωρίζοντας

ότι μερικές φορές οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν ειδικές πέτρες για να αναζητήσουν χαμένα αντικείμενα ή κρυμμένους θησαυρούς, ο Τζόζεφ αναρωτήθηκε αν είχε βρει μια τέτοια πέτρα. Ερευνώντας την, είδε πράγματα που είναι αόρατα στο φυσικό μάτι³.

Το χάρισμα του Τζόζεφ να χρησιμοποιεί την πέτρα εντυπωσίασε τα μέλη της οικογένειας, τα οποία το είδαν ως σημείο ουράνιας είνουιας⁴. Αλλά παρ' όλο που είχε τη δωρεά του βλέποντος, ο Τζόζεφ δεν ήταν ακόμα σίγουρος αν ο Θεός ήταν ευχαριστημένος μαζί του. Δεν μπορούσε πλέον να αισθανθεί τη συγχώρεση και την ειρήνη που είχε αισθανθεί μετά το όραμά του όταν είδε τον Πατέρα και τον Υιό. Αντ' αυτού, συχνά αισθανόταν καταδικασμένος για τις αδυναμίες και ατέλειές του⁵.

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1823, ο δεκαεπτάχρονος Τζόζεφ ήταν ξύπνιος στη κρεβατοκάμαρα-σοφίτα που μοιραζόταν με τους αδελφούς του. Είχε μείνει ξύπνιος μέχρι αργά εκείνο το βράδυ, ακούγοντας την οικογένειά του να μιλά για διάφορες εκκλησίες και τις διδασχές που δίδασκαν. Τώρα όλοι κοιμόντουσαν και το σπίτι ήταν ήσυχο⁶.

Στο σκοτάδι του δωματίου του, ο Τζόζεφ άρχισε να προσεύχεται, παρακαλώντας θερμά τον Θεό να συγχωρέσει τις αμαρτίες του. Λαχταρούσε να επικοινωνήσει με έναν ουράνιο αγγελιαφόρο ο οποίος θα μπορούσε να τον διαβεβαιώσει για τη θέση του ενώπιον του Κυρίου και να του δώσει τη γνώση του Ευαγγελίου που του είχε υποσχεθεί στο δάσος. Ο Τζόζεφ ήξερε ότι ο Θεός είχε απαντήσει στις προσευχές του στο παρελθόν και είχε πλήρη πεποίθηση ότι θα απαντούσε ξανά.

Καθώς ο Τζόζεφ προσευχόταν, παρουσιάστηκε ένα φως δίπλα από το κρεβάτι του, το οποίο γινόταν όλο και πιο φωτεινό, μέχρι που γέμισε όλη τη σοφίτα. Ο Τζόζεφ

κοίταξε επάνω και είδε έναν άγγελο να στέκεται στον αέρα. Ο άγγελος φορούσε έναν λευκό χιτώνα χωρίς ραφές που έφθανε μέχρι τους καρπούς και τους αστραγάλους του. Το φως ακτινοβολούσε από αυτόν και το πρόσωπό του έλαμπε σαν αστραπή.

Στην αρχή ο Τζόζεφ φοβήθηκε, αλλά σύντομα γέμισε με ειρήνη. Ο άγγελος τον κάλεσε με το όνομά του και συστηθήκη ως Μορόνι. Είπε ότι ο Θεός είχε συγχωρέσει τις αμαρτίες του Τζόζεφ και τώρα είχε ένα έργο για εκείνον να επιτελέσει. Ανακοίνωσε ότι θα γινόταν λόγος για το όνομα του Τζόζεφ για καλό και για κακό ανάμεσα σε όλους τους λαούς⁷.

Ο Μορόνι μίλησε για τις χρυσές πλάκες που ήταν θαμμένες σε έναν κοντινό λόφο. Επάνω στις πλάκες ήταν χαραγμένο το χρονικό ενός αρχαίου λαού που κάποτε ζούσε στην αμερικανική ήπειρο. Το χρονικό μιλούσε για την προέλευσή του και περιείχε μία αφήγηση για τον Ιησού Χριστό όταν τους επισκέφθηκε και τους δίδαξε την πληρότητα του Ευαγγελίου Του⁸. Ο Μορόνι είπε ότι θαμμένες μαζί με τις πλάκες, ήταν δύο λίθοι-βλέποντες, τους οποίους ο Τζόζεφ αργότερα αποκάλεσε το Ουρίμ και το Θουμίμ, ή διερμηνείς. Ο Κύριος είχε προετοιμάσει αυτούς τους λίθους για να βοηθήσουν τον Τζόζεφ να μεταφράσει το χρονικό. Οι καθαροί λίθοι ήταν στερεωμένοι μαζί και τοποθετημένοι επάνω σε έναν θώρακα⁹.

Για το υπόλοιπο της επίσκεψης, ο Μορόνι ανέφερε προφητείες από τα βιβλικά βιβλία του Ησαΐα, του Ιωήλ και των Πράξεων. Εξήγησε ότι ο Κύριος θα ερχόταν σύντομα και το ανθρώπινο γένος δεν θα εκπλήρωνε τον σκοπό της δημιουργίας του, εκτός και αν η παλαιά διαθήκη του Θεού ανανεωνόταν πρώτα¹⁰. Ο Μορόνι είπε ότι ο Θεός είχε επιλέξει τον Τζόζεφ για να ανανεώσει την διαθήκη και ότι αν επέλεγε να είναι πιστός στις εντολές του Θεού, θα ήταν εκείνος που θα αποκαλύπτε το χρονικό επάνω στις πλάκες¹¹.

Προτού αναχωρήσει, ο άγγελος πρόσταξε τον Τζόζεφ να φροντίσει τις πλάκες και να μην τις δείξει σε κανέναν, εκτός αν του δίδονταν διαφορετικές οδηγίες, προειδοποιώντας τον ότι θα καταστρεφόταν, αν δεν υπάκουε σε αυτή τη συμβουλή. Τότε φως συγκεντρώθηκε γύρω από τον Μορόνι και ανελήφθη στους ουρανούς¹².

Καθώς ο Τζόζεφ σκεφτόταν το όραμα, φως γέμισε το δωμάτιο ξανά και ο Μορόνι εμφανίσθηκε ξανά, δίνοντας το ίδιο μήνυμα όπως πριν. Ύστερα αναχώρησε, απλώς για να παρουσιαστεί άλλη μια φορά και να δώσει το μήνυμά του για τρίτη φορά.

«Τώρα, Τζόζεφ, να προσέχεις» είπε. «Όταν πας να πάρεις τις πλάκες, ο νους σου θα γεμίσει με σκοτάδι και

κάθε είδος κακού θα εισχωρήσει στο μυαλό σου για να σε εμποδίσει από το να τηρείς τις εντολές του Θεού». Οδηγώντας τον Τζόζεφ προς κάποιον που θα τον υποστήριζε, ο Μορόνι τον παρότρυνε να πει στον πατέρα του για τα οράματά του.

«Εκείνος θα πιστέψει κάθε λέξη που θα πεις» υποσχέθηκε ο άγγελος¹³.

Το επόμενο πρωινό, ο Τζόζεφ δεν είπε τίποτα σχετικά με τον Μορόνι, παρ' όλο που ήξερε ότι ο πατέρας του πίστευε σε οράματα και αγγέλους. Αντιθέτως, πέρασαν το πρωινό θερίζοντας ένα κοντινό χωράφι μαζί με τον Άλβιν.

Το έργο ήταν δύσκολο. Ο Τζόζεφ προσπαθούσε να προφτάσει τον αδελφό του καθώς κουνούσαν το δρέπανό τους μπρος-πίσω μέσα από τα ψηλά σιτηρά. Αλλά οι επισκέψεις του Μορόνι τον είχαν κρατήσει ξύπνιο όλο το βράδυ και οι σκέψεις του συνεχώς επέστρεφαν σε εκείνο το αρχαίο χρονικό και τον λόφο όπου ήταν θαμμένο.

Σύντομα σταμάτησε να εργάζεται και ο Άλβιν τον παρατήρησε. «Πρέπει να συνεχίσουμε το έργο» είπε στον Τζόζεφ «αλλιώς δεν θα μπορέσουμε να τελειώσουμε το έργο»¹⁴.

Ο Τζόζεφ προσπάθησε να εργαστεί πιο σκληρά και πιο γρήγορα, αλλά ό,τι και αν έκανε, δεν μπορούσε να προφτάσει τον Άλβιν. Ύστερα από λίγο, ο Τζόζεφ ο πρεσβύτερος παρατήρησε ότι ο Τζόζεφ φαινόταν χλωμός και είχε σταματήσει την εργασία του ξανά. «Πήγαινε σπίτι» του είπε, πιστεύοντας ότι ο υιός του ήταν άρρωστος.

Ο Τζόζεφ υπάκουσε τον πατέρα του και πήγε σκοντάφτοντας προς το σπίτι. Όμως καθώς προσπάθησε να περάσει έναν φράχτη, κατέρρευσε στο έδαφος, εξουθενωμένος.

Ενώ βρισκόταν εκεί, συγκεντρώνοντας τις δυνάμεις του, είδε τον Μορόνι να στέκεται από πάνω του για άλλη μια φορά, περιβαλλόμενος από φως. Ρώτησε: «Γιατί δεν είπες στον πατέρα σου αυτά που σου είπα;»

Ο Τζόζεφ είπε πως φοβόταν ότι ο πατέρας του δεν θα τον πίστευε.

«Θα σε πιστέψει» τον διαβεβαίωσε ο Μορόνι, και ύστερα επανέλαβε το μήνυμά του από το προηγούμενο βράδυ¹⁵.

Ο Τζόζεφ ο πρεσβύτερος έκλαψε όταν ο υιός του τού είπε σχετικά με τον άγγελο και το μήνυμά του. «Ήταν ένα όραμα από τον Θεό» είπε. «Ακολούθησε όσα άκουσες»¹⁶.

Ο Τζόζεφ ξεκίνησε αμέσως για τον λόφο. Κατά τη διάρκεια της νύχτας, ο Μορόνι τού είχε δείξει σε ένα όραμα που βρίσκονταν κρυμμένες οι πλάκες, έτσι ήξερε πού να πάει. Εκείνος ο λόφος, ένας από τους μεγαλύτερους στην περιοχή, ήταν περίπου 5 χιλιόμετρα από το σπίτι του. Οι πλάκες

Κοντά στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης, ο λόφος Κουμώρα είναι περίπου 4,8 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά του αγροκτήματος της οικογένειας Σμιθ. Ο Τζόζεφ γνώριζε πού να πάει για να βρει τις πλάκες του Βιβλίου του Μόρμον θαμμένες εκεί, επειδή ο Μορόνι του είχε δείξει τον λόφο σε όραμα.

ήταν θαμμένες κάτω από μια μεγάλη, στρογγυλή πέτρα στη δυτική πλευρά του λόφου, κοντά στην κορυφή.

Ο Τζόζεφ σκεφτόταν τις πλάκες καθώς περπατούσε. Παρ' όλο που ήξερε ότι ήταν ιερές, ήταν δύσκολο για εκείνον να αντισταθεί στο να αναρωτιέται πόση αξία είχαν. Είχε ακούσει παραμύθια για κρυμμένους θησαυρούς που προστατεύονταν από φύλακες πνεύματα, αλλά ο Μορόνι και οι πλάκες που περιέγραψε ήταν διαφορετικά από εκείνες τις ιστορίες. Ο Μορόνι ήταν ουράνιος αγγελιαφόρος, διορισμένος από τον Θεό να παραδώσει το χρονικό με ασφάλεια στον εκλεκτό Του βλέποντα. Και οι πλάκες ήταν πολύτιμες, όχι γιατί ήταν από χρυσό, αλλά γιατί μαρτυρούσαν για τον Ιησού Χριστό.

Ωστόσο, ο Τζόζεφ δεν μπορούσε να μη σκέφτεται ότι τώρα ήξερε ακριβώς πού να βρει αρκετό θησαυρό για να ελευθερώσει την οικογένειά του από τη φτώχεια¹⁷.

Φθάνοντας στον λόφο, ο Τζόζεφ εντόπισε το μέρος που είχε δει στο όραμα και άρχισε να σκάβει στη βάση της πέτρας, μέχρι που φάνηκαν οι άκρες. Ύστερα βρήκε ένα μεγάλο κλαδί δένδρου και το χρησιμοποίησε ως μοχλό για να σηκώσει την πέτρα και να την σπρώξει στην άκρη¹⁸.

Κάτω από τον ογκόλιθο υπήρχε ένα κουτί, τα τοιχώματα και η βάση του ήταν από πέτρα. Κοιτώντας μέσα, ο Τζόζεφ είδε τις χρυσές πλάκες, τους λίθους-βλέποντες και τον θώρακα¹⁹. Οι πλάκες ήταν καλυμμένες με αρχαία γραφή και ήταν δεμένες από τη μια πλευρά με τρεις κρίκους. Κάθε πλάκα ήταν περίπου δεκαπέντε εκατοστά πλάτος, είκοσι εκατοστά μήκος και λεπτή. Μέρος των πλακών φαινόταν επίσης ότι ήταν σφραγισμένο, ώστε κανείς να μην μπορούσε να το διαβάσει²⁰.

Με έκπληξη, ο Τζόζεφ αναρωτήθηκε ξανά πόσο άξιζαν οι πλάκες. Πήγε να τις πάρει – και αισθάνθηκε ένα ηλεκτρικό σοκ να τον διαπερνά. Τράβηξε το χέρι του πίσω,

αλλά ύστερα πήγε να πάρει τις πλάκες δύο ακόμα φορές και κάθε φορά ένωσε το ίδιο σοκ.

«Γιατί δεν μπορώ να αποκτήσω αυτό το βιβλίο;» φώναξε.

«Γιατί δεν έχεις τηρήσει τις εντολές του Κυρίου;» είπε μια φωνή από δίπλα²¹.

Ο Τζόζεφ γύρισε και είδε τον Μορόνι. Αμέσως το μήνυμα από την προηγούμενη νύχτα πλημμύρισε το μυαλό του και κατάλαβε ότι είχε ξεχάσει τον αληθινό σκοπό του χρονικού. Ξεκίνησε να προσεύχεται και ο νους και η ψυχή του ζύπνησαν με το Άγιο Πνεύμα.

«Κοίτα» πρόσταξε ο Μορόνι. Ένα άλλο όραμα ξεδιπλώθηκε ενώπιον του Τζόζεφ και είδε τον Σατανά να περιβάλλεται από τις αναρίθμητες στρατιές του. «Όλα αυτά φαίνονται, το καλό και το κακό, το άγιο και το ρυπαρό, η δόξα του Θεού και η δύναμη του σκότους» δήλωσε ο άγγελος «ώστε να ξέρεις από εδώ και εμπρός τις δύο δυνάμεις και ποτέ να μην επηρεαστείς ή να υπερνικηθείς από αυτόν τον κακό».

Καθοδήγησε τον Τζόζεφ να καθαρίσει την καρδιά του και να ενδυναμώσει τον νου του για να λάβει το χρονικό. «Αν αποκτήσεις ποτέ αυτά τα ιερά πράγματα, πρέπει να είναι μέσω προσευχής και πίστης, υπακούοντας στον Κύριο» εξήγησε ο Μορόνι. «Δεν είναι τοποθετημένες εδώ με σκοπό απόκτησης κέρδους και πλούτου για τη δόξα του κόσμου αυτού. Επισφραγίστηκαν με την προσευχή πίστη²².

Ο Τζόζεφ ρώτησε πότε θα μπορούσε να αποκτήσει τις πλάκες.

«Την εικοστή δεύτερη ημέρα του επόμενου Σεπτεμβρίου» είπε ο Μορόνι «αν φέρεις το σωστό άτομο μαζί σου».

«Ποιο είναι το σωστό άτομο;» Ο Τζόζεφ ρώτησε.

«Ο μεγαλύτερος αδελφός σου»²³.

Από τότε που ήταν παιδί, ο Τζόζεφ ήξερε ότι μπορούσε να βασιζέται στον μεγαλύτερο αδελφό του. Ο Άλβιν τώρα

ήταν εικοσιπέντε ετών και θα μπορούσε να είχε αποκτήσει το δικό του αγρόκτημα, αν ήθελε. Όμως είχε επιλέξει να μείνει στο οικογενειακό αγρόκτημα για να βοηθήσει τους γονείς να εγκατασταθούν και να διασφαλίσουν τη γη τους καθώς μεγάλωναν σε ηλικία. Ήταν σοβαρός και εργατικός και ο Τζόζεφ τον αγαπούσε και τον θαύμαζε πάρα πολύ²⁴.

Ίσως ο Μορόνι αισθάνθηκε πως ο Τζόζεφ χρειαζόταν τη σοφία και τη δύναμη του αδελφού του, για να γίνει το είδος ατόμου στο οποίο ο Κύριος θα μπορούσε να εμπιστευτεί τις πλάκες.

Επιστρέφοντας στο σπίτι εκείνο το βράδυ, ο Τζόζεφ ήταν κουρασμένος. Αλλά η οικογένειά του μαζεύτηκε γύρω του, με το που μπήκε μέσα στο σπίτι, ανυπόμονοι να μάθουν τι είχε βρει στον λόφο. Ο Τζόζεφ άρχισε να του λέει σχετικά με τις πλάκες, αλλά ο Άλβιν τον διέκοψε, όταν παρατήρησε πόσο αποκαμωμένος φαινόταν ο Τζόζεφ.

«Πάμε στο κρεβάτι» είπε «και θα σηκωθούμε νωρίς το πρωί να πάμε για δουλειά». Θα είχαν πολύ χρόνο αύριο να ακούσουν το υπόλοιπο της ιστορίας του Τζόζεφ. «Αν η μητέρα ετοιμάσει το βραδινό μας νωρίς» είπε «τότε θα περάσουμε μια ωραία, μακρά βραδιά και θα καθίσουμε όλοι να σε ακούσουμε να μιλάς»²⁵.

Το επόμενο βράδυ, ο Τζόζεφ είπε αυτά που είχαν συμβεί στον λόφο και ο Άλβιν τον πίστεψε. Ως μεγαλύτερος υιός της οικογένειας, ο Άλβιν πάντα ένιωθε υπεύθυνος για την ευημερία των γονέων του που μεγάλωναν σε ηλικία. Εκείνος και οι αδελφοί του είχαν ήδη αρχίσει να χτίζουν ένα μεγαλύτερο σπίτι για την οικογένεια, έτσι ώστε να μπορούσαν να είναι πιο άνετα.

Τώρα φαινόταν ότι ο Τζόζεφ πρόσεχε την πνευματική τους ευημερία. Νύχτα με τη νύχτα, η οικογένειά του επικεντρωνόταν σε αυτόν ενώ μιλούσε για τις χρυσές πλάκες και τους ανθρώπους που τις έγραψαν. Η οικογένεια ενώθηκε περισσότερο και το σπίτι τους ήταν γεμάτο ειρήνη και ευτυχία. Όλοι αισθάνονταν ότι κάτι θαυμάσιο επρόκειτο να συμβεί²⁶.

Τότε, ένα φθινοπωρινό πρωινό, λιγότερο από δύο μήνες μετά την επίσκεψη του Μορόνι, ο Άλβιν ήλθε σπίτι με έναν έντονο πόνο στο στομάχι του. Σκυμμένος με πόνο, κέτευσε τον πατέρα του να καλέσει βοήθεια. Όταν τελικά έφτασε ο ιατρός, έδωσε στον Άλβιν ένα υπόλευκο φάρμακο, αλλά έκανε τα πράγματα χειρότερα.

Ο Άλβιν ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι για μέρες, σπαράζοντας από τον πόνο. Γνωρίζοντας ότι πιθανόν θα πέθαινε, κάλεσε τον Τζόζεφ. «Κάνε ό,τι μπορείς για να αποκτήσεις τα χρονικά» είπε ο Άλβιν. «Να είσαι πιστός στο να λαμβάνεις καθοδήγηση και να τηρείς κάθε εντολή που σου δίνεται»²⁷.

Πέθανε λίγο καιρό αργότερα και η λύπη γέμισε όλο το σπίτι. Στην κηδεία, ένας κήρυκας είπε ότι ο Άλβιν είχε

πάει στην κόλαση, χρησιμοποιώντας τον θάνατό του για να προειδοποιήσει άλλους για το τι θα συνέβαινε εκτός και αν ο Θεός παρενέβαινε για να τους σώσει. Ο Τζόζεφ ο πρεσβύτερος ήταν έξαλλος. Ο υιός του ήταν ένας καλός άνδρας και δεν μπορούσε να πιστέψει ότι ο Θεός θα τον καταδίκασε²⁸.

Τώρα που ο Άλβιν έφυγε, δεν μιλούσαν πλέον για τις πλάκες. Υπήρξε τόσο μεγάλος υποστηρικτής της θείας κλήσης του Τζόζεφ, που κάθε αναφορά στις πλάκες έφερνε τον θάνατό του στον νου τους. Η οικογένεια δεν μπορούσε να το αντέξει.

Ο Άλβιν έλειπε πολύ στον Τζόζεφ και πήρε τον θάνατό του πολύ βαριά. Ήλπιζε ότι θα βασιζόταν στον μεγαλύτερο αδελφό του για να τον βοηθήσει να πάρει το χρονικό. Τώρα ένιωθε εγκαταλελειμμένος²⁹.

Όταν τελικά έφθασε η μέρα για να επιστρέψει στον λόφο, ο Τζόζεφ πήγε μόνος του. Χωρίς τον Άλβιν, δεν ήταν σίγουρος αν ο Κύριος θα τον εμπιστευόταν με τις πλάκες.

Ένα άγαλμα του Μορόνι στέκεται στην κορυφή του Λόφου Κουμώρα για να τιμήσει τον τόπο όπου ο Τζόζεφ Σμιθ είδε για πρώτη φορά τις πλάκες του Βιβλίου του Μόρμον στις 22 Σεπτεμβρίου 1823 και τις απέκτησε ακριβώς τέσσερα χρόνια αργότερα.

Αλλά σκέφτηκε ότι μπορούσε να τηρεί κάθε εντολή που ο Κύριος του είχε δώσει, όπως τον είχε συμβουλευσει ο αδελφός του. Οι οδηγίες του Μορόνι για να πάρει τις πλάκες ήταν ξεκάθαρες. «Πρέπει να τις πάρεις στα χέρια σου και να πας κατευθείαν σπίτι σου χωρίς καθυστέρηση» είχε πει ο άγγελος «και να τις κλειδώσεις»³⁰.

Στον λόφο, ο Τζόζεφ έσυρε τον βράχο, έβαλε τα χέρια του μέσα στο πέτρινο κουτί και έβγαλε τις πλάκες. Μια σκέψη τότε πέρασε από το μυαλό του: τα άλλα αντικείμενα μέσα στο κουτί είχαν αξία και έπρεπε να τα κρύψει προτού πάει σπίτι. Τοποθέτησε τις πλάκες κάτω και γύρισε για να καλύψει το κουτί. Αλλά όταν επέστρεψε στις πλάκες, είχαν εξαφανιστεί. Ανήσυχος, έπεσε στα γόνατα και ικέτευσε για να μάθει πού είχαν πάει.

Παρουσιάστηκε ο Μορόνι και είπε στον Τζόζεφ ότι πάλι είχε αποτύχει να ακολουθήσει τις οδηγίες. Όχι μόνο είχε αφήσει κάτω τις πλάκες χωρίς να τις ασφαλίσει, αλλά τις είχε αφήσει επίσης χωρίς να τις βλέπει. Όσο πρόθυμος και αν ήταν ο νεαρός βλέπων να κάνει το έργο του Κυρίου, δεν ήταν ακόμα ικανός να προστατεύσει το αρχαίο χρονικό.

Ο Τζόζεφ απογοητεύτηκε με τον εαυτό του, αλλά ο Μορόνι τού έδωσε οδηγίες να επιστρέψει για τις πλάκες τον επόμενο χρόνο. Τον διδάξε επίσης περισσότερα σχετικά με το σχέδιο του Κυρίου για το βασίλειο του Θεού και το μεγάλο έργο που άρχιζε να κυλά.

Ωστόσο, αφού έφυγε ο άγγελος, ο Τζόζεφ κατέβαινε τον λόφο λυπημένος και ανησυχούσε τι θα νόμιζε η οικογένειά του, όταν θα πήγαινε σπίτι με άδεια χέρια³¹. Όταν μπήκε στο σπίτι, τον περίμεναν. Ο πατέρας του ρώτησε κατευθείαν αν είχε τις πλάκες.

«Όχι» είπε. «Δεν μπορούσα να τις πάρω».

«Τι είδες;»

«Τι είδα, αλλά δεν μπορούσα να τις πάρω».

«Εγώ θα τις είχα πάρει» είπε ο Τζόζεφ ο πρεσβύτερος «αν ήμουν στη θέση σου».

«Δεν ξέρεις τι λές» είπε ο Τζόζεφ. «Δεν μπορούσα να τις πάρω, γιατί ο άγγελος του Κυρίου δεν με άφησε»³². ■

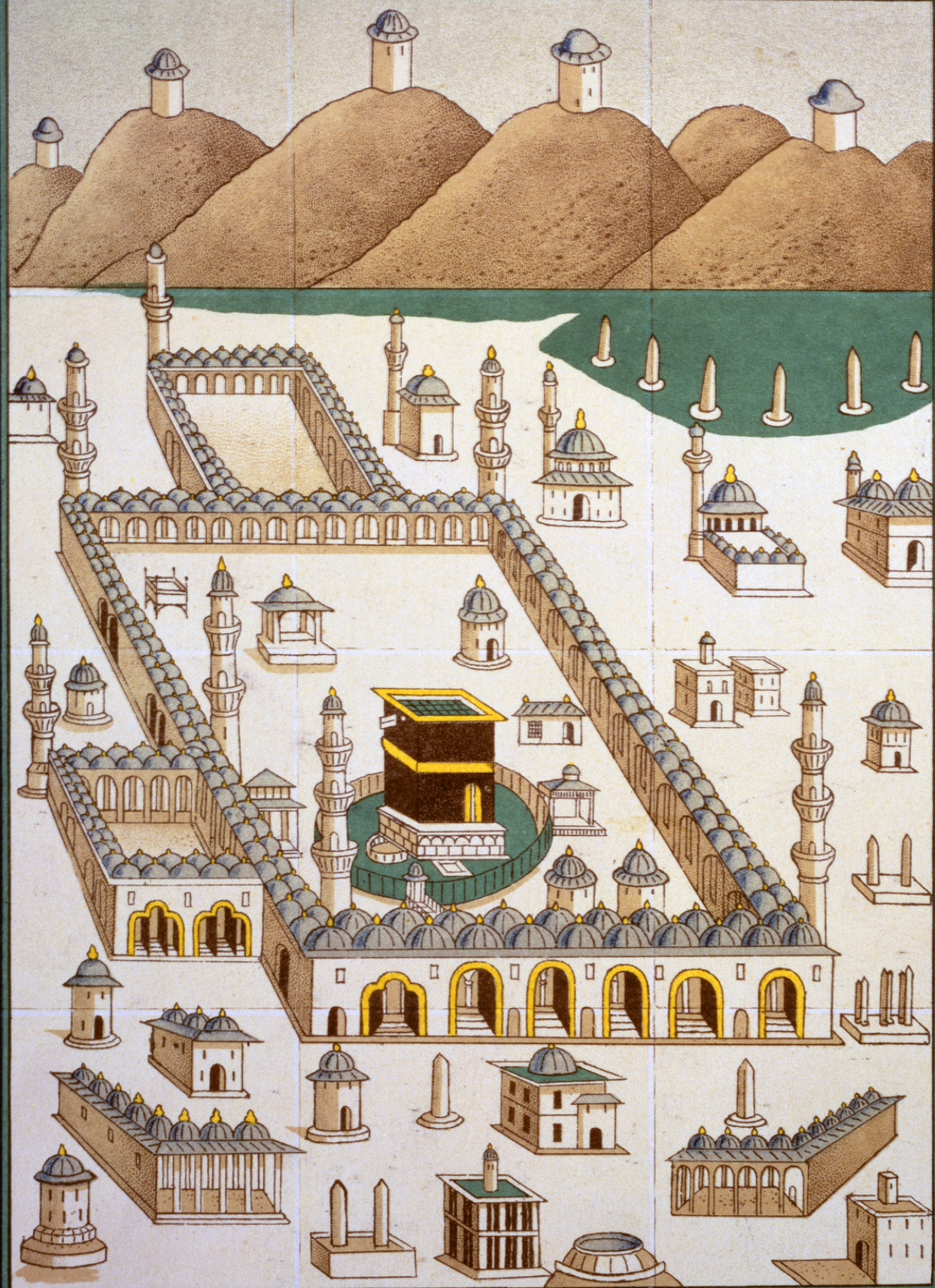
Ένας πλήρης κατάλογος των αναφερομένων έργων είναι διαθέσιμος στο saints.lds.org.

Η λέξη *Θέμα* στις σημειώσεις υποδεικνύει επιπρόσθετες πληροφορίες διαδραστικά στο angels.lds.org.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τζόζεφ Σμιθ Ιστορία, 1838-56, volume A-1, 4-5, στο *JSP*, H1:220 (προσχέδιο 2), Joseph Smith History, περίπου το καλοκαίρι του 1832, 1, στο *JSP*, H1:11.
2. “Joseph Smith as Revelator and Translator”, στο *JSP*, MRB:xxi, Turley, Jensen, and Ashurst-McGee, “Joseph the Seer”, 49-50. Βλέπε, επίσης, Μωσσία 8:17, Άλμα 37:6-7, 41 και Διδαχή και Διαθήκες 10:1, 4 (Revelation, Spring 1829, at josephsmithpapers.org).
3. Bushman, *Rough Stone Rolling*, 48-49. Bushman, “Joseph Smith as Translator,” 242. **Θέμα:** Seer Stones [Αίθιο-Βλέποντες]
4. Lucy Mack Smith, History, 1845, 95. Βλέπε, επίσης, Άλμα 37:23.
5. Joseph Smith History, περίπου το καλοκαίρι του 1832, 4, στο *JSP*, H1:13-14. Τζόζεφ Σμιθ Ιστορία 1:28-29, Joseph Smith History,

- 1838-56, volume A-1, 5, στο *JSP*, H1:218-20 (προσχέδιο 2).
6. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 3, [10].
7. Joseph Smith History, περίπου το καλοκαίρι του 1832, 4, στο *JSP*, H1:13-14. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:29-33, Joseph Smith History, 1838-56, τόμος A-1, 5, στο *JSP*, H1:218-22 (προσχέδιο 2). Pratt, *Interesting Account*, 6, στο *JSP*, H1:524, Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, 17-20. **Θέμα:** Angel Moroni [Άγγελος Μορόνι]
8. Joseph Smith, Journal, 9-11 Νοεμβρίου 1835, στο *JSP*, J1:88.
9. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:35, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 5, στο *JSP*, H1:222 (προσχέδιο 2), Joseph Smith History, περίπου το καλοκαίρι του 1832, 4, στο *JSP*, H1:14. Όλιβερ Κάουντερν, “Letter IV,” *LDS Messenger and Advocate*, Φεβ 1835, 1:65-67, Turley, Jensen, and Ashurst-McGee, “Joseph the Seer”, 49-54, “Mormonism—No. II,” *Tiffany’s Monthly*, Ιούλιος 1859, 164. **Θέμα:** Seer Stones [Αίθιο-Βλέποντες]
10. Τζόζεφ Σμιθ Ιστορία 1:36-41, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 5-6, στο *JSP*, H1:222-26 (προσχέδιο 2), Joseph Smith, Journal, 9-11 Νοεμβρίου 1835, στο *JSP*, J1:88-89.
11. Όλιβερ Κάουντερν, “Letter IV,” *LDS Messenger and Advocate*, Φεβ 1835, 1:78-79, Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 3, [11].
12. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:42-43, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 6, στο *JSP*, H1:226 (προσχέδιο 2).
13. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 3, [10]-[11], Oliver Cowdery, “Letter IV,” *LDS Messenger and Advocate*, Φεβ 1835, 1:79-80, Όλιβερ Κάουντερν, “Letter VII,” *LDS Messenger and Advocate*, Ιούλιος 1835, 1:156-57, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:44-46, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 6-7, στο *JSP*, H1:230-32 (προσχέδιο 2), Joseph Smith, Journal, 9-11 Νοεμβρίου 1835, στο *JSP*, J1:88-89.
14. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 3, [11]. Βλέπε, επίσης, Smith, *William Smith on Mormonism*, 9.
15. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 3, [11], Σμιθ, *Biographical Sketches*, 82, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:48-49, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 7, στο *JSP*, H1:230-32 (προσχέδιο 2), Joseph Smith, Journal, 9-11 Νοεμβρίου 1835, στο *JSP*, J1:89.
16. Joseph Smith, Journal, 9-11 Νοεμβρίου 1835, στο *JSP*, J1:89.
17. Όλιβερ Κάουντερν, “Letter VIII,” *LDS Messenger and Advocate*, Οκτ 1835, 2:195-97. **Θέμα:** Treasure Seeking [Αναζήτηση Θησαυρού]
18. Όλιβερ Κάουντερν, “Letter VIII,” *LDS Messenger and Advocate*, Οκτ 1835, 2:195-97, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:51-52, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 6-7, στο *JSP*, H1:230-32 (προσχέδιο 2). Βλέπε, επίσης, Πάκερ, “A Study of the Hill Cumorah”, 7-10.
19. Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:52, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 7, στο *JSP*, H1:232 (προσχέδιο 2). **Θέμα:** Gold Plates [Χρυσές Πλάκες]
20. Τζόζεφ Σμιθ, “Church History,” *Times and Seasons*, 1η Μαρτίου 1842, 3:707, στο *JSP*, H1:495.
21. Όλιβερ Κάουντερν, “Letter VIII,” *LDS Messenger and Advocate*, Οκτ 1835, 2:197-98. Βλέπε, επίσης, Pratt, *Interesting Account*, 10, στο *JSP*, H1:527-29.
22. Όλιβερ Κάουντερν, “Letter VIII,” *LDS Messenger and Advocate*, Οκτ 1835, 2:198-99.
23. Νάιτ, Reminiscences, 1, Joseph Smith, Journal, 9-11 Νοεμβρίου 1835, στο *JSP*, J1:89, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:53-54, Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 7, στο *JSP*, H1:232-34 (προσχέδιο 2). Βλέπε, επίσης, Τζέσοι, “Joseph Knight’s Recollection of Early Mormon History,” 31.
24. Joseph Smith, Journal, 23 Αυγούστου 1842, στο *JSP*, J1:116-17.
25. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 3, [12], βιβλίο 4, [3], Σμιθ, *Biographical Sketches*, 83.
26. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 4, [1]-[3], Σμιθ, *Biographical Sketches*, 86-87. Βλέπε, επίσης, Lucy Mack Smith, History, 1845, 89 και Μπούσμαν, *Refinement of America*, 425-27. **Θέμα:** Joseph Sr. and Lucy Mack Smith Family [Η οικογένεια του Τζόζεφ του πρεσβυτέρου και της Λούσις ΜακΣμιθ]
27. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 4, [3]-[5].
28. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 4, [6]-[8], “Wm. B. Smith’s Last Statement,” *Zion’s Ensign*, 13 Ιανουαρίου 1894, 6.
29. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 4, [7], Joseph Smith, Journal, 23 Αυγούστου 1842, στο *JSP*, J2:116-17.
30. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 4, [2]-[3].
31. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, βιβλίο 4, [2]-[3], Σμιθ, *Biographical Sketches*, 85-86, Knight, Reminiscences, 1, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:54, Lucy Mack Smith, History, 1845, 88. Βλέπε, επίσης, Τζέσοι, “Joseph Knight’s Recollection of Early Mormon History”, 31.
32. Σμιθ, *Biographical Sketches*, 86.

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

του ισλάμ

Από τον Ντάνιελ Πήτερσον

Καθηγητή Ισλαμικών Σπουδών και Αραβικής, Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ

Σημείωση: Επειδή είναι σημαντικό να κατανοήσουμε εκείνους άλλων πίστειν, οι ηγέτες της Εκκλησίας θεώρησαν ότι θα βοηθούσε να παράσχουν μία σύνοψη της ιστορίας και των διδασκαλιών του ισλάμ, της δεύτερης μεγαλύτερης θρησκείας στον κόσμο.

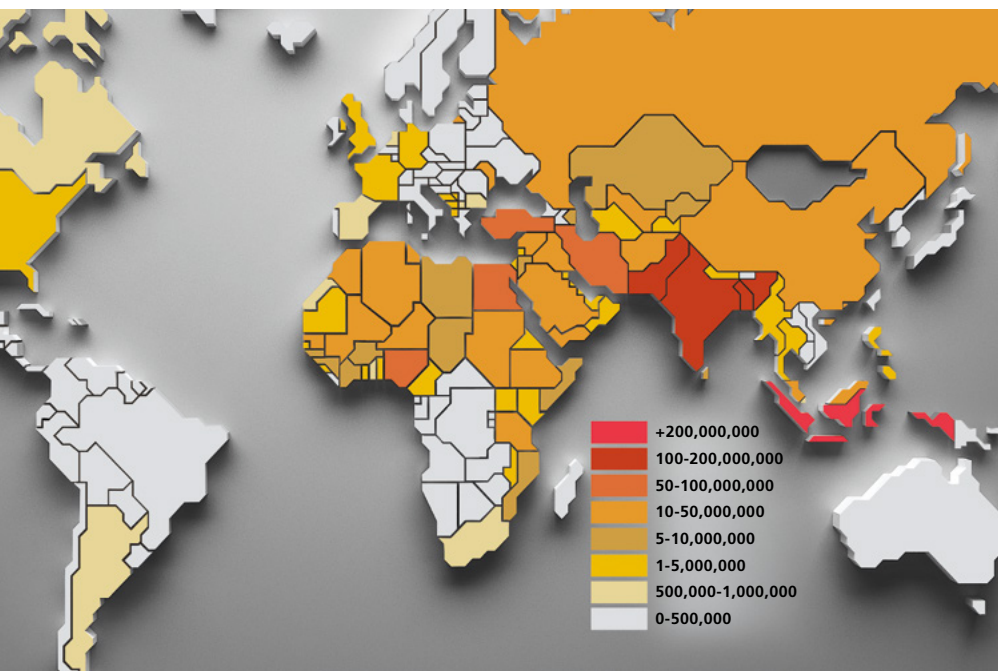
Για καλό ή για κακό, δεν περνά κυριολεκτικά μέρα που να μην είναι στους κύριους τίτλους ειδήσεων το ισλάμ και οι μουσουλμάνοι. Είναι κατανοητό ότι πολλοί μη-μουσουλμάνοι –συμπεριλαμβανομένων Αγίων των Τελευταίων Ημερών– είναι περιέργοι, ακόμα και προβληματισμένοι. Έχουμε κάτι κοινό με τους μουσουλμάνους πλησίον μας; Μπορούμε να ζήσουμε και να εργαστούμε μαζί;

Πρώτον, κάποιο ιστορικό υπόβαθρο μπορεί να βοηθήσει:

Το 610 μ.Χ., ένας μεσήλικας Άραβας έμπορος ονόματι Μωάμεθ (Muhammad), ανέβηκε στους λόφους επάνω από την πόλη του γεννήθηκε, τη Μέκκα, για να συλλογιστεί και να προσευχηθεί σχετικά με τη θρησκευτική σύγχυση που τον περιέβαλλε. Μετά από αυτό, ανέφερε ότι είχε δει ένα όραμα που τον καλούσε ως προφήτη στον λαό του. Το συμβάν αυτό σημειώνει την αρχή της θρησκείας γνωστής ως ισλάμ (iss-LAAM), μίας λέξης που σημαίνει «υποταγή» (στον Θεό). Αυτός που πιστεύει στο ισλάμ αποκαλείται μουσουλμάνος (MUSS-lim), που σημαίνει «υποταγμένος».

Μετά από αυτά, ο Μωάμεθ είπε ότι έλαβε πολλές αποκαλύψεις έως τον θάνατό του, περίπου 25 χρόνια αργότερα. Τις μοιράστηκε καταρχάς με τους κατοίκους της

Ψηφιδωτό του 19ου αιώνα που απεικονίζει την Κάαμπα στη Μέκκα, την πόλη όπου γεννήθηκε ο Μωάμεθ και την ιερότερη πόλη του ισλαμικού κόσμου.

Παγκόσμια κατανομή μουσουλμάνων ανά χώρα σε εκατομμύρια (Pew Research Center, 2009).

πλέον εντυπωσιακά και σημαντικά χαρακτηριστικά της.

Δύο κύριοι κλάδοι ανεδύθησαν από τους οπαδούς του Μωάμεθ μετά τον θάνατό του το 632 μ.Χ., διαχωρίζοντας τους αρχικά σχετικά με το ερώτημα ποιος θα έπρεπε να τον διαδεχθεί ως ηγέτη της ισλαμικής κοινότητας². Ο μεγαλύτερος από αυτούς ονομάστηκε σουνίτες (ισχυρίζονται ότι ακολουθούν τη *σούννα*, ή την εθιμική πρακτική του και είναι σχετικά εύελκτος στο ζήτημα διαδοχής). Ο άλλος κλάδος, ο οποίος αναπτύχθηκε γύρω από τον γαμπρό του Μωάμεθ, “Άλι” (‘Ali), ονομάστηκε *shi’at ‘Ali* (ο κλάδος του Άλι) και είναι τώρα ευρέως γνωστό ως Shi’a. Αντίθετα με τους σουνίτες, οι Shi’a (γνωστοί ως σίτες ή μουσουλμάνοι Shi’i) πιστεύουν ότι το δικαίωμα της διαδοχής του Μωάμεθ ως ηγέτης της κοινότητας είναι σωστό να ανήκει στον εγγύτερο άρρενα συγγενή του Προφήτη Μωάμεθ, “Άλι” και τους διαδόχους του.

Παρά τις διαφωνίες αυτές, ο ισλαμικός κόσμος έχει ενοποιηθεί περισσότερο, από θρησκευτικής απόψεως, από τον χριστιανικό κόσμο. Επιπροσθέτως, επί αρκετούς αιώνες μετά το 800 μ.Χ., περίπου, ο ισλαμικός πολιτισμός ήταν αναντίρρητα ο πλέον προοδευμένος στον κόσμο σε θέματα επιστήμης, ιατρικής, μαθηματικών και φιλοσοφίας.

Πηγές της μουσουλμανικής διδασχής και πρακτική

Οι αποκαλύψεις που ισχυρίστηκε ότι έλαβε ο Μωάμεθ συγκεντρώθηκαν σε ένα βιβλίο ονομαζόμενο Κοράνιο (Qur’an) (από το αραβικό ρήμα

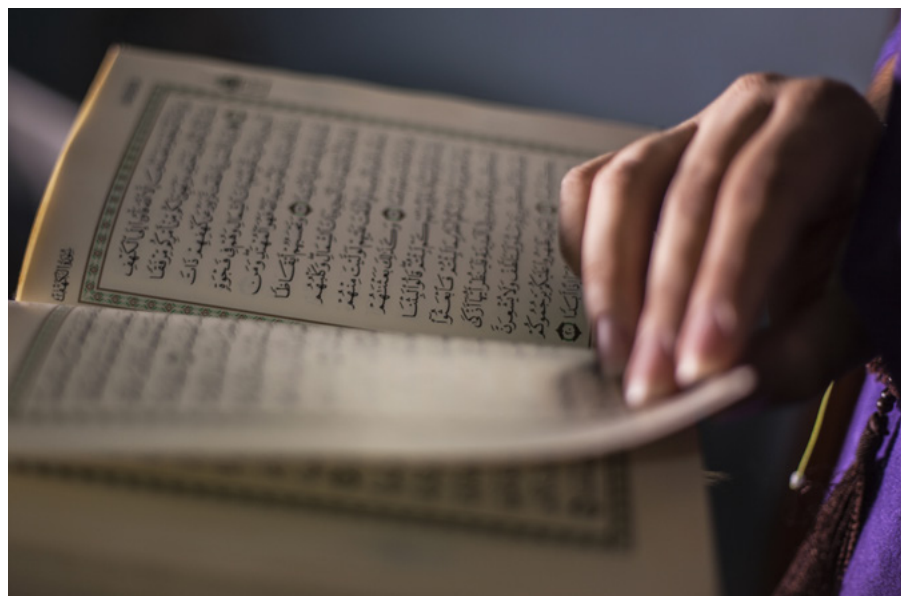
Οι μουσουλμάνοι θεωρούν το Κοράνιο ως τον λόγο του Αλλάχ, δοθέντα απευθείας στον Μωάμεθ.

πόλης όπου γεννήθηκε, προειδοποιώντας για θείες κρίσεις που θα έρχονταν, καλώντας το ακροατήριό του σε μετάνοια και σε αρμόζουσα συμπεριφορά προς τις χήρες, τα ορφανά και τους φτωχούς· και διδάσκοντας την παγκόσμια ανάσταση νεκρών και την τελική κρίση του Θεού.

Ωστόσο, ο χλευασμός και η κατάδιωξη που υπέστησαν ο ίδιος και οι οπαδοί του έγινε τόσο έντονη, ώστε αναγκάστηκαν να απομακρυνθούν γρήγορα, προς την πόλη της

Μεδίνας, περίπου τέσσερις ημέρες δρόμο με καμήλες προς τον βορρά.

Εκεί ο ρόλος του Μωάμεθ άλλαξε δραματικά¹. Από το να είναι απλώς κήρυκας και να προειδοποιεί, έγινε νομοθέτης, κριτής και πολιτικός ηγέτης μιας σημαντικής αραβικής πόλης και, με τον καιρό, της Αραβικής Χερσονήσου. Αυτή η πρώτη ίδρυση μιας κοινότητας πιστών έδωσε στο ισλάμ μία θρησκευτική ταυτότητα με ρίζες στον νόμο και τη δικαιοσύνη, τα οποία παραμένουν ανάμεσα στα

qara'a, «διαβάζω» ή «απαγγέλω») εντός μίας ή δύο δεκαετιών από τον θάνατό του. Αποτελούμενο από 114 κεφάλαια, το Κοράνιο δεν είναι μία ιστορία για τον Μωάμεθ. Παρόμοια με το Διδαχή και Διαθήκες, δεν είναι διόλου μία αφήγηση. Οι μουσουλμάνοι το θεωρούν ως τον λόγο (και τα λόγια) του Θεού που δόθηκαν απευθείας στον Μωάμεθ³.

Διαβάζοντάς το οι χριστιανοί θα βρουν οικεία θέματα. Μιλιά, για παράδειγμα, για τη δημιουργία του σύμπαντος από τον Θεό σε επτά ημέρες, ότι τοποθέτησε τον Αδάμ και την Εύα στον Κήπο της Εδέμ, για τον πειρασμό από τον διάβολο, την πτώση τους και την κλήση μίας σειράς επακολουθούντων προφητών (οι περισσότεροι των οποίων

Περίπου δύο εκατομμύρια μουσουλμάνοι αναλαμβάνουν την υποχρέωση ενός προσκυνήματος στη Μέκκα κάθε έτος.

εμφανίζονται επίσης στη Βίβλο). Αυτοί οι προφήτες περιγράφονται στο Κοράνιο ως *μουσουλμάνοι*, έχοντας υποτάξει το θέλημά τους στον Θεό.

Ο Αβραάμ, ο οποίος περιγράφεται ως φίλος του Θεού, εμφανίζεται να κατέχει εξέχουσα θέση στο κείμενο⁴. (Μεταξύ άλλων, θεωρείται ότι έχει λάβει αποκαλύψεις τις οποίες έγραψε, αλλά που έχουν χαθεί από τότε⁵). Ο Μωυσής, ο Φαραώ και η Έξοδος των τέκνων του Ισραήλ παίζουν επίσης ρόλο.

Είναι εντυπωσιακό ότι η Μαρία, η μητέρα του Ιησού, αναφέρεται 34 φορές στο Κοράνιο, σε σύγκριση με τις 19 φορές που αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη. (Είναι, στην πραγματικότητα, η μοναδική γυναίκα που ονομάζεται στο Κοράνιο.)

Μία συχνά αναφερόμενη διδασκαλία στο Κοράνιο είναι η διδαχή του *ταουχίντ* (*tawhid*) (taw-HEED),

μία λέξη που θα μπορούσε να μεταφραστεί ως «μονοθεϊσμός» ή, ακόμα πιο κυριολεκτικά, ως «ενοποίηση». Αντιπροσωπεύει μία από τις κεντρικές αρχές του ισλάμ: ότι υπάρχει μόνον ένα απόλυτα μοναδικό θείο άτομο. «Εκείνος δεν έχει τέκνα ούτε είναι τέκνο κάποιου άλλου» διακηρύσσει το Κοράνιο «και δεν υπάρχει κανείς σαν αυτόν»⁶. Εκείνο το οποίο συνεπάγεται από αυτό είναι σίγουρα η πλέον σημαντική διάκριση μεταξύ ισλάμ και χριστιανισμού: οι μουσουλμάνοι δεν πιστεύουν στη θειότητα του Ιησού Χριστού και του Αγίου Πνεύματος. Επίσης, δεικνύει ότι, μολονότι όλοι οι άνθρωποι είναι εξίσου δημιουργίες του Θεού σύμφωνα με την ισλαμική διδαχή, δεν είμαστε τέκνα Του.

Ωστόσο, οι μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι ο Ιησούς υπήρξε ένας αναμάρτητος προφήτης του Θεού, γεννηθείς από μία παρθένο και

Οι μουσουλμάνοι γονατίζουν σε προσευχή πέντε φορές την ημέρα.

προορίστηκε να παίξει κεντρικό ρόλο στα γεγονότα των τελευταίων ημερών. Αναφέρεται συχνά και με σεβασμό στο Κοράνιο.

Βασικές διδασκαλίες και πρακτικές των μουσουλμάνων

Οι αποκαλούμενοι «Πέντε Στύλοι του Ισλάμ» –συνοψιζόμενοι λιτά όχι στο Κοράνιο, αλλά σε μία δήλωση παραδοσιακά αποδιδόμενη στον Μωάμεθ– διατυπώνουν κάποιες βασικές ισλαμικές διδασχές:

1. Μαρτυρία

Αν το ισλάμ έχει ένα παγκόσμιο δόγμα, αυτό είναι η *σαχάντα* (shahadah) «ομολογία της πίστης» ή «μαρτυρία». Ο όρος αναφέρεται σε μία συγκεκριμένη φράση στα αραβικά, η οποία μεταφραζόμενη έχει ως εξής: «Δίνω μαρτυρία ότι δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από τον Θεό [Αλλάχ] και ότι ο Μωάμεθ είναι ο αγγελιαφόρος του Θεού». Η σαχάντα είναι η είσοδος στο ισλάμ. Όταν την εκφέρει (απαγγείλει) κάποιος με ειλικρινή πίστη, γίνεται μουσουλμάνος.

Το αραβικό ισοδύναμο της λέξης Θεός είναι *Αλλάχ*. Η συναίρεση των λέξεων *al-* («ο») και *ilah* («θεός»), δεν είναι κύριο όνομα, αλλά τίτλος και σχετίζεται στενά με την εβραϊκή λέξη *Ελοχίμ*.

Δεδομένου ότι δεν υπάρχει ισλαμική ιεροσύνη, δεν υπάρχουν διατάξεις της ιεροσύνης. Ούτε υπάρχει ισλαμική «εκκλησία». Επομένως, η ομολογία της σαχάντα είναι, κατά μία έννοια, το αντίστοιχο του βαπτίσματος. Η παρούσα δομή έλλειψης μίας επίσημης, ενοποιητικής ανά τον κόσμο ηγεσίας έχει άλλες επιπτώσεις. Για παράδειγμα, δεν υπάρχει ένας γενικός ηγέτης των μουσουλμάνων στον κόσμο, κανένας ο οποίος να μιλά εκ μέρους ολόκληρης της κοινότητας. (Ο Μωάμεθ θεωρείται σχεδόν παγκοσμίως ως ο τελευταίος προφήτης.) Αυτό σημαίνει επίσης ότι δεν υπάρχει εκκλησία από την οποία μπορούν να αποβληθούν οι τρομοκράτες ή «αιρετικοί».

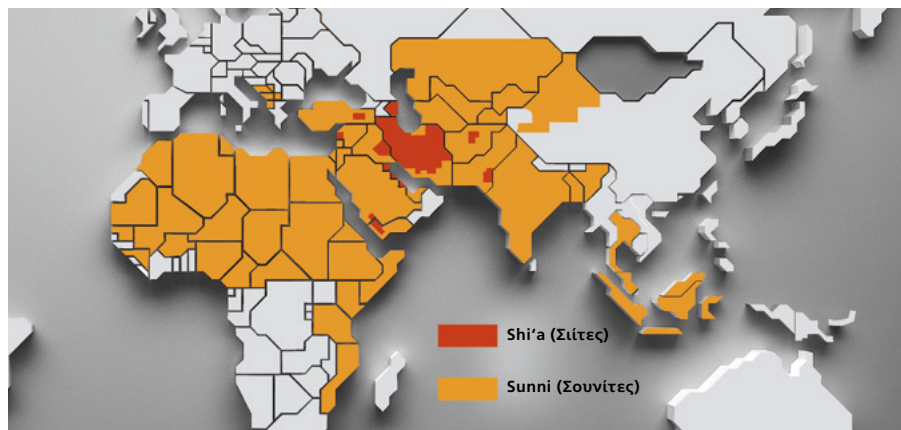
2. Προσευχή

Πολλοί μη μουσουλμάνοι είναι εν γνώσει της τελετουργικής

μουσουλμανικής προσευχής που ονομάζεται *σαλάτ* (sa-LAAT), η οποία περιλαμβάνει έναν συγκεκριμένο αριθμό κινήσεων προσκυνήματος, πέντε φορές την ημέρα. Η απαγγελία καθορισμένων στίχων από το Κοράνιο και το άγγιγμα του μετώπου στο έδαφος δείχνει ταπεινή υποταγή στον Θεό. Μία πιο αυθόρμητη προσευχή που ονομάζεται (*επίκληση*) *du'a*, μπορεί να προσφερθεί οποιαδήποτε ώρα και δεν απαιτεί προσκύνημα.

Για τις μεσημεριανές προσευχές την Παρασκευή, απαιτείται από τους άνδρες μουσουλμάνους και οι μουσουλμάνες παροτρύνονται να προσεύχονται σε ένα τζαμί (από το αραβικό *masjid*, ή «τόπο προσκυνήματος»). Εκεί, σε ομάδες χωρισμένες ανά φύλο, στοιχίζονται, προσευχόμενοι υπό την καθοδήγηση του ιμάμη του τζαμιού (ee-MAAM, από το αραβικό *amama*, που σημαίνει «εμπρός από») και ακούνε ένα σύντομο κήρυγμα. Ωστόσο, οι Παρασκευές δεν είναι απόλυτα ισοδύναμες με το Σάββατο. Μολονότι το «σαββατοκύριακο» στις περισσότερες μουσουλμανικές χώρες επικεντρώνεται

Περισσότεροι από το 85 τοις εκατό των μουσουλμάνων ανά τον κόσμο είναι σουνίτες (βλέπε Pew Research Center). Οι σίιτες αποτελούν μειονότητα κυριολεκτικά παντού, εκτός από το Αζερμπαϊτζάν, το Μπαχρέν, το Ιράν και το Ιράκ.

στην *yawm al-jum'a* («ημέρα της συγκεντρώσεως») ή Παρασκευή, η εργασία εκείνη την ημέρα δεν θεωρείται αμαρτία.

3. Ελεημοσύνη

Zakāt (za-KAAT, που σημαίνει «εκείνο το οποίο εξαγνίζει») δηλώνει να γίνονται εισφορές ελεημοσύνης προς στήριξη των φτωχών, καθώς και σε τζαμιά και άλλες ισλαμικές επιχειρήσεις. Υπολογίζεται γενικώς στο 2,5 τοις εκατό του συνολικού πλούτου ενός μουσουλμάνου, πάνω από ένα ορισμένο ελάχιστο ποσό εισοδήματος. Σε μερικές μουσουλμανικές χώρες συγκεντρώνεται από κρατικά ιδρύματα. Σε άλλες, είναι εθελοντική.

4. Νηστεία

Κάθε χρόνο αφοσιωμένοι μουσουλμάνοι απέχουν από φαγητό, ποτό και σεξουαλικές σχέσεις από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου κατά τη διάρκεια ολοκλήρου του σεληνιακού μηνός του Ραμαζάν (Ραμαζανιού). Επίσης, αφιερώνουν τον εαυτό τους σε ειδικές πράξεις φιλανθρωπίας προς τους φτωχούς και διαβάζουν το Κοράνιο κατά τη διάρκεια του μήνα⁷.

5. Προσκύνημα

Οι μουσουλμάνοι οι οποίοι διαθέτουν υγεία και πόρους για να το πράξουν, θα πρέπει να κάνουν ένα προσκύνημα στη Μέκκα τουλάχιστον μία φορά στη ζωή τους. (Μία επίσκεψη στη Μεδίνα, τη δεύτερη ιερότερη πόλη στο ισλάμ, περιλαμβάνεται τυπικώς, όμως δεν απαιτείται.) Για τους πιστούς μουσουλμάνους αυτό είναι ένα βαθιά πνευματικό και συναισθηματικά έντονο γεγονός, κάτι σαν να παρευρισκόμαστε προσωπικά στη γενική συνέλευση ή να εισερχόμαστε στον ναό για πρώτη φορά.

Κάποια τρέχοντα θέματα

Τρία πράγματα για τα οποία οι μη μουσουλμάνοι ανησυχούν

αναφορικά με το ισλάμ είναι η θρησκευτική βία, ο ισλαμικός νόμος ή *σαρία* (*shari'a*) και η συμπεριφορά προς τις γυναίκες στο ισλάμ.

Ορισμένοι εξτρεμιστές έχουν χρησιμοποιήσει τον όρο *τζιχάντ* (*jihād*) για να αναφερθούν αποκλειστικά στον «ερό πόλεμο», όμως η λέξη στην πραγματικότητα σημαίνει «πρακτικό έργο» σε αντίθεση με το «απλώς» προσευχή και μελέτη της γραφής.

Οι μουσουλμάνοι νομομαθείς και στοχαστές παρουσιάζουν διαφορές στην κατανόησή τους της τζιχάντ. Υπάρχει διαφωνία μεταξύ καθιερωμένων νομικών πηγών, για παράδειγμα, ότι η αποδεκτή στρατιωτική τζιχάντ πρέπει να είναι αμυντική

Μία ομάδα μουσουλμάνων γυναικών συγκεντρώνονται για το iftar (ιφτάρ), το βραδινό γεύμα, όπου οι μουσουλμάνοι τελειώνουν την καθημερινή νηστεία τους κατά το Ραμαζάνι με τη δύση του ηλίου.

και ότι οι αντίπαλοι θα πρέπει να προειδοποιούνται εκ των προτέρων και να τους επιτρέπεται η ευκαιρία να σταματήσουν ενέργειες που μπορεί να προκαλέσουν συγκρούσεις. Ορισμένοι νομομαθείς και άλλοι μουσουλμάνοι στοχαστές σήμερα διαφωνούν ότι η τζιχάντ μπορεί να υποδεικνύει οποιαδήποτε πρακτική ενέργεια με σκοπό την ωφέλεια της ισλαμικής κοινότητας ή τη βελτίωση του κόσμου γενικότερα. Λέγεται ότι ο Μωάμεθ έκανε διαχωρισμό ανάμεσα στη «μεγαλύτερη τζιχάντ» και στη «μικρότερη τζιχάντ». Η τελευταία, είτε, είναι πολεμική σύγκρουση. Όμως η μεγαλύτερη τζιχάντ είναι να πολεμούμε την αδικία και είναι επίσης η προσωπική αντίσταση κάποιου, ώστε να ζει ενάρετα.

Η σημερινή ισλαμική τρομοκρατία ισχυρίζεται ότι έχει θρησκευτικές ρίζες, όμως αναντίρρητα αντικατοπτρίζει κοινωνικές, πολιτικές και

Κάποιες μουσουλμάνες φορούν το hijab (χιτζάμπ), το κάλυμμα της κεφαλής ως δείγμα ταπεινότητας ή αφοσίωσης στον Αλλάχ ή για να εκφράσουν ορατά τη μουσουλμανική ταυτότητά τους.

οικονομικές δυσαρέσκειες, οι οποίες λίγο έχουν να κάνουν ή δεν έχουν καμία σχέση με τη θρησκεία στην πραγματικότητα⁸. Επιπροσθέτως, είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι η ευρεία πλειονότητα των μουσουλμάνων στον κόσμο δεν έχουν προσχωρήσει στη βία των τρομοκρατών⁹.

Η *σαρία* είναι ένα άλλο σημείο ανησυχίας για μερικούς μη μουσουλμάνους. Προερχόμενη από το Κοράνιο και τη *χαντίθ* –αναφέρει εν συντομία τι είπαν και έκαναν ο Μωάμεθ και οι στενότεροι συνεργάτες του, τα οποία παρέχουν υποδείγματα μουσουλμανικής συμπεριφοράς και συμπληρώνει και εξηγεί περικοπές του Κοραανίου– είναι ένας κώδικας ισλαμικής συμπεριφοράς¹⁰. Κανόνες οι οποίοι διέπουν την ένδυση ανδρών και γυναικών (όπως το *χιτζάμπ* [hijab] ή πέπλο) βρίσκονται στη *σαρία*. Μολονότι οι κανόνες είναι υποχρεωτικοί σε ορισμένες μουσουλμανικές χώρες, σε άλλες αφήνονται στην επιλογή του ατόμου. Επίσης η *σαρία* καλύπτει θέματα όπως η προσωπική υγιεινή· τον χρόνο και το περιεχόμενο της προσευχής· και κανόνες που διέπουν τον γάμο, το διαζύγιο και την κληρονομιά. Επομένως, όταν οι μουσουλμάνοι δεικνύουν σε έρευνες ότι επιθυμούν να κυβερνώνται από τη *σαρία*, μπορεί να κάνουν ή μπορεί και να μην κάνουν μία πολιτική δήλωση. Μπορεί απλώς να λένε ότι φιλοδοξούν να ζουν μία γνήσια ζωή μουσουλμάνου.

Πολλοί μη μουσουλμάνοι, όταν σκέπτονται τη συμπεριφορά προς τις γυναίκες στο ισλάμ, αμέσως σκέπτονται την πολυγαμία και το πέπλο. Όμως η πολιτισμική πραγματικότητα είναι κατά πολύ πιο περίπλοκη. Πολλές περικοπές στο Κοράνιο διακηρύσσουν ότι οι γυναίκες είναι

ίσες με τους άνδρες, ενώ άλλες δείχνουν να προσδιορίζουν γι' αυτές υποδεέστερους ρόλους. Οπωσδήποτε υπάρχουν πρακτικές σε πολλές ισλαμικές χώρες –συχνά με ρίζες στην προ-ισλαμική κουλτούρα της φυλής ή άλλα προϋπάρχοντα έθιμα– οι οποίες θεωρούν τις γυναίκες υποδεέστερες. Παρ' όλα αυτά, ο τρόπος με τον οποίον βλέπουν οι μουσουλμάνοι τους ρόλους των γυναικών ποικίλλει σημαντικώς από χώρα σε χώρα και ακόμη και εντός μίας χώρας.

Απόψεις Αγίων των Τελευταίων Ημερών για το ισλάμ

Παρά τα διαφορετικά πιστεύμας, πώς μπορούν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών να προσεγγίσουν τους μουσουλμάνους;

Καταρχάς, θα πρέπει να αναγνωρίζουμε το δικαίωμα των μουσουλμάνων να «λατρεύουν όπως, όπου και ό,τι πιστεύουν» (Άρθρα της Πίστης 1:11). Το 1841, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών στο συμβούλιο της πόλης της Ναβού πέρασαν έναν νόμο για τη θρησκευτική ελευθερία, ο οποίος εγγυάτο «ανεκτικότητα και ίσα προνόμια» στους «καθολικούς, πρεσβυτεριανούς, μεθοδιστές, βαπτιστές, Αγίους των Τελευταίων Ημερών, κουακέρους, οπαδούς του οικουμενισμού, επισκοπικούς, ουνιταριανιστές, μωαμεθανούς [μουσουλμάνους] και όλες τις άλλες θρησκευτικές ομάδες

και θρησκευτικά δόγματα»¹¹.

Θα πρέπει επίσης να ενθυμηθούμε ότι οι ηγέτες της Εκκλησίας μας υπήρξαν γενικώς ασυνήθιστα θετικοί στην εκτίμησή τους για τον ιδρυτή του ισλάμ. Το 1855, για παράδειγμα, σε μια εποχή όπου πολλοί χριστιανοί καταδίκαιζαν τον Μωάμεθ ως αντίχριστο, οι πρεσβύτεροι Τζωρτζ Σμιθ (1817-75) και Πάρλυ Πρατ (1807-57) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων εκφώνησαν μακροσκελή κηρύγματα, όχι μόνον διακηρύσσοντας μία εντυπωσιακά ενημερωμένη και δίκαιη κατανόηση της ισλαμικής ιστορίας, αλλά και επαινώντας τον ίδιο τον Μωάμεθ. Ο Πρεσβύτερος Σμιθ παρατήρησε ότι ο Μωάμεθ «αναμφίβολα εμφανίστηκε από τον Θεό επί τούτου» για να κηρύξει εναντίον της ειδωλολατρίας και εξέφρασε συμπάθεια προς τους μουσουλμάνους οι οποίοι, όπως οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, δυσκολεύτηκαν «να έχουν μία έντιμη ιστορία» γραμμένη για αυτούς. Μιλώντας αμέσως μετά, ο Πρεσβύτερος Πρατ εξέφρασε θαυμασμό για τις διδασκαλίες του Μωάμεθ και για την ηθική και τους θεσμούς της μουσουλμανικής κοινωνίας¹².

Μία πλέον πρόσφατη δήλωση ήρθε το 1978 από την Πρώτη Προεδρία. Αναφέρει ειδικώς τον Μωάμεθ μεταξύ «των μεγάλων θρησκευτικών ηγετών του κόσμου» λέγοντας ότι, όπως

εκείνοι, «έλαβε ένα τμήμα του φωτός του Θεού. Αλήθειες περί ηθικής δόθηκαν σε [αυτούς τους ηγέτες] από τον Θεό» έγραψαν οι Πρόεδροι Σπένσερ Κίμπαλ, Έλντον Τάννερ και Μάριον Ρόμνυ για να διαφωτίσουν ολόκληρα έθνη και να φέρουν ένα υψηλότερο επίπεδο κατανόησης στα άτομα»¹³.

Οικοδομώντας επί κοινού εδάφους

Μολονότι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών και μουσουλμάνοι εμφανώς διαφέρουν σε σημαντικά ζητήματα –ιδιαιτέρως στη θειότητα του Ιησού Χριστού, τον ρόλο Του ως Σωτήρας και την κλήση των σύγχρονων προφητών- έχουμε πολλά κοινά. Και οι δύο πιστεύουμε, για παράδειγμα, ότι είμαστε ηθικώς υπόλογοι ενώπιον του Θεού, ότι θα πρέπει να επιδιώξουμε τόσο την προσωπική χρησιμότητα, όσο και μία καλή και δίκαιη κοινωνία, και ότι θα αναστηθούμε και θα έλθουμε ενώπιον του Θεού για να κριθούμε.

Τόσο οι μουσουλμάνοι, όσοι και οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πιστεύουν στην ζωτικής σημασίας ύπαρξη ισχυρών οικογενειών και

στη θεία προσταγή να βοηθούμε τους φτωχούς και αυτούς που έχουν ανάγκη και ότι δείχνουμε την πίστη μας μέσω έργων στην ιδιότητά μας ως μαθητές. Δεν φαίνεται να υπάρχει λόγος όπου να μην μπορούν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών και οι μουσουλμάνοι να ακολουθούν τη θρησκεία τους, πλάι-πλάι ο ένας με τον άλλον και ακόμα, όταν αναδύονται ευκαιρίες, συνεργαζόμενοι σε κοινότητες όπου, όλο και περισσότερο, βρισκόμαστε γείτονες σε έναν ολοένα και μεγαλύτερο επίγειο κόσμο. Μαζί μπορούμε να δείξουμε ότι η θρησκευτική πίστη μπορεί να είναι μία ισχυρή δύναμη για το καλό και όχι απλώς μία πηγή σύγκρουσης, ακόμα και βίας, όπως κάποιοι επικριτές επιχειρηματολογούν.

Το ίδιο το Κοράνιο προτείνει έναν τρόπο να ζούμε ειρηνικά μαζί παρά τις διαφορές μας: «Εάν ήταν το θέλημα του Θεού θα μπορούσε να σας είχε κάνει μία και μοναδική κοινότητα. Όμως επιθυμούσε να σας δοκιμάσει σε αυτό που σας έχει δώσει. Επομένως, συναγωνιστείτε ο ένας τον άλλο σε καλές πράξεις. Όλοι θα

επιστρέψετε στον Θεό και Εκείνος θα σας ενημερώσει αναφορικά με τα πράγματα που χρησιμοποιήσατε για να διαφωνείτε»¹⁴. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Στην πραγματικότητα, το 622 π.Χ. –το έτος της *Hijra*, ή μετανάστευσης του Μωάμεθ στη Μεδίνα– είναι το βασικό έτος του μουσουλμανικού (*Hijri*) ημερολογίου και οι αποκαλύψεις που συγκεντρώθηκαν στο Κοράνιο ταξινομούνται είτε ως Μέκκας είτε ως Μεδίνας.
2. Κατά τους αιώνες οι δύο κλάδοι αναπτύχθηκαν ξεχωριστά εκτός από άλλα δευτερεύοντα ζητήματα επίσης.
3. Είναι σημαντικό, ωστόσο, ότι ενώ επιτρέπεται η μετάφραση του Κορανίου σε άλλες γλώσσες, μόνον η πρωτότυπη στα αραβικά θεωρείται ως το αληθινό Κοράνιο και ως αληθινή γραφή.
4. Βλέπε Κοράνιο 4:125.
5. Βλέπε Κοράνιο 53:36-62, 87:9-19- βλέπε, επίσης Daniel C. Peterson, “News from Antiquity”, *Ensign*, Ιαν 1994, 16-21.
6. Κοράνιο 112:3-4. Οι μεταφράσεις από το Κοράνιο είναι από τον Daniel C. Peterson.
7. Οι επίσημες εκδόσεις του Κορανίου χωρίζονται σε 30 ίσα τμήματα ακριβώς για αυτόν τον λόγο.
8. Βλέπε, για παράδειγμα, Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (2005)- Graham E. Fuller, *A World without Islam* (2010)- Robert A. Pape και James K. Feldman, *Cutting the Fuse: The Explosion of Global Suicide Terrorism and How to Stop It* (2010).
9. Βλέπε Charles Kurzman, *The Missing Martyrs: Why There Are So Few Muslim Terrorists* (2011)- βλέπε, επίσης, John L. Esposito και Dalia Mogahed, *Who Speaks for Islam? What a Billion Muslims Really Think* (2008)- James Zogby, *Arab Voices: What They Are Saying to Us, and Why It Matters* (2010).
10. Είναι μάλλον πανομοιότυπο, στην πραγματικότητα, με τον ραββινικό νόμο στον ιουδαϊσμό.
11. Διάταξη σχετική με τις θρησκευτικές κοινότητες, Πόλη της Ναβού, [Ιλλινόι], έδρα της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, 1η Μαρτίου 1841.
12. Βλέπε *Journal of Discourses*, 3:28-42.
13. Δήλωση της Πρώτης Προεδρίας, 15 Φεβ 1978. Στην αναθεώρησή του του *Introduction to the Qur'an* (1970) υπό Richard Bell, W. Montgomery Watt, ένας επιφανής με ειδικές σπουδές για το ισλάμ και αγγλικάνος ιερέας, αναφέρθηκε σε έναν πιθανό τρόπο όπου ένας πιστός χριστιανός θα μπορούσε να θεωρήσει το Κοράνιο ως εμπνευσμένο.
14. Κοράνιο 5:48- συγκρίνατε 2:48.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ

Ο πατέρας μου, ένας πιστός χριστιανός, με δίδαξε να έχω πίστη στον Ιησού Χριστό. Αυτή η πίστη με βοήθησε να επιζήσω από τον τριετή εμφύλιο πόλεμο στα τέλη της δεκαετίας του 1960, όταν ήμουν στον στρατό. Αργότερα, ωστόσο, ένωσα σύγχυση και σταμάτησα να παρευρίσκομαι στην εκκλησία.

Όταν ήλθα στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1981 για να πάει σε σχολή, ένωσα ότι χρειαζόμουν τον Θεό στη ζωή μου. Επί δύο χρόνια παρευρισκόμουν σε διαφορετικές εκκλησίες στη Βοστώνη της Μασσαχουσέτης, αλλά καμία δεν μου άρεσε. Δεν ένιωθα το Πνεύμα κι έτσι έπαψα να αναζητώ.

Όχι πολύ καιρό αφού η σύζυγός μου, Μέιμπελ, ήλθε από τη Νιγηρία το 1984, άρχισα να έχω μια έντονη επιθυμία να πλησιάσω ξανά τον Θεό και να ανήκω σε μία εκκλησία. Ένας φίλος που επισκεπτόταν από τη Νιγηρία δεν ήξερε ότι εγώ έψαχνα μία εκκλησία, αλλά μου είπε για μία εκκλησία που είχε ακούσει η οποία είχε ένα βιβλίο ονόματι Βιβλίο του Μόρμον.

Στον ναό, τα λόγια που άκουσα την πρώτη μου ημέρα στην εκκλησία έχουν επιβεβαιωθεί σε εμένα πολλές φορές.

Ύστερα από αυτό, συνέχισα να ψάχνω για εκκλησίες. Βρήκα μία εκκλησία ονόματι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Η λέξη *άγιος* κέντρισε την προσοχή μου. Δεν ήξερα ότι υπήρχε μία εκκλησία με μέλη που ονομάζονταν άγιοι. Εκείνη την Κυριακή απεφάσισα να το ερευνήσω.

Στη συγκέντρωση μεταλήψεως όπου παρευρέθηκα, το εκκλησίασμα έψαλλε ύμνους με ευλαβικό τρόπο, ιερείς ευλόγησαν ψωμί και νερό και η συγκέντρωση διεξήχθη με τάξη και ταπεινοφροσύνη. Κατόπιν, καθώς περπατούσα στον προθάλαμο και σκεπτόμουν για τη συγκέντρωση, άκουσα το όνομά μου.

«Σίμεον» είπε η φωνή του Πνεύματος «αυτό είναι το μέρος».

Εκείνη τη στιγμή πλησίασαν δύο ιεραπόστολοι. Συστήθηκαν και παρουσίασαν το Βιβλίο του Μόρμον. Τους κοίταξα και είπα: «Δεν ξέρω τίποτα για το Βιβλίο του Μόρμον, αλλά γνωρίζω τη Βίβλο. Είμαι έτοιμος».

Άρχισαν να με διδάσκουν το σχέδιο σωτηρίας. Σε λιγότερο από έναν μήνα αργότερα βαπτίσθηκα. Η σύζυγός μου προσχώρησε στην Εκκλησία λίγο καιρό αργότερα. Λίγα χρόνια μετά επισφραγισθήκαμε στον Ναό της Ουάσινγκτον D.C. και τα πέντε μας παιδιά επισφραγίστηκαν σε εμάς.

Στον ναό μου αποκαλύφθηκαν πολλά πράγματα, αλλά τα λόγια που άκουσα την πρώτη ημέρα στην εκκλησία έχουν επιβεβαιωθεί σε εμένα πολλές φορές μέσω αποκαλύψεως στον ναό: «Αυτό είναι το μέρος». Ο αντίκτυπος εκείνης της δήλωσης από το Άγιο Πνεύμα έχει αλλάξει για πάντα τη ζωή μου και τη ζωή της συζύγου και των παιδιών μου. ■
Σίμεον Να, Άμπα, Νιγηρία

Με κάθε δικαιολογία, η ανάγνωσή μου των γραφών μειωνόταν και γινόταν λιγότερο αποτελεσματική, μέχρις ότου δεν διάβαζα σχεδόν καθόλου.

ΠΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΑΝΑΝΕΩΣΩ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΟΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Είχα επιστρέψει στην πατρίδα από την ιεραποστολή μου μόνον τρεις μήνες, όταν άρχισα να δυσκολεύομαι για να διαβάσω τις γραφές.

Κατά την ιεραποστολή μου διάβαζα τις γραφές κάθε ημέρα και υποσχέθηκα να εξακολουθήσω, όταν επιστρέψω στην πατρίδα. Όμως καθώς περνούσε ο καιρός, τα πράγματα έδειχναν να μπαίνουν στον δρόμο. Είτε είχα πολλές δουλειές στο σπίτι είτε ήμουν τόσο πολυάσχολη με τη δουλειά μου είτε απλώς ήμουν πολύ κουρασμένη. Με κάθε δικαιολογία, η ανάγνωσή μου των γραφών μειωνόταν και γινόταν λιγότερο αποτελεσματική, μέχρις ότου δεν διάβαζα σχεδόν καθόλου.

Ανοιξα το Βιβλίο του Μόρμον ένα βράδυ και σχεδίασα να διαβάσω μόνον ένα εδάφιο. Το εδάφιο που διάβασα μου θύμισε ότι οι γραφές περιέχουν «τον ευάρεστο λόγο του Θεού, μάλιστα, το λόγο που γιατρεύει την πληγωμένη ψυχή» (Ιακώβ 2:8).

Συλλογίστηκα αυτό το εδάφιο και

κατάλαβα την αρνητική επίδραση που είχε για εμένα η παραμέληση της μελέτης των γραφών. Αισθανόμουν περισσότερο αγχωμένη στο σχολείο, πιο απαθής στην εκκλησία και πιο απομακρυσμένη από τον Θεό. Η ψυχή μου χρειαζόταν τον θεραπευτικό λόγο του Θεού που βρισκόταν στις γραφές. Ήξερα ότι έπρεπε να οργανώσω εκ νέου τις προτεραιότητές μου.

Στράφηκα στους φίλους, την οικογένειά μου και στους ηγέτες της Εκκλησίας να ρωτήσω τι θα πρότειναν για να αναζωογονήσω τη μελέτη μου των γραφών. Τρία πράγματα βρήκα ότι βοηθούσαν.

Πρώτον, κατάλαβα ότι η μελέτη των γραφών το βράδυ δεν ήταν εποικοδομητική για εμένα. Η πρωινή μελέτη μού επέτρεπε να συλλογιστώ κατά τη διάρκεια της ημέρας τη διδασχά και τις αρχές που είχα διαβάσει εκείνο το πρωί.

Δεύτερον, έχουμε διδαχθεί να διαβάζουμε τις γραφές με την οικογένειά μας, όμως από τότε που ήμουν

στο κολέγιο και μακριά από την οικογένειά μου, άρχισα να διαβάζω τις γραφές με τους συγκατοίκους και τους φίλους μου. Αυτό με βοήθησε να παραμείνω υπόλογη και οδήγησε σε σπουδαίες συζητήσεις για το Ευαγγέλιο.

Τρίτον, άρχισα να σημειώνω προτροπές και σκέψεις που είχα κατά τη διάρκεια της μελέτης των γραφών. Αυτό με βοήθησε να εστιάσω σε όσα διάβαζα και με βοήθησε να αναγνωρίζω καλύτερα τη φωνή του Πνεύματος.

Από τη στιγμή που η μελέτη των γραφών έγινε ξανά προτεραιότητα στη ζωή μου, είδα ότι είχα περισσότερο χρόνο και ενέργεια να ολοκληρώσω ό,τι έπρεπε να κάνω. Και το κυριότερο, αισθάνθηκα ξανά μία εγγύτητα προς τον Θεό καθώς διάβαζα και συλλογιζόμουν τις γραφές. Τώρα, όταν αφιερώνω χρόνο στις γραφές, αισθάνομαι ειρήνη και βρισκώ ίαση για την ψυχή μου. ■
Σάρα Κήναν, Γούτα, Η.Π.Α.

Βρήκα τη θεία μου και το πέντε μηνών μωρό της σε μία αιώρα που ήταν δεμένη σε δύο μικρά δένδρα μάνγκο.

«ΠΗΔΑ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ!»

Μία ημέρα η γιαγιά μου ζήτησε να πάρω κάποιο φαγητό που είχε προετοιμάσει στη θεία μου. Ήταν ένα θερμό απόγευμα Σαββάτου και υπήρχαν πολλά άλλα πράγματα που ήθελα να κάνω αντί να κάνω ένα θέλημα για τη γιαγιά μου. Της είπα να ζητήσει από ένα από τα ξαδέλφια μου να πάει αντί για μένα, αλλά επέμενε ότι θα έπρεπε να είμαι εγώ.

Μία ώρα πέρασε και άρχισα να αισθάνομαι ότι θα έπρεπε να κάνω αυτό που μου είχε ζητήσει η γιαγιά μου. Πήρα το φαγητό και άρχισα να περπατώ προς το σπίτι της θείας μου. Ήταν μακριά και όταν έφτασα δεν σχεδίαζα να μείνω πολύ.

Βρήκα τη θεία μου και το πέντε μηνών μωρό της σε μία αιώρα που ήταν δεμένη σε δύο μικρά δένδρα μάνγκο. Τα δένδρα ήταν δίπλα

από ένα ποτάμι που κυλούσε πίσω από το σπίτι. Περπάτησα προς αυτούς για να παραδώσω το φαγητό. Ξαφνικά τα σχοινιά της αιώρας έσπασαν. Η θεία μου και το μωρό της κύλισαν στο ποτάμι. Φόβος με κατακυριεύσε. Δεν ήξερα κολύμπι και κανείς δεν ήταν γύρω να βοηθήσει. Δεν ήξερα τι να κάνω.

Αμέσως, άκουσα τη φωνή του Πνεύματος: «Πήδα στο ποτάμι!»

Χωρίς δεύτερη σκέψη, πήδηξα. Ευτυχώς βρήκα το μωρό σε μερικά μόλις δευτερόλεπτα και η θεία μου κατάφερε να βγει από το ποτάμι. Όταν βγήκα από το νερό με το μωρό, δεν μπορούσα να πιστέψω αυτό που μόλις είχε συμβεί. Πήδηξα σε ένα ποτάμι όταν δεν γνώριζα πώς να κολυμπήσω, αλλά επειδή άκουσα το Πνεύμα, το ξαδελφάκι μου και εγώ σωθήκαμε από πνιγμό.

Συνειδητοποίησα πόσο σημαντικό είναι να αναγνωρίζεις και να ακούς την κατεύθυνση και την έμπνευση που ο Θεός μας δίνει μέσω του Αγίου Πνεύματος. Είμαι ευγνώμων που τελικώς έκανα αυτό που μου ζήτησε η γιαγιά μου και πήγα το φαγητό στο σπίτι της θείας μου. Γνωρίζω ότι πρέπει να κάνουμε προσπάθειες να είμαστε ευαίσθητοι στις πνευματικές προτροπές, ώστε να μπορούμε να είμαστε τα χέρια του Θεού για να βοηθήσουμε τα τέκνα Του. ■

Έλνιν Τζερόμ Λεϊσέντα, Παμπάνγκα, Φιλιππίνες

ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΗ ΣΑΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΞΑΝΑ

Δεν ήμουν προετοιμασμένη για την τηλεφωνική κλήση του αδελφού μου. «Η μαμά μόλις απεβίωσε» είπε εκείνος. «Έπεσε και χτύπησε το κεφάλι της».

Σοκαρίστηκα. Η μαμά μου έφυγε και της είχα μιλήσει μόλις τη νύκτα πριν. Αναρωτιόμουν γιατί είχε συμβεί αυτό. Δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί έπρεπε να με αφήσει. Ήμουν θυμωμένη! Κόλλησα με τον θυμό μου για πολλές εβδομάδες.

Τελικώς, απεφάσισα ποιος έφταιγε. Έφταιγε ο Θεός. Την πήρε από μένα πάρα πολύ σύντομα. Η μαμά μου έχασε πολλά ορόσημα της ζωής μου και νόμιζα ότι ήταν εξαιτίας Του. Δεν ήμουν μέλος της Εκκλησίας τότε, αλλά ήμουν ευλαβής χριστιανή. Αντί να βασισθώ στον Θεό για δύναμη, στράφηκα μακριά από Εκείνον και Τον απέκλεισα από τη ζωή μου.

Μου έλειπε η μαμά μου τόσο πολύ. Καθώς μεγάλωνα, το σπίτι μου με τους γονείς μου ήταν ένα ασφαλές μέρος. Όπου κι αν ήμουν ή ό,τι κι αν έκανα, κάθε φορά που μιλούσα με τη μαμά μου ή περνούσα χρόνο μαζί της, ένιωθα σαν στο σπίτι μου. Τώρα εκείνο το συναίσθημα «σαν στο σπίτι», που αγαπούσα, είχε χαθεί.

Τα χρόνια πέρασαν και έχασα την πίστη μου σχεδόν τελείως. Προσπάθησα να καταλάβω γιατί έπρεπε να πεθάνει η μαμά μου, αλλά τίποτε δεν μου έφερε γαλήνη. Τότε, για περίπου μία εβδομάδα, η ακόλουθη σκέψη ερχόταν επανειλημμένως στον νου μου: έπρεπε να κοιτάξω προς τους ουρανούς για κατανόηση. Το είπα αυτό στην αγαπητή φίλη μου, η οποία ήταν μέλος της Εκκλησίας. Ρώτησε αν

ήθελα να μάθω περισσότερα για το δόγμα της.

Δεν το συνειδητοποίησα αμέσως, αλλά το Πνεύμα ξύπνησε την ψυχή μου από βαθύ ύπνο. Όσο περισσότερο μάθαινα για το Ευαγγέλιο, τόσο περισσότερο ένιωθα ότι είχα βρει ένα ασφαλές μέρος ξανά. Το συναίσθημα ότι ήμουν «σαν στο σπίτι μου» επέστρεψε.

Βαπτίστηκα τον Μάιο του 2013. Είμαι ευγνώμων που επέστρεψε η πίστη μου. Δεν γυρίζω πλέον την πλάτη μου στον Θεό. Αντιθέτως, Τον ασπάζομαι. Ακόμη με λυπεί η ξαφνική εκδημία της μαμάς μου, αλλά λόγω της πίστης μου στον Θεό, ξέρω ότι κάποια μέρα θα είμαι «σαν στο σπίτι μου» με τη μαμά μου και την οικογένειά μου για πάντα. ■

Τζούντυ Ράσερ, Κολοράντο, Η.Π.Α.

ΠΟΡΤΡΕΤΑ ΠΙΣΤΗΣ

Όταν η Ρακοτομαλάλα ενδιαφέρθηκε για το Ευαγγέλιο, η πιο κοντινή εκκλησία ήταν στο Αντσιράμπε, μία πόλη 50 χιλιομέτρα από το χωριό του στη Σαροντρόα. Ο Ρακοτομαλάλα και ένας φίλος βρήκαν τρόπο για να ταξιδεύουν κάθε Κυριακή.

Σήμερα, η Σαροντρόα έχει ένα μικρό οίκημα συγκεντρώσεων, όπου παρευρίσκονται πάνω από 100 μέλη κάθε Κυριακή. Ο Ρακοτομαλάλα έχει δει το χωριό του να ασπάζεται το Ευαγγέλιο. Τέσσερις ιεραπόστολοι έχουν υπηρετήσει από τη Σαροντρόα και η Εκκλησία συνεχίζει να αναπτύσσεται.

ΚΟΝΤΥ ΜΠΕΛΛ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ρακοτομαλάλα Αλφόνσε

Σαροντρόα, Μαδαγασκάρη

Ήθελα να παρευρεθώ στην εκκλησία, αλλά δεν είχα χρήματα για το λεωφορείο. Μίλησα στη φίλη μου, την Ραζαφιντραβασόλο και είπε ότι θα μπορούσαμε να πάμε με το ποδήλατό μου. Πηγαίναμε με ποδήλατο δύο ώρες τη φορά από τη Σαροντρόα έως το Αντσιράμπε κάθε Κυριακή. Όταν κουραζόμουν από το πετάλι, πήγαινα πίσω και εκείνη άρχιζε να κάνει πετάλι. Και μετά όταν εκείνη κουραζόταν, αλλάζαμε θέσεις ξανά.

Τελικώς, η οικογένεια της Ραζαφιντραβασόλο κι εγώ προσχωρήσαμε στην Εκκλησία. Παρευρισκόμασταν στην εκκλησία στο Αντσιράμπε έως ότου άνοιξε ένας κλάδος στη Σαροντρόα. Ήμασταν τόσο ευτυχισμένοι, όταν μπορούσαμε να παρευρισκόμαστε στο ίδιο μας το χωριό!

Βλέπε περισσότερες φωτογραφίες του Ρακοτομαλάλα και της Ραζαφιντραβασόλο στο lds.org/go/41845.

Από τον
Πρεσβύτερο
Ουλίσσεσ Σοάρες
Της Προεδρίας των
Εβδομήκοντα

Μονοπάτια προς την αληθινή ευτυχία

Περισσότερο από καθετί άλλο, ο Επουράνιος Πατέρας επιθυμεί την αληθινή και παντοτινή ευτυχία μας.

«Η ευτυχία μας είναι το σχέδιο όλων των ευλογιών που μας δίνει – διδασκαλίες του Ευαγγελίου, εντολές, διατάξεις της ιεροσύνης, οικογενειακές σχέσεις, προφήτες, ναοί, ομορφιές της πλάσης και ακόμα την ευκαιρία να βιώσουμε την αντιξοότητα... Έστειλε τον αγαπημένο Υιό Του να φέρει εις πέρας την Εξιλέωση, ώστε να μπορούμε να είμαστε ευτυχείς σε αυτήν τη ζωή και να λάβουμε πληρότητα χαράς στην αιωνιότητα»¹.

Οι άνθρωποι παντού αναζητούν κάτι. Με τον δικό τους τρόπο, αυτό που πραγματικά αναζητούν είναι η ευτυχία. Όπως με την ίδια την αλήθεια, ωστόσο, πολλοί αποκλείονται από την ευτυχία «γιατί δεν ξέρουν πού να τη βρουν» (Δ&Δ 123:12).

Επειδή δεν γνωρίζουν πού να βρουν αληθινή και παντοτινή ευτυχία, την αναζητούν σε πράγματα που στην πραγματικότητα φέρνουν μόνον προσωρινή ευχαρίστηση – αγορά πραγμάτων, επιζήτηση τιμών και επαίνου από τον κόσμο μέσω

ανάρμοστης συμπεριφοράς ή επικεντρώνοντας στη σωματική ομορφιά και θελκτικότητα.

Η ευχαρίστηση συγχέεται συχνά με την ευτυχία. Φαίνεται ότι όσο περισσότερο επιζητούν οι άνθρωποι προσωρινή ευχαρίστηση, τόσο λιγότερο ευτυχισμένοι γίνονται. Συνήθως η ευχαρίστηση διαρκεί για σύντομο χρονικό διάστημα μόνον.

Όπως είπε ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι (1873-1970): «Μπορεί να λάβετε εκείνη την πρόσκαιρη ευχαρίστηση, ναι, όμως δεν μπορείτε να βρείτε ευτυχία. Η ευτυχία βρίσκεται μόνον σε εκείνο το πολύ περπατημένο μονοπάτι, το στενό, ωστόσο ευθύ, το οποίο οδηγεί στην αιώνια ζωή»².

Δυστυχώς για πολλούς η ευτυχία είναι άπιαστη. Οι επιστήμονες γνωρίζουν ότι «περισσότερο από απλώς θετική διάθεση, η ευτυχία είναι μία κατάσταση ευδαιμονίας, η οποία περιλαμβάνει να ζούμε μια καλή ζωή – δηλαδή, να έχει νόημα και βαθιά ικανοποίηση»³.

Οι έρευνες δείχνουν ότι η ευτυχία δεν είναι το αποτέλεσμα να περνάμε γρήγορα από τη μία εμπειρία στην επόμενη. Αντίθετα, η επίτευξη της

**Είθε ο καθένας
μας να επιλέγει
να αγαπά τον
Κύριο και να
ακολουθεί τα
μονοπάτια
Του προς την
ευτυχία.**

ευτυχίας τυπικά περιλαμβάνει μία επί μακρόν διατηρούμενη προσπάθεια για κάτι περισσότερο σημαντικό στη ζωή. Η ευτυχία προσδιορίζεται από συνήθειες, συμπεριφορές και υποδείγματα σκέψης, τα οποία μπορούμε να κατευθύνουμε αμέσως, με συνειδητή ενέργεια. Μεγάλο μέρος της ευτυχίας μας είναι στην πραγματικότητα «πρό προσωπικό έλεγχο»⁴.

Ας συλλογιστούμε τη σπουδαιότητα

μερικών από τα μονοπάτια της ευτυχίας που βρίσκονται στις γραφές και διδάσκονται από σύγχρονους προφήτες και αποστόλους. Όταν με πίστη και σταθερά πατάνε τα βήματά μας στα σωστά μονοπάτια, θα μπορέσουμε να απολαύσουμε ευτυχία στο ταξίδι εμπρός μας.

Αρετή

Το πρώτο από αυτά τα μονοπάτια είναι η αρετή, ένα υπόδειγμα σκέψης και συμπεριφοράς βασισμένο σε υψηλά ηθικά πρότυπα. Περικλείει αγνότητα και ηθική καθαρότητα, τα οποία σας κάνουν άξιους να εισέλθετε στους άγιους ναούς του Κυρίου.

Οι ενάρετοι άνθρωποι διαθέτουν μία ήρεμη αξιοπρέπεια και μία εσωτερική δύναμη. Έχουν αυτοπεποίθηση, διότι είναι άξιοι να λάβουν και να καθοδηγηθούν από το Άγιο Πνεύμα. Η αρετή ξεκινά στην καρδιά και τον νου και είναι η συσσώρευση χιλιάδων μικρών αποφάσεων και ενεργειών κάθε ημέρα.

«Η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα. Τότε η πεποίθησή σου θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού, και η διδαχή της ιεροσύνης θα κατασταλάξει επάνω στην ψυχή σου όπως οι δροσοσταλίδες από τον ουρανό.

«Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος, και το σκήπτρο σου, αναλλοίωτο σκήπτρο χρηστότητας και αλήθειας, και η κυριαρχία σου θα είναι παντοτινή κυριαρχία, και χωρίς εξαναγκαστικά μέσα θα ρέει προς εσένα στον αιώνα του αιώνα» (Δ&Δ 121:45-46).

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον (1927-2018) έχει διδάξει: «Δεν υπάρχει πολυτιμότερη φίλια από τη δική σας καθαρή συνείδηση, τη δική σας ηθική καθαρότητα – και τι ένδοξο συναίσθημα είναι να γνωρίζετε ότι είστε στο καθορισμένο σημείο σας καθαροί και με πεποίθηση ότι είστε άξιοι να το κάνετε»⁵.

Ακεραιότητα

Ένα δεύτερο μονοπάτι της ευτυχίας είναι η ακεραιότητα. Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ (1928-2015) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων διδάξε:

«*Να αναγνωρίζετε ότι η ευτυχία που διαρκεί έρχεται από αυτό που είστε, όχι από αυτό που έχετε.*

»Η αληθινή χαρά έρχεται από τον ενάρετο χαρακτήρα και οικοδομείται από ένα υπόδειγμα διαρκών ενάρετων αποφάσεων... Οι ενάρετες αποφάσεις σας προσδιορίζουν ποιοί είστε και τι είναι σημαντικό για εσάς. Κάνουν να γίνονται τα σωστά πράγματα ευκολότερα. Για ευτυχία τώρα και σε όλη τη ζωή σας, να υπακούτε σταθερά τον Κύριο»⁶.

Καθώς μελετούμε τις γραφές, μαθαίνουμε ότι οι υποσχέσεις οι οποίες δόθηκαν από τον Κύριο σε εμάς παροτρύνουν τον χρηστό τρόπο ζωής. Οι υποσχέσεις αυτές γαλουχούν την ψυχή μας, φέρνοντάς μας ελπίδα με το να μας παροτρύνουν να μην εγκαταλείψουμε τις προσπάθειες, ακόμη και μπροστά στις καθημερινές μας δυσκολίες να ζούμε σε έναν κόσμο όπου μειώνονται οι δεοντολογικές και ηθικές αξίες. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να βεβαιωνόμαστε ότι οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις μας οδηγούν στο μονοπάτι πίσω στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Πίστη

Ένα τρίτο μονοπάτι για την ευτυχία είναι η πίστη. Είναι θεμελιώδες να κατανοούμε ότι ο Θεός μάς ευλογεί σύμφωνα με την πίστη μας, η οποία είναι η πηγή τού να ζούμε με θείο σκοπό και αιώνια προοπτική. Η πίστη είναι μία πρακτική αρχή, η οποία εμπνέει επιμέλεια. Εκδηλώνεται

με τη θετική στάση και επιθυμία μας να κάνουμε πρόθυμα όλα όσα ζητούν από εμάς ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός. Είναι εκείνο που μας κάνει να γονατίζουμε για να ικετεύσουμε τον Κύριο για καθοδήγηση και μας παροτρύνει να σηκωθούμε και να ενεργήσουμε με πεποίθηση, ώστε να επιτύχουμε πράγματα σύμφωνα με τη θέλησή Του.

Καθώς προχωρείτε στο ταξίδι σας, θα δοκιμαστείτε για να δουν αν θα κάνετε όλα όσα ο Κύριος ο Θεός σας σάς προστάζει (βλέπε Αβραάμ 3:25). Αυτό είναι μέρος της θνητής εμπειρίας. Θα απαιτήσει να προχωρήσετε μπροστά με ακλόνητη πίστη στον Χριστό, οδηγούμενοι από το Πνεύμα και με την πεποίθηση ότι ο Θεός θα παράσχει για τις ανάγκες σας.

Να θυμάστε ότι δεν πρέπει να ταλαντεύεστε στην πίστη σας – ακόμα και σε εποχές μεγάλης δυσκολίας. Καθώς παραμένετε ακλόνητοι, ο Κύριος θα αυξήσει την ικανότητά σας να υψωθείτε πάνω από τις δυσκολίες της ζωής. Θα μπορέσετε να χαλιναγωγήσετε αρνητικές παρορμήσεις και θα αναπτύξετε την ικανότητα να υπερνικήσετε ακόμα κι αυτό το οποίο φαίνεται να είναι συντριπτικά εμπόδια.

Αγιότητα

Η αγιότητα, ένα ακόμα μονοπάτι προς την ευτυχία, σχετίζεται με την πνευματική και ηθική τελειότητα. Η αγιότητα δείχνει αγνότητα καρδιάς και πρόθεσης. Πώς μπορούμε να

προσπαθούμε σκληρά κάθε ημέρα για να θρέψουμε πνευματικά τον εαυτό μας, ώστε να μπορούμε να αναπτύξουμε έναν τέτοιο θεϊκό χαρακτήρα;

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη (1899-1973) απάντησε: «Αναπτύσσουμε τον πνευματικό εαυτό μας με εξάσκηση... Πρέπει να εξασκούμε καθημερινά το πνεύμα μας με προσευχή, κάνοντας καθημερινά καλές πράξεις, με το να μοιραζόμαστε με τους άλλους. Πρέπει να τροφοδοτούμε καθημερινά το πνεύμα μας μελετώντας κάθε ημέρα τις γραφές, με [οικογενειακή βραδιά], παρευρισκόμενοι στις συγκεντρώσεις, μεταλαμβάνοντας...»

»Ο ενάρετος άνθρωπος προσπαθεί για αυτοβελτίωση, γνωρίζοντας ότι έχει καθημερινά ανάγκη για μετάνοια»⁷.

Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο της αγιότητας σχετίζεται με το να συνάπτουμε και να τηρούμε διαθήκες στον ναό. Εάν είμαστε πιστοί, αυτές οι διαθήκες μπορούν να μας ανυψώσουν πάνω από τα όρια της δύναμης και της προοπτικής μας. Όλες οι υπεσχημένες ευλογίες του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού μπορούν να είναι δικές μας μέσω της πίστης μας στις διατάξεις και τις διαθήκες που συνάπτουμε ενώπιον του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού στον ναό. Μέρος του υποδείγματος να ζούμε «κατά το είδος της ευτυχίας» περιλαμβάνει την οικοδόμηση ενός ναού όπου θα λατρεύουμε και θα συνάπτουμε διαθήκες με τον Κύριο (βλέπε Νεφί Β΄ 5:16, 27).

Το σημείο-κλειδί για αυτό το μονοπάτι είναι ότι θα πρέπει να είμαστε

πολύ προσεκτικοί στην ανάπτυξη πνευματικότητας και να είμαστε ηθικά αγνοί.

Υπακοή

Η τήρηση όλων των εντολών του Θεού σχετίζεται με τα άλλα μονοπάτια προς την ευτυχία. Όταν οι Νεφίτες χωρίστηκαν από τους Λαμανίτες ευημέρησαν εξαιρετικά πολύ καθώς τηρούσαν τις κρίσεις και τα διατάγματα και τις εντολές του Κυρίου στα πάντα, σύμφωνα με το νόμο του Μωσή (Νεφί Β΄ 5:10). Αυτό το υπόδειγμα είναι ένα άλλο σημαντικό στοιχείο του να ζούμε «κατά το είδος της ευτυχίας».

Ο Πρόεδρος Μόνσον έχει διδάξει: «Όταν τηρούμε τις εντολές, η ζωή μας θα είναι ευτυχέστερη, πιο ικανοποιητική και λιγότερο περίπλοκη. Οι δυσκολίες και τα προβλήματά μας θα είναι ευκολότερο να τα υπομείνουμε και θα λάβουμε τις υποσχέμενες ευλογίες [του Θεού]»⁸. Είπε επίσης: «Η γνώση που επιζητούμε, οι απαντήσεις που λαχταρούμε και η δύναμη

που επιθυμούμε σήμερα, για να ανταποκριθούμε στις δυσκολίες ενός περίπλοκου και μεταβαλλόμενου κόσμου, μπορούν να είναι δικά μας, όταν υπακούμε πρόθυμα στις εντολές του Κυρίου»⁹.

Ο Σωτήρας μάς ικετεύει:

«Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου...»

«Εκείνος που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπάει και εκείνος που με αγαπάει, θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου και εγώ θα τον αγαπήσω, και σ' αυτόν θα φανερώσω τον εαυτό μου» (Κατά Ιωάννην 14:15, 21).

Ανιδιοτέλεια και αγάπη

Το χρυσό μονοπάτι προς την ευτυχία είναι αυτό της ανιδιοτέλειας και της αγάπης – αγάπη, η οποία περικλείει έγνοια, ενδιαφέρον και ένα ποσό φιλανθρωπίας για κάθε ζώσα ψυχή. Η αγάπη είναι η άμεση οδός προς την ευτυχία, η οποία θα εμπλουτίσει και θα ευλογήσει τη ζωή

μας και τη ζωή των άλλων. Σημαίνει, όπως είπε ο Σωτήρας, ότι θα δείχνετε αγάπη ακόμα και προς τους εχθρούς σας (βλέπε Κατά Ματθαίον 5:44).

Πράττοντας αυτό, θα εκπληρώσετε τη μεγαλύτερη εντολή να αγαπάτε τον Θεό. Θα πετάτε ψηλά, πάνω από τους κακούς ανέμους που φυσούν – πάνω από το χαμερπές, την ηττοπάθεια και την πικρία. Η αληθινή και διαρκής ευτυχία έρχεται μόνον όταν επιλέγουμε να «αγαπά[με] τον Κύριο τον Θεό [μας] από όλη την καρδιά [μας], και από όλη την ψυχή [μας], και από όλη τη διάνοιά [μας]» (Κατά Ματθαίον 22:37· βλέπε, επίσης, Δευτερονόμιο 6:5, Κατά Μάρκον 12:30, Κατά Λουκάν 10:27).

Είθε ο καθένας μας να επιλέγει να αγαπά τον Κύριο και να ακολουθεί τα μονοπάτια Του προς την ευτυχία, που είναι «το αντικείμενο και το σχέδιο της ύπαρξής μας»¹⁰. ■

Από μία εναρκτήρια ομιλία «Μονοπάτια για την ευτυχία» η οποία δόθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ της Χαβάης στις 8 Ιουνίου 2017.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. "Happiness", Gospel Topics, topics.lds.org.
2. Ντέιβιντ ΜακΚέι, στο Conference Report, Οκτ 1919, 180.
3. "Happiness", *Psychology Today*, psychologytoday.com/basics/happiness.
4. "Happiness", *Psychology Today*.
5. Τόμας Μόνσον, «Παραδείγματα χρηστότητας», *Διαχόνα*, Μάιος 2008, 65.
6. Ρίτσαρντ Σκοτ, "Making the Right Decisions", *Ensign*, Μάιος 1991, 34.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000), 176, 178.
8. Τόμας Μόνσον, «Τηρείτε τις εντολές», *Διαχόνα*, Νοε 2015, 83.
9. Τόμας Μόνσον, «Η υπακοή φέρνει ευλογίες», *Διαχόνα*, Μάιος 2013, 92.
10. Τζόζεφ Σμιθ, στο *History of the Church*, 5:134.

Μάθετε τι είναι η αληθινή ευτυχία στο [lds.org/go/41849](https://www.lds.org/go/41849).

Γάμος, χρήματα και πίστη

Από τον Σάντεϋ Τσιμπούικε Ομπάσι

Παρευρισκόμουν στη συγκέντρωση νέων ανύπανδρων ενηλίκων στο Κουμάσι της Γκάνα, όχι επειδή χρειαζόμουν μια φιλενάδα –ήμουν ήδη αρραβωνιασμένος– αλλά επειδή ένιωθα ότι χρειαζόμουν περισσότερη παρακίνηση και ότι η συγκέντρωση θα ήταν το κατάλληλο μέρος να τη βρω. Πράγματι, οι προσευχές μου εισακούστηκαν στη συγκέντρωση, αφού η αδελφή Κολ, μία γηραιά ιεραπόστολος επιφορτισμένη να εργάζεται με νέους ανύπανδρους ενηλίκους, μίλησε για τη σημασία του γάμου στον ναό.

Προς το τέλος της συζήτησης, η όψη της άλλαξε ξαφνικά και είπε: «Δεν χρειάζεστε χρήματα για να παντρευτείτε – το μόνο που χρειάζεστε είναι πίστη». Ένωσα σαν να μου μιλά κατευθείαν, αλλά δεν νόμιζα ότι μπορούσε πράγματι να εφαρμοσθεί σε μένα, επειδή έπρεπε να αγοράσουμε πολλά πράγματα για να προετοιμασθούμε για τον γάμο. Είπα στον εαυτό μου: «Πώς μπορώ να μη χρειάζομαι χρήματα αλλά μόνο πίστη;»

Το σκεπτόμουν αυτό ξανά και ξανά όλη την εβδομάδα. Κατά τη διαδικασία αναρωτήθηκα: «Έχει

περιορισμούς ο Θεός στο τι μπορεί να κάνει;» Στην αρχή σκέφθηκα όχι, αλλά κατόπιν σκέφθηκα ναι. Όμως τότε ήλθε μία ερώτηση παρακολούθησης: «Πώς μπορεί να έχει περιορισμούς, αν είναι παντοδύναμος;» Το Πνεύμα με δίδαξε την απάντηση: οι ευλογίες του Θεού εξαρτώνται από την υπακοή μας σε Εκείνον. Δεν περιορίζεται στην ικανότητά Του να μας ευλογεί, αλλά εμείς πρέπει να προσκαλούμε αυτές τις ευλογίες, ασκώντας πίστη να κάνουμε ό,τι θα ήθελε Εκείνος να κάνουμε.

Αργότερα, κάλεσα την αρραβωνιαστικιά μου, Πρισίλα, για να συζητήσουμε τα προτεινόμενα σχέδια του γάμου μας. Παρά την έλλειψη χρημάτων, αποφασίσαμε να επιλέξουμε μία ημερομηνία για τον γάμο μας, αλλά δεν μπορούσαμε να αποφασίσουμε για μία συγκεκριμένη ημερομηνία. Συμφωνήσαμε να ρωτήσει εκείνη τον επίσκοπό της ποιες ημερομηνίες ήταν ανοικτές στα ημερολόγια τομέα και πασσάλου. Από τις δύο ημερομηνίες που προσέφερε, επιλέξαμε την 27η Σεπτεμβρίου 2014 – που σήμαινε ότι μετά βίας είχαμε επτά εβδομάδες έως την ημέρα του γάμου!

Η αρραβωνιαστικιά μου κι εγώ είχαμε λίγο καιρό πριν από τον γάμο μας και ακόμη λιγότερα χρήματα, αλλά είχαμε κάτι πιο σημαντικό: πίστη.

Η Πρισίλα ρώτησε: «*Obim* [που σημαίνει “καρδιά μου” στα Ίγκμπο], έχεις κάποια χρήματα; Δεν έχουμε πολύ καιρό».

Απάντησα: «Όχι, αλλά έχω κάποια πίστη».

Εκείνη γέλασε και είπε: «Είναι εντάξει. Ας νηστεύουμε και ας προσευχηθούμε». Παραφράζοντας το Νεφί Α΄ 3:7, συνέχισε: «Ο Κύριος θα προετοιμάσει μία οδό για εμάς, επειδή μας έχει προστάξει να παντρευτούμε».

Μέσα σε εκείνη την εβδομάδα πληρώθηκα για μία δουλειά που είχα κάνει μήνες νωρίτερα. Κατόπιν η Πρισίλα μου είπε ότι ήθελε να ξεκινήσει μία επιχείρηση για να κερδίσει περισσότερα χρήματα. Με τα χρήματα που είχα βγάλει αγόρασε μεταχειρισμένες

γυναικείες τσάντες και τις μεταπώλησε. Αφού αγόρασε κάποια από τα πράγματα στον κατάλόγό της, είχε ακόμη πάνω από το διπλάσιο από τα χρήματα που της έδωσα.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν είχα δουλειά να κάνω.

Κάθε δουλειά που κάποιος μου είχε υποσχεθεί αποτύγχανε. Απέμεναν δύο εβδομάδες και υπήρχαν ακόμη πράγματα που χρειαζόταν να αγοράσουμε. Η αρραβωνιαστικιά μου πρότεινε να μετακινήσουμε προς τα πίσω την ημερομηνία. Το μόνο που είπα ήταν: «Ένα θαύμα είναι καθοδόν».

Μόλις δύο ημέρες πριν από την ημέρα του γάμου μας το θαύμα συνέβη: πληρώθηκα για μια δουλειά που είχα κάνει πριν από δύο εβδομάδες. Κι εγώ επίσης μάθαινα ότι με την πίστη και τη σκληρή δουλειά ο Κύριος θα μας ευλογούσε να επιτύχουμε τους ενάρτετους στόχους μας.

Πήγαμε στην τράπεζα για να εξαργυρώσουμε την επιταγή και από εκεί στην αγορά για να αγοράσουμε τα υπόλοιπα από αυτά που απαιτούντο μέσα σε έντονη βροχή, την οποία θεωρήσαμε ως έγκριση των ουρανών για την πράξη πίστης μας.

Σε λιγότερες από 24 ώρες αργότερα ήμασταν παντρεμένοι. Όταν μας ζητήθηκε να ανταλλάξουμε όρκους, το συναίσθημα δεν έμοιαζε με τίποτε άλλο που είχα νιώσει στη ζωή μου. Ένωσα ότι είχαμε επιτύχει τόσα πολλά, που πίστεψα ότι μπορούσα να κάνω τα πάντα μέσω πίστης από εκείνο το σημείο και μετά. Αργότερα επισφραγισθήκαμε στον Ναό Άκκρας στην Γκάνα.

Αν και μπορεί να χρειάζεστε κάποια χρήματα για να προετοιμασθείτε για γάμο, το πιο σημαντικό που χρειάζεστε είναι η πίστη. ■

Ο συγγραφέας ζει στην Περιοχή Ασάντι στη Γκάνα.

«Εάν αισθάνομαι ότι χάνω την πίστη μου, τι μπορώ να κάνω για να την ξανακερδίσω;»

«Ένας από τους σκοπούς της Εκκλησίας είναι να γαλουχεί και να καλλιεργεί τον σπόρο της πίστης – ακόμη και στο αμμώδες έδαφος, κάποιες φορές, της αμφιβολίας και της αβεβαιότητας.

»...Παρακαλώ, πρώτα αμφιβάλλετε για τις αμφιβολίες σας προτού αμφιβάλλετε για την πίστη σας».

Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, «Ελάτε, ενωθείτε μαζί μας», γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2013.

Πήγαινε στις γραφές

Αν δυσκολεύομαι να αισθανθώ το Πνεύμα, με βοηθά να πάω στις γραφές και να δω την πίστη που έχουν όλοι.

Μου δίνει πίστη. Ίσως οι προσευχές σου ήταν πραγματικά σύντομες. Προσπάθησε να γίνουν πιο ειλικρινείς και ο Επουράνιος Πατέρας θα σε βοηθήσει να αποκτήσεις ξανά την πίστη σου.

Κρις Μπ., 14 ετών, Όρεγκον, Η.Π.Α.

Καλλιεργήστε τον σπόρο της πίστης

Ξέρω ότι μπορώ να προσεύχομαι στον Πατέρα και να Του ζητώ να με βοηθά ώστε

να διατηρήσω το φυτό της πίστης που μεγαλώνω. Πρέπει να κάνω τα απαραίτητα πράγματα για να το καλλιεργήσω, όπως να διαβάσω τις γραφές, να μετρώ τις ευλογίες μου και να ζητώ βοήθεια από την οικογένειά μου. Με τον τρόπο αυτό η πίστη μου μπορεί να αρχίσει ξανά να αυξάνει. Δεν θα συμβεί από τη μία μέρα στην άλλη – είναι μία διαδικασία που απαιτεί χρόνο. Πρέπει να έχω υπομονή και εμπιστοσύνη στον Κύριο.

Ελάις Μπ., 18 ετών, Μεντόζα, Αργεντινή

Ανακαλύψτε την μαζί

Όταν αισθάνομαι ότι χάνω την πίστη μου, μιλάω στη μαμά και στον μπαμπά μου και ανακαλύπτουμε πράγματα μαζί. Μερικές φορές τραγουδάμε ένα εξηψωτικό τραγούδι, ώστε να μπορούμε να αισθανθούμε το Πνεύμα.

Έμμαλι Σ., 15 ετών, Κολοράντο, Η.Π.Α.

Ρωτήστε τους γονείς σας

Εκτός από το να προσευχόμαστε κατευθείαν στον Επουράνιο Πατέρα, μπορούμε να ρωτήσουμε τους γονείς μας πώς μπορούμε να επιστρέψουμε σε Εκείνον και να ανακτήσουμε την πίστη μας.

Ελιάς Σ., 12 ετών, Παϊσαντού, Ουρουγουάη

Προσευχηθείτε, προσεγγίστε και διαβάστε

Ως άτομο του οποίου είχε μειωθεί η πίστη, υπήρχαν τρία πράγματα που έκανα για να επανέλθω. Πρώτον, προσευχήθηκα. Όταν προσευχήθηκα για δύναμη και για να γνωρίσω τι έπρεπε να κάνω είχε καλά αποτελέσματα. Δεύτερον, μίλησα σε στενούς φίλους και με βοήθησαν αφάνταστα όταν το χρειαζόμουν. Τρίτον, διάβασα τις γραφές. Πολλές από αυτές σχετίζονται με την πίστη και μπορούν να μας βοηθήσουν να την αποκτήσουμε ξανά.

Τζακ Τ., 14 ετών, Φλόριδα, Η.Π.Α.

Γιατί επιτρέπει ο Θεός τον πόλεμο;

Ο πόλεμος είναι μέρος της ιστορίας της ανθρωπότητας σε αυτήν τη γη σχεδόν από την αρχή. Όμως ο Κύριος, ο Άρχοντας Ειρήνης, δεν θέλει να διεξαγάγουμε πόλεμο μεταξύ αλλήλων. Κλαίει όταν οι άνθρωποι επιλέγουν να μην αγαπούν αλλήλους και «είναι χωρίς στοργή, και μισούν το ίδιο τους το αίμα» (Μωυσή 7:33), διαφθείροντας τη γη μέσω της βίας (βλέπε Γένεση 6:11-13). Αυτοί των οποίων η ανομία φέρνει πόλεμο στη γη θα κριθούν για τις πράξεις τους.

Ο Κύριος έχει προστάξει τον λαό Του να «αποκηρύσσ[ει] τον πόλεμο και να διακηρύσσ[ει] ειρήνη» (Δ&Δ 98:16). Εντούτοις, όταν έθνη παίρνουν τα όπλα το ένα εναντίον του άλλου, ο Κύριος έχει πει επίσης ότι ενίοτε δικαιολογούμεστε κατά την υπεράσπιση της οικογένειας, του έθνους και της ελευθερίας μας εναντίον της καταστροφής, τυραννίας και καταπίεσης (βλέπε Άλμα 43:47, Άλμα 46:12-13, Δ&Δ 134:11). Και οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, που υπηρετούν στους στρατούς των εθνών τους, υποστηρίζουν την αρχή να «υποτ[άσσονται] σε βασιλιάδες, προέδρους, κυβερνήτες και ηγεμόνες» (Άρθρα της Πίστης 1:12).

Για περισσότερα, βλέπε Γκόρντον Χίνκλυ, «Πόλεμος και ειρήνη», γενική συνέλευση Απριλίου 2003. "War", Gospel Topics, topics.lds.org.

Οι απαντήσεις αποσκοπούν στη βοήθεια και αντίληψη των γεγονότων εκ μέρους των αναγνώστων και δεν είναι επίσημες δηλώσεις της διδαχής της Εκκλησίας.

Επόμενη ερώτηση

«Πώς μπορούν οι πατριαρχικές ευλογίες μου να με βοηθήσουν να πάρω αποφάσεις;»

Υποβάλετε τις απαντήσεις σας και, αν επιθυμείτε, μία φωτογραφία υψηλής ανάλυσης μέχρι τις 15 Μαΐου 2018, στο liahona.lds.org (κάντε κλικ στο «Υποβάλετε ένα άρθρο ή ανατροφοδότηση»).

Οι απαντήσεις ίσως αλλαχθούν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας.

ΠΡΟΣ

Ακολουθήστε το παράδειγμα του Τζόζεφ Σμιθ και το πρότυπο της Αποκατάστασης.

ΕΥΧΗ

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Από τον
Πρεσβύτερο
Ρόμπερτ Χείλς
(1932-2017)

Της Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

Ως ηγέτες της Εκκλησίας, συχνά μας ρωτούν: «Πώς λαμβάνω μαρτυρία για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού;»

Η απόκτηση μαρτυρίας και το να μεταστραφούμε αρχίζει με τη μελέτη και την προσευχή, μετά να ζούμε το Ευαγγέλιο με υπομονή και επιμονή και να προσκαλούμε και να εμπιστευόμαστε το Πνεύμα. Η ζωή του Τζόζεφ Σμιθ και το πρότυπο της Αποκατάστασης είναι εξαιρετικά παραδείγματα αυτής της διαδικασίας. Καθώς [αναφέρω]... τα γεγονότα της Αποκατάστασης σε εσάς, αναζητήστε τα βήματα που οδηγούν στη μαρτυρία...

Στραφείτε
στις γραφές.
Γονατίστε σε
προσευχή.
Να ζητείτε με
πίστη. Ακούστε
με προσοχή το
Άγιο Πνεύμα.

Μεγάλη Σύγχυση

Ο Τζόζεφ Σμιθ γεννήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1805, στο Σάρρον του Βερμόντ των Η.Π.Α. Γεννήθηκε σε μία οικογένεια που προσευχόταν και μελετούσε τη Βίβλο. Κατά τη νεότητά του, ενδιαφέρθηκε για τη θρησκεία και ανακάλυψε μια «μεγάλη σύγχυση» για τις διδασχές του Χριστού «καθώς μάλωσαν ιερέας με ιερέα και προσήλυτος με προσήλυτο» (Τζόζεφ Σμιθ–Ιστορία 1:6).

Αυτή η σύγχυση... άρχισε αιώνες νωρίτερα σε αυτό που έχει αποκληθεί η Μεγάλη Αποστασία. Η ημέρα του Χριστού «δεν θάρθει» είπε ο Απόστολος Παύλος «αν πρώτα δεν έρθει η αποστασία» (Προς Θεσσαλονικείς Β΄ 2:3).

Λίγες δεκαετίες μετά την Ανάσταση του Χριστού, οι Απόστολοι Του σκοτώθηκαν, οι διδασκαλίες Του διεφθάρησαν και η ιεροσύνη αφαιρέθηκε από τη γη. Όμως ο Παύλος, βλέποντας την εποχή μας, προφήτευσε «σε οικονομία τού πληρώματος των καιρών, [ο Θεός θα] ανακεφαλ[αίω]ν[ε] τα πάντα στον Χριστό» (Προς Εφεσίους 1:10). Θα αποκαθιστούσε την αληθινή Εκκλησία του Χριστού στη γη για άλλη μια φορά...

Ο Τζόζεφ βρίσκει την απάντηση

Ο Τζόζεφ... σε ηλικία 14 ετών, βρέθηκε εμπλεκόμενος σε «αναβρασμό [θρησκευτικών] ιδεών». Συχνά διερωτάτο: «Αν κάποια απ' αυτές [τις εκκλησίες] είναι σωστή, ποια είναι αυτή, και πώς να το γνωρίσω εγώ;» (Τζόζεφ Σμιθ–Ιστορία 1:10).

Ο Τζόζεφ στράφηκε στη Βίβλο για απαντήσεις. «Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλιπής σε σοφία» διάβασε στην επιστολή του Ιακώβου «ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε

όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζεις· και θα του δοθεί» (Ιακώβου 1:5).

Ακολουθώντας τη συμβουλή του Ιακώβου, ο Τζόζεφ πήγε σε ένα δάσος κοντά στο σπίτι του και προσευχήθηκε. Καθώς επικαλείτο τον Θεό «μια στήλη φωτός... κατέβαινε» λαμπρότερη από τον μεσημεριανό ήλιο και «δύο Άτομα» εμφανίστηκαν. «Ο ένας τους μου μίλησε, καλώντας με με το όνομά μου και είπε, δείχνοντας τον άλλον– Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!» (Τζόζεφ Σμιθ–Ιστορία 1:16-17).

Ο Θεός Πατέρας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, συνομίλησαν με τον Τζόζεφ. Απήντησαν στην ερώτησή του. Τον δίδαξαν ότι η αληθινή Εκκλησία του Χριστού είχε χαθεί από τη γη. Ο Τζόζεφ έμαθε ότι αυτά τα μέλη της Θεϊκής Κεφαλής ήταν ξεχωριστά και διακριτά όντα, τον γνώριζαν με το όνομά του και ήταν πρόθυμα να απαντήσουν στις προσευχές του. Οι ουρανοί άνοιξαν, η νύκτα της αποστασίας τελείωσε και το φως του Ευαγγελίου άρχισε να λάμπει.

Σαν τον Τζόζεφ, πολλοί από εμάς βρισκόμαστε να αναζητούμε το φως της αλήθειας... Σαν τον Τζόζεφ, πρέπει να ερευνησουμε τις γραφές, να προσευχηθούμε... [να είμαστε] ταπεινοί και [να μάθουμε] να ασκούμε πίστη.

Ο Μορόνι και οι Χρυσές Πλάκες

Κατά τη διάρκεια των τριών ετών μετά το Πρώτο Όραμα, ο Τζόζεφ [είπε ότι συχνά ένιωθε αποθαρρυνμένος εξαιτίας των αδυναμιών και ατελειών του]. Όμως δεν έχασε την πίστη του ούτε ξέχασε τη δύναμη της προσευχής.

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1823, σε ηλικία 17 ετών, [ο Τζόζεφ] γονάτισε για να ζητήσει «συγχώρηση για» όλες τις αμαρτίες [του]... και [για να μάθει] πού [στεκόταν] ενώπιον του [Θεού]» (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ–Ιστορία 1:29). Καθώς προσευχόταν, ένα φως... εμφανίστηκε, δυναμώνοντας «μέχρι που το δωμάτιο ήταν πιο φωτεινό απ' ό,τι στο καταμεσήμερο» (εδάφιο 30). Σε εκείνο το φως στεκόταν ένα άτομο ντυμένο με έναν χιτώνα «εξαιρετικά λευκό» (εδάφιο 31). Κάλεσε τον Τζόζεφ με το όνομά του και συστήθηκε ως Μορόνι. Είπε «ότι ο Θεός είχε προορίσει για [τον Τζόζεφ] να εκτελέσει] ένα έργο» και του είπε για ένα αρχαίο χρονικό «γραμμένο επάνω σε χρυσές πλάκες», το οποίο όταν μεταφράστηκε έγινε το Βιβλίο του Μόρμον. Το βιβλίο περιείχε ένα χρονικό της πληρότητας του Ευαγγελίου. (Βλέπε εδάφια 33-34.) Ο Τζόζεφ καθοδηγήθηκε σε... εκείνο το χρονικό, θαμμένο... [στον] κοντινό λόφο... Κουμώρα.

Την επομένη ο Τζόζεφ βρήκε τις πλάκες, αλλά δεν είχε έλθει ακόμη ο καιρός να τις φέρει στο φως. Ο Μορόνι έδωσε οδηγίες στον Τζόζεφ να τον συναντά εκεί την ίδια ημέρα κάθε χρόνο για τα επόμενα τέσσερα χρόνια (βλέπε εδάφια 52-53). Ο Τζόζεφ υπάκουσε. Κάθε χρόνο πήγαινε στον λόφο, όπου ο Μορόνι του έδινε «οδηγίες» (εδάφιο 54) σχετικά με την Αποκατάσταση της Εκκλησίας του Χριστού...

Ο Τζόζεφ έλαβε τις πλάκες στις 22 Σεπτεμβρίου 1827, σε ηλικία 21 ετών. Έλαβε επίσης ένα αρχαίο όργανο για να τις μεταφράσει, το οποίο λεγόταν Ουρίμ και Θουμμίμ. Χρησιμοποιώντας αυτόν τον ιερό διερμηνέα, μαζί με το Άγιο Πνεύμα, ο Τζόζεφ άρχισε το έργο της μετάφρασης...

Η Αποκατάσταση εκτυλίσσεται

Σε ηλικία 23 ετών, ο Τζόζεφ μετέφραζε τις πλάκες, όταν εκείνος και [ο γραφέας του], Όλιβερ [Κάουντερυ] έπεσαν επάνω σε μία περικοπή για την άφεση των αμαρτιών... Ήθελαν να μάθουν περισσότερα. Ο Τζόζεφ ήξερε τι να κάνει.

Στις 15 Μαΐου 1829, [ο Τζόζεφ και ο Όλιβερ] πήγαν στο δάσος για να ρωτήσουν τον Κύριο. Ενώ προσεύχονταν, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής εμφανίστηκε «μέσα σε σύννεφο φωτός» (Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:68). Είχε βαπτίσει τον Σωτήρα στη ζωή [και] κρατούσε τα κλειδιά της ιεροσύνης απαραίτητα για την τέλεση εκείνης της διάταξης με την εξουσία του Θεού.

...Ο Ιωάννης... έθεσε τα χέρια του στο [κεφάλι του Τζόζεφ και μετά του Όλιβερ] και απένειμε στον [καθέναν] τους την Ααρωνική Ιεροσύνη (βλέπε Δ&Δ 13, Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:68-69)...

Στα τέλη Μαΐου ή αρχές Ιουνίου 1829, η Μελχισεδική ή ανώτερη Ιεροσύνη απονεμήθηκε στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ από τους Αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη.

Η μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον ολοκληρώθηκε επίσης εκείνον τον Ιούνιο και το βιβλίο εκδόθηκε στις

26 Μαρτίου 1830... Ημέρες αργότερα, στις 6 Απριλίου, οργανώθηκε η Εκκλησία επισήμως. Όπως προφητεύτηκε από τον Παύλο, η αρχαία Εκκλησία του Χριστού εδραιώθηκε και πάλι επάνω στη γη.

Όμως το έργο της Αποκατάστασης δεν είχε τελειώσει... [Ο Ναός στο Κίρτλαντ, ο πρώτος ναός που οικοδομήθηκε σε αυτήν τη θείκη νομή] αφιερώθηκε... στις 27 Μαρτίου 1836. Μία εβδομάδα αργότερα, στις 3 Απριλίου, διεξήχθη μία συγκέντρωση εκεί. Ύστερα από μία επίσημη και σιωπηλή προσευχή... Ο Κύριος Ιησούς Χριστός [εμφανίστηκε στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ]... Ο Μωυσής, ο Ηλίας και ο Ηλίας ο Θεσβίτης εμφανίστηκαν [στον Ναό στο Κίρτλαντ] και [έδωσαν τα κλειδιά της ιεροσύνης] στον Τζόζεφ (βλέπε Δ&Δ 110).

Ένα πρότυπο να ακολουθήσουμε

Αδελφοί και αδελφές, μπορούμε να δούμε το πρότυπο; Κάθε μείζον γεγονός της Αποκατάστασης –το Πρώτο Όραμα, η εμφάνιση του Μορόνι και η φανέρωση του Βιβλίου

του Μόρμον, η αποκατάσταση της ιεροσύνης και η εμφάνιση του Ιησού Χριστού [στον] άγιο ναό Του– προηγήθηκε της προσευχής...

[Πολλές φορές] έχω νιώσει την αδιαμφισβήτητη μαρτυρία του Πνεύματος του Θεού, σαν μια φωτιά να καίει στην καρδιά μου, ότι το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο είναι αληθινό... [Εάν δεν γνωρίζετε αυτά αφ' εαυτού σας], θα σας πρότεινα να αποδεχθείτε την πρόσκληση που έκανε ο Μορόνι στο Βιβλίο του Μόρμον: «Και όταν θα τα λάβετε αυτά, θα ήθελα να σας εξορκίσω να ρωτήσετε το Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομα του Χριστού, αν αυτά δεν είναι αλήθεια. Και αν το ζητήσετε με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική, έχοντας πίστη στο Χριστό, θα σας φανερώσει ότι αυτά είναι αλήθεια, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων» (Μορόνι 10:4-5)...

... Ακολουθήστε το παράδειγμα του Τζόζεφ Σμιθ και το πρότυπο της Αποκατάστασης. Στραφείτε στις γραφές. Γονατίστε σε προσευχή.

Να ζητείτε με πίστη. Ακούστε με προσοχή το Άγιο Πνεύμα... Και στο όνομα του Ιησού Χριστού, υπόσχομαι: «Αν... ζητήσετε [από τον Επουράνιο Πατέρα] με πίστη, πιστεύοντας ότι θα λάβετε, με επιμέλεια στο να τηρείτε τις εντολές του [Κυρίου], ασφαλώς αυτά θα γίνουν γνωστά σε σας» (Νεφί Α΄ 15:11). ■

Από μία ομιλία γενικής συνελεύσεως τον Οκτώβριο του 2003.

ΤΙ, ΓΙΑΤΙ και ΠΩΣ:

ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Από την Φέιθ Σάδερλιν Μπλάκχερστ

Περιοδικά της Εκκλησίας

Πείτε ότι βρίσκεστε σε ένα ταξίδι μιας εβδομάδας σε κάποια παραλία με την οικογένεια του φίλου σας. Διασκεδάζετε πολύ, όμως αρχίζει να σας λείπει η οικογένειά σας. Τότε ο μπαμπάς σας σάς στέλνει ένα μήνυμα στο κινητό για να δει πώς πάνε τα πράγματα – είναι ακριβώς αυτό που χρειαζόσασταν για να νιώσετε ότι σας αγαπούν και σας θυμούνται.

Κάπως έτσι είναι η ζωή επάνω στη γη. Ο Θεός δεν μας στέλνει μηνύματα, όμως είμαστε μακριά από το ουράνιο σπίτι μας, έτσι ένας τρόπος με τον οποίο μας κάνει γνωστή ο Επουράνιος Πατέρας την αγάπη του για εμάς είναι στέλνοντας προφήτες.

ΘΕΪΚΗ ΝΟΜΗ

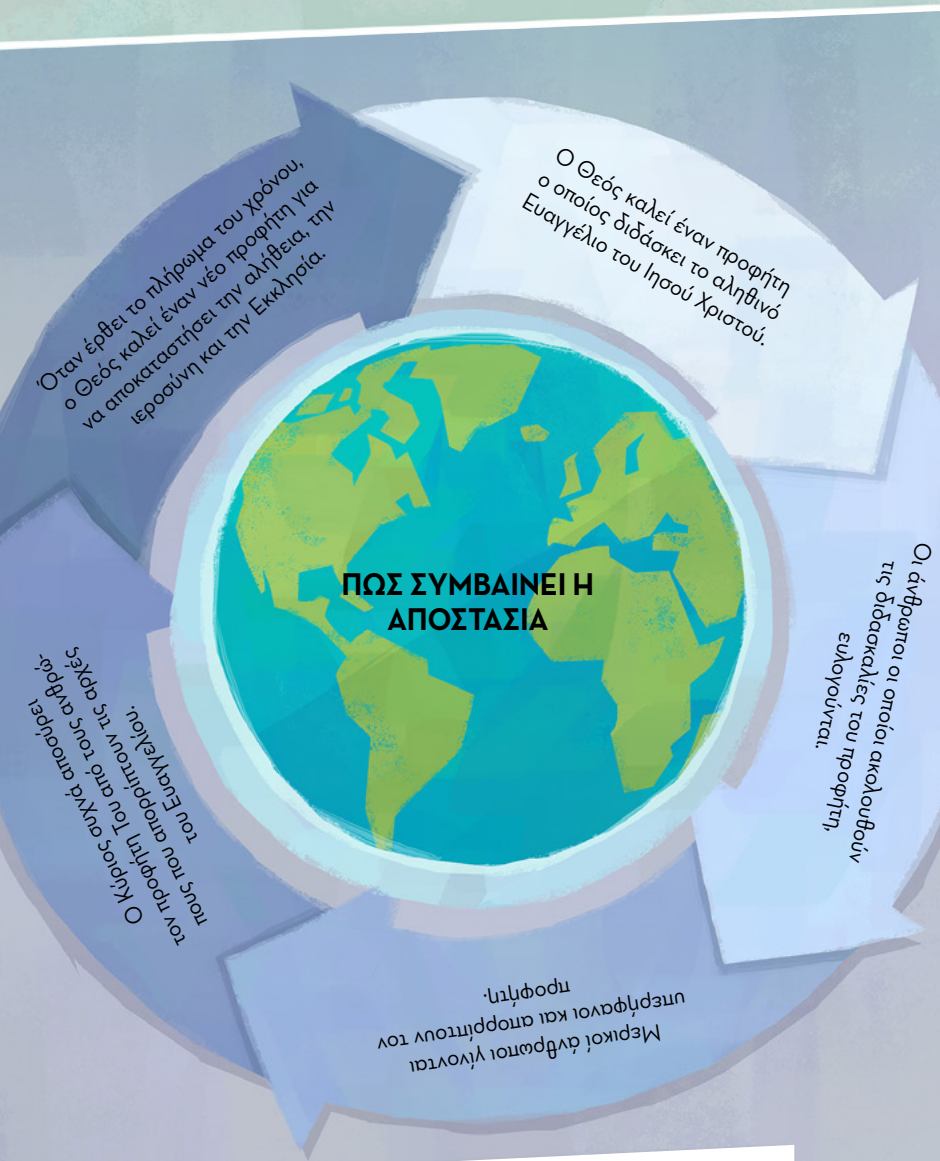
Οι προφήτες ηγούνται αυτού που ονομάζονται *θεικές νομές*, χρονικές περιόδοι όπου (1) ο Θεός έχει έναν τουλάχιστον εξουσιοδοτημένο ηγέτη της ιεροσύνης στη γη και (2) αυτός ο ηγέτης, ο προφήτης, μαθαίνει για το σχέδιο σωτηρίας απευθείας από τον Θεό. Ο προφήτης κατόπιν διδάσκει ή *απονέμει* το Ευαγγέλιο στους ανθρώπους.

Χάρη στις γραφές, γνωρίζουμε για πολλές θεικές νομές. Κάποιες σημαντικές ήταν εκείνες του Αδάμ, του Ενώχ, του Νώε, του Αβραάμ, του Μωυσή, του Ιησού Χριστού και του Τζόζεφ Σμιθ. Ο Κύριος ξεκίνησε μία θεική νομή μέσω καθενός από αυτούς τους προφήτες.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Για να διδάξετε το Ευαγγέλιο θα χρειαστεί να μπορείτε να εξηγήσετε τι είναι η αποστασία, οι θεικές νομές και η Αποκατάσταση. Αυτό το διάγραμμα μπορεί να βοηθήσει.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ

Αποστασία=ανομία. Όταν ένα άτομο ή μία ομάδα στρέφεται μακριά από τις αλήθειες του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, απορρίπτει τους προφήτες και πέφτει στην αμαρτία, βρίσκεται σε αποστασία.

Αποκατάσταση είναι η ενέργεια της επιστροφής κάποιου πράγματος στην αρχική κατάστασή του. Δεν είναι μεταρρύθμιση, η οποία μεταβάλλει κάτι που υπάρχει για να δημιουργηθεί κάτι καινούργιο. Για παράδειγμα, αν θέλατε να αποκαταστήσετε ένα παλιό σπίτι, θα μπορούσατε να το οικοδομήσετε εκ νέου με την ίδια διάταξη που είχε αρχικά. Ίσως να θέλατε να προσθέσετε ένα νέο τζάκι, όμως τότε θα αλλάζατε το σπίτι, δεν θα το αποκαθιστούσατε.

Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού χρειαζόταν να αποκατασταθεί, επειδή είχε χαθεί κατά τη Μεγάλη Αποστασία. Οι άνθρωποι είχαν ζήσει επί αιώνες χωρίς την αληθινή Εκκλησία. Έτσι ο Κύριος αποκατέστησε την Εκκλησία Του και το Ευαγγέλιο μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, όπως είχαν προφητεύσει οι αρχαίοι προφήτες (βλέπε Ησαΐας 2:1-3, 29:13-14, Πράξεις 3:19-21, Αποκάλυψη 14:6-7, Νεφέι Β΄ 3:3-15).

Το αληθινό Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι εδώ για να μείνει – επομένως, εσείς θα μείνετε με αυτό; Μολονότι ο κόσμος γίνεται όλο και περισσότερο άνομος, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού θα παραμείνει μέχρι τέλους.

Έχετε να κάνετε μια επιλογή – την ίδια επιλογή που όλοι οι θνητοί χρειάστηκε να κάνουν από τις απαρχές των χρόνων: θα ακολουθήσετε τον προφήτη; Εάν ναι, θα είστε ευλογημένοι και θα έχετε το Πνεύμα να σας οδηγεί.

ΑΔΑΜ

Ο Αδάμ ήταν ένας αληθινός πρωτοπόρος: ήταν ο πρώτος άνθρωπος επί γης και ο πρώτος προφήτης! Δίδαξε στην οικογένειά του το Ευαγγέλιο, όμως ακόμα και στην αρχή πολλοί «επιζήτησαν τις δικές τους συμβουλές στο σκοτάδι» και απέρριψαν την αλήθεια (Μωυσή 6:28).

ΕΝΩΧ

Έχετε ποτέ ακούσει για μία ολόκληρη πόλη που πάρθηκε στους ουρανούς; Λοιπόν, η πόλη της Σιών -που ιδρύθηκε από τον Ενώχ- είχε τόσο ενάρετους ανθρώπους, ώστε πήγαν να κατοικήσουν με τον Θεό (βλέπε Μωυσή 7:23).

ΝΩΕ

Γνωρίζετε για την κιβωτό του Νώε. Μόνον οκτώ άνθρωποι -η οικογένεια του Νώε- επέζησαν από την πλημμύρα, διότι άκουσαν τις προειδοποιήσεις του Νώε (βλέπε Γένεση 7, Μωυσή 8). Όμως γνωρίζετε ότι εκείνος έλαβε την ιεροσύνη όταν ήταν 10 ετών (βλέπε Δ&Δ 107:52) και ότι «γίγαντες... γύρευαν τον Νώε, να τού αφαιρέσουν τη ζωή του»; (Μωυσή 8:18).

ΑΒΡΑΑΜ

Ο Αβραάμ παρ' ολίγο να θυσιαστεί από άνομους ιερείς, όμως ένας άγγελος τον έσωσε (βλέπε Αβραάμ 1). Είχε κάποιες θαυμαστές αποκαλύψεις, συμπεριλαμβανομένου ενός οράματος για την προγόνινη ζωή. Τα μέλη της Εκκλησίας είναι απόγονοί του και η διαθήκη του Αβραάμ έχει πάρει το όνομά της από εκείνον. (Βλέπε Αβραάμ 2-5.)

ΜΩΥΣΗΣ

Ο Μωυσής οδήγησε τους Ισραηλίτες έξω από την Αίγυπτο και τους βοήθησε να αποκτήσουν την ελευθερία τους. Εκείνος «επιδίωξε επίμονα να εξαγνίσει το λαό του για να μπορέσουν να δουν το πρόσωπο του Θεού». Όμως εκείνοι σκλήρυναν την καρδιά τους και δεν μπόρεσαν να αντέξουν την παρουσία του (Δ&Δ 84:23-24). Στην πραγματικότητα, εξαιτίας της αποστασίας τους, περιπλανήθηκαν στην έρημο επί 40 χρόνια!

ΚΕΦΑΛΕΣ ΤΩΝ ΘΕΪΚΩΝ ΝΟΜΩΝ

Αυτοί οι προφίτες κλήθηκαν από τον Θεό «χάρη της υπερβολικής πίστης τους και των καλών τους έργων» (Άλμα 13:3· βλέπε, επίσης, Αβραάμ 3:22-23). Τα κλειδιά της ιεροσύνης που κρατούσαν είχαν αποκατασταθεί προς τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Εδώ υπάρχουν μερικά ενδιαφέροντα πράγματα για αυτούς τους προφίτες. Δείτε τι άλλο μπορείτε να μάθετε για αυτούς καθώς μελετάτε τις γραφές.

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Ο Ιησούς Χριστός όχι μόνον δίδαξε το Ευαγγέλιο και έκανε πολλά θαύματα, αλλά και ίδρυσε την Εκκλησία Του επί της γης. Εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας και σταυρώθηκε και αναστήθηκε, ώστε να μπορέσουμε εμείς να υπερνικήσουμε τον πνευματικό και φυσικό θάνατο. Είναι η κεφαλή της Εκκλησίας Του σήμερα και ο Ίδιος και ο Επουράνιος Πατέρας είναι η πηγή της εξουσίας της ιεροσύνης.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ

Μετά την Ανάσταση του Σωτήρος, οι Απόστολοί Του και άλλοι ηγέτες της Εκκλησίας προσπάθησαν να διαδώσουν το Ευαγγέλιο, όμως οι άνθρωποι απέρριψαν τις διδασκαλίες τους και μάλιστα σκότωσαν τους περισσότερους από τους Αποστόλους. Εξαιτίας της ανομίας των ανθρώπων, η πληρότητα του Ευαγγελίου χάθηκε από τη γη. Ο κόσμος έπεσε σε πνευματικό σκότος (βλέπε Ησαΐας 60:2).

- Για περισσότερα από 1000 χρόνια οι άνθρωποι δεν είχαν πρόσβαση στις διατάξεις της σωτηρίας, τις ευλογίες του ναού ή την καθοδήγηση από έναν προφήτη.
- Πολύτιμες αλήθειες χάθηκαν από τη Βίβλο.
- Ψευδείς ιδέες διδάχθηκαν για την αληθινή φύση του Θεού.
- Μερικές από τις διατάξεις της σωτηρίας άλλαξαν ή διδάχθηκαν εσφαλμένα (βλέπε Ησαΐας 24:5).
- Η αποστασία αυτή οδήγησε τελικά στη δημιουργία πολλών εκκλησιών.

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Αποστασίας ορισμένοι θεολόγοι στην Ευρώπη κατάλαβαν ότι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού δεν διδασκόταν σωστά. Αυτοί οι μεταρρυθμιστές δεν ήταν προφήτες, αλλά έκαναν το καλύτερο δυνατόν για να διδάξουν την αλήθεια όπως την καταλάβαιναν. Βοήθησαν ώστε να γίνει η Βίβλος διαθέσιμη σε περισσότερους ανθρώπους. Πολλοί πολέμησαν για θρησκευτική ελευθερία και άνοιξαν τον δρόμο για την Αποκατάσταση του Ευαγγελίου.

ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ

Άρα η πληρότητα του Ευαγγελίου είχε χαθεί για πάντα; Όχι! Ο Θεός απέκαλυψε ξανά σημαντικές αλήθειες στον Τζόζεφ Σμιθ. Ουράνιοι αγγελιαφόροι αποκατέστησαν όλα τα απαραίτητα κλειδιά της ιεροσύνης προς αυτόν (βλέπε Δ&Δ 27:8-13, 110, 128:18-21), κάνοντας αυτό τη «θεική νομή της πληρότητας των καιρών» (Δ&Δ 138:48). Είναι επίσης γνωστή ως των τελευταίων ημερών, διότι είναι η τελευταία θεική νομή πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Μαντέψτε! ΕΣΕΙΣ έχετε τις ευλογίες της Αποκατάστασης. Ναι, εσείς!

- Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού αποκαταστάθηκε με έναν προφήτη και αποστόλους να ηγούνται αυτής.
- Το Βιβλίο του Μόρμον, το Διδαχί και Διαθήκες, το Πολύτιμο Μαργαριτάρι και άλλη σύγχρονη αποκάλυψη αποκατέστησε πολύτιμες αλήθειες οι οποίες είχαν χαθεί (βλέπε Νεφί Β ' 27).
- Ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε την Αραωνική Ιεροσύνη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή (βλέπε Δ&Δ 13) και τη Μελχισεδική Ιεροσύνη από τους Αποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη (βλέπε Δ&Δ 128:20).
- Εξουσιοδοτημένοι φέροντες την ιεροσύνη τελούν τις διατάξεις της σωτηρίας με τον αρμόζοντα τρόπο.
- Και ξέρουμε ότι η αλήθεια δεν θα χαθεί ποτέ ξανά μέσω μιας αποστασίας (βλέπε Δανιήλ 2:44). ■

Καθώς μαθαίνετε για τον Ιησού Χριστό, προσκαλείτε την γαλήνη και την παρουσία Του στη ζωή σας.

Από τη Σάρα Χάνσον

Φαντασθείτε ότι διαβάζετε *τα πάντα* για τον Σωτήρα στις γραφές – την Αγία Γραφή, το Βιβλίο του Μόρμον, το Δίδαχό και Διαθήκες το Πολύτιμο Μαργαριτάρι. Αυτό θα απαιτήσει πολύ χρόνο και εργασία! Όμως τον Ιανουάριο του 2017 ο Πρόεδρος Ράσσελ Νέλσον, έδωσε ως πρόκληση να κάνουμε ακριβώς αυτό – να μελετήσουμε όλα όσα είπε ο Ιησούς και έκανε στις βασικές γραφές. Ο Πρόεδρος Νέλσον είπε ότι η ολοκλήρωση του σχεδίου τον έκανε «διαφορετικό άνθρωπο». Όχι μόνον έμαθε περισσότερα για τον Ιησού Χριστό, αλλά επίσης αισθάνθηκε μία ανανεωμένη αφοσίωση σε Εκείνον¹.

Μπορείτε κι εσείς να πλησιάσετε πιο κοντά στον Χριστό καθώς μαθαίνετε για Εκείνον. Η μελέτη της ζωής και του σκοπού Του προσκαλεί την γαλήνη Του στη ζωή σας και σας βοηθά να γνωρίσετε Εκείνον και τον Επουράνιο Πατέρα. Διαβάστε πώς αυτοί οι νέοι απάντησαν σε δύο ερωτήσεις: (1) Ποια είναι η αγαπημένη σας ιστορία από τις γραφές για τον Σωτήρα και γιατί; (2) Και πώς οι μελέτες σας του Ευαγγελίου σας έχουν φέρει γαλήνη;

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ

Μου αρέσει η ιστορία των 10 λεπρών, διότι ο Ιησούς έδειξε τόση πολλή αγάπη προς τον λεπρό που Τον ευχαρίστησε. Είπε: «Η πίστη σου σε έσωσε» (Κατά Λουκάν 17:19, βλέπε εδάφια 11-19). Αγαπώ την γνήσια καλοσύνη που Εκείνος δείχνει σε όλους.

Λόγω μερικών πρόσφατων τραγωδιών στο σχολείο μου, όλοι χρειάζονται πολλή γαλήνη και παρηγοριά. Έχω βρει δύναμη και γαλήνη μέσω των σπουδών μου στο σεμινάριο. Οι δάσκαλοι του σεμιναρίου κάνουν τις γραφές και το Ευαγγέλιο πολύ προσωποποιημένο για όλους. Είναι αληθινά ωραία να βλέπουμε τη διαφορά στην τάξη του σεμιναρίου συγκρινόμενη με μία κανονική τάξη. Υπάρχει μόνο ένα διαφορετικό συναίσθημα εκεί που φέρνει γαλήνη.

Γκάμπριελ Σ., 16 ετών, Κολοράντο, Η.Π.Α.

Η ιστορία του Άλμα για την πίστη και τον λόγο του Θεού (βλέπε Άλμα 32:18-43) με έχει διδάξει ότι όταν δείχνουμε αγάπη, λαμβάνουμε αγάπη. Καθώς ο Άλμα εξηγεί στους Ζωραμίτες, η πίστη είναι όπως ένας σπόρος. Πιστεύεται ότι κάτι είναι αληθινό χωρίς πραγματικά να είναι εκεί να το δούμε. Η πίστη μεγαλώνει όταν ένα άτομο έχει την επιθυμία να πιστέψει και να ακούσει τον λόγο του Θεού. Όλο αυτό με έχει βοηθήσει να είμαι ήρεμος, ενδυναμωμένος στην καρδιά μου και να αποκτήσω μαρτυρία ότι ο Επουράνιος Πατέρας με βλέπει με μάτια αγάπης και ευσπλαχνίας.

Καθώς μελετώ τις γραφές κάθε ημέρα, καταλαβαίνω καλύτερα την αγάπη που ο Σωτήρας έχει για τον καθένα από εμάς. Αυτή η γνώση με βοηθά να εξηγήσω στους φίλους μου στο σχολείο ότι δεν είναι μόνοι όταν έχουν προβλήματα, επειδή υπάρχει ένας Θεός που μας αγαπά.

Μαρία Ντ., 17 ετών, Γκουανταλαχάρα, Ισπανία

Μου αρέσει στο Νεφί Γ' 17, όταν ο Σωτήρας επισκέπτεται την αμερικανική ήπειρο και προσκαλεί τα παιδιά να έλθουν σε Εκείνον. Κάθεται μαζί τους και δαπανά χρόνο μαζί τους ένα προς ένα. Αυτή είναι μία θαυμάσια ιστορία για μένα που δείχνει ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός και πόσο πολλή αγάπη έχει για τον καθένα από εμάς. Πιστεύω ότι θα καθίσει με τον καθένα από εμάς επίσης όταν χρειαζόμαστε τη βοήθειά Του.

Μου αρέσει όταν ο Χριστός έρχεται στην Αμερικανική ήπειρο, ρωτά εάν υπάρχει κανένας άρρωστος και βασανισμένος μεταξύ τους και μετά τους θεραπεύει. Κατόπιν ευλογεί τα μικρά παιδιά. (Βλέπε Νεφί Γ' 17.) Πιστεύω ότι είναι αληθινά μία ωραία και δυνατή ιστορία. Μου αρέσουν τα μικρά παιδιά και μου αρέσει όταν οι άνθρωποι τους δίνουν επιπλέον αγάπη, επειδή τα παιδιά είναι τόσο αγνά. Η ιστορία μου δείχνει το βάθος της αγάπης του Σωτήρος για εμάς. Αφού αγαπούσε τους ανθρώπους τότε, αρκετά για να κάνει όσα έκανε, μπορεί να μας αγαπά σήμερα επίσης.

Στο Ησαΐα 53:3 λέει ότι ο Σωτήρας είναι: «άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας». Όταν σκέπτομαι για την Εξιλέωση του Χριστού, όσα πέρασε για εμάς και πώς μπορώ να συγχωρεθώ όταν μετανόησω για τις αμαρτίες μου, αισθάνομαι πραγματικά γαλήνη. Πολλοί άνθρωποι στο Βιβλίο του Μόρμον -οι γιοιοί του Μωσία, ο Αμμών και ο Άλμα ο νεότερος- είχαν κάνει λάθη στο παρελθόν, αλλά ήταν εις θέσιν να συγχωρεθούν. Στράφηκαν στον Χριστό, μετανόησαν και έγιναν εντυπωσιακά παραδείγματα από τα οποία μπορούμε να μάθουμε σήμερα. Είναι παρηγορητικό για εμένα να γνωρίζω ότι μπορώ επίσης να συγχωρεθώ.

Αλίνα Τ., 18 ετών, Όρεγκον, Η.Π.Α.

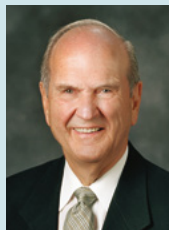
Αυτόν τον χρόνο προέτρεψα τον εαυτό μου να διαβάζει μία σελίδα των γραφών κάθε ημέρα. Καθώς το έχω κάνει αυτό, έχω μεγαλώσει για να προσβλέπω σε αυτό κάθε ημέρα. Έχω μάθει τόσα πολλά από τα λόγια και τις ιστορίες στις γραφές καθώς έχω προσπαθήσει να δαπανήσω χρόνο για να τις καταλάβω και έχω πλησιάσει πιο κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μου και τον Σωτήρα καθώς έχω μάθει επίσης για Εκείνους. Αυτό έφερε πολλή γαλήνη στη ζωή μου.

Άννα Γ., 17 ετών, Μοντάνα, Η.Π.Α.

Η αγαπημένη μου γραφή για τον Ιησού είναι όταν μετέτρεψε το νερό σε κρασί κατά τη διάρκεια ενός γάμου, με την προτροπή της μητέρας Του (βλέπε Κατά Ιωάννην 2:1-11). Αυτή είναι η αγαπημένη μου, επειδή η ιστορία δείχνει τον σεβασμό του Ιησού για τις γυναίκες και ιδιαίτερα για την μητέρα Του. Αυτή η ιστορία παροτρύνει τα παιδιά να υπακούουν στους γονείς τους, όχι λόγω του φόβου αλλά από τεράστια αγάπη. Το παράδειγμα του Ιησού Χριστού είναι ότι όλοι θα πρέπει να προσπαθούν. Η αγάπη Του για την μητέρα Του δεν σταμάτησε ποτέ και ούτε θα πρέπει η αγάπη μας για τους γονείς μας. Είναι επίσης η αγαπημένη μου περικοπή, επειδή το θαύμα Του είναι μία πράξη υπηρετήσης και εμείς μπορούμε επίσης να δημιουργήσουμε θαύματα βοηθώντας άλλους.

Αυτή η ιστορία και άλλες ιστορίες στις γραφές μου έχουν φέρει γαλήνη. Είναι πολύ παρηγορητικό να γνωρίζω ότι εάν προσπαθώ πάντα να μάθω για τον Χριστό και να ακολουθώ τις διδασκαλίες Του, μπορώ να επιστρέψω στον στοργικό μας Επουράνιο Πατέρα κάποια ημέρα.

Αν Ρ., 17 ετών, Βικτώρια, Αυστραλία

ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΘΕΙΤΕ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΝ

«Η προσοχή μας πρέπει να περιστρέφεται γύρω από τον Σωτήρα και το Ευαγγέλιό Του. Είναι διανοητικώς απαιτητικό να προσπαθούμε να ατενίζουμε προς Εκείνον με κάθε σκέψη. Αλλά όταν το κάνουμε, οι αμφιβολίες και οι φόβοι μας διαλύονται».

Πρόεδρος Ράσσελ Νέλσον, «Προσελκύνοντας τη δύναμη του Ιησού Χριστού στη ζωή μας», γενική συνέλευση Απριλίου 2017.

Αγαπώ την ιστορία του Χριστού και του πλούσιου νέου άνδρα (βλέπε Κατά Μάρκον 10:17-22). Μου δίνει πολλή εσωτερική γνώση και προοπτική για να δώσω προτεραιότητα στον Θεό πάνω από όλα. Το να ζητηθεί να πουλήσετε κάθε εγκόσμιο απόκτημα θα μπορούσε να είναι ένα πολύ δύσκολο αίτημα σχεδόν για όλους. Αλλά νομίζω ότι το να είσαι πρόθυμος να βάλεις τον Θεό πάνω από τα αγαθά, είναι ένα από τα πράγματα που καθένας από εμάς έχει να μάθει στη ζωή. Η απέραντη αγάπη του Χριστού για εμάς είναι αληθινά θεαματική. Είναι σίγουρα καλύτερη από οποιοδήποτε χρηματικό ποσό ή τα υπάρχοντα που αποκτούμε σε αυτήν τη ζωή.

Το διάβασμα των γραφών μου φέρνει γαλήνη και ανακούφιση, καθώς και μεγαλύτερη σοφία και κατανόηση. Μολονότι μπορεί να μην αισθάνομαι πάντα τη δύναμη της μελέτης των γραφών αμέσως, γνωρίζω ότι το διάβασμα των γραφών επηρεάζει θετικά τη ζωή μου και με βοηθά να αισθανθώ το Πνεύμα και να αναγνωρίζω τις προτροπές Του.

Γιούτσεν Γ., 19 ετών, Ταϊτσάγγκ, Ταϊβάν

Καθώς ο Χριστός βρίσκεται καθοδόν να δει ένα νέο κορίτσι που πεθαίνει, μία γυναίκα αιμορροούσα απλώς αγγίζει το ιμάτιό Του και θεραπεύεται. Ο Χριστός γυρίζει και μιλά με αυτήν συνειδητοποιώντας ότι Τον έχει αγγίξει (βλέπε Κατά Λουκάν 8:43-48). Παρ' όλο που πηγαίνει να βοηθήσει κάποιον άλλον, ο Χριστός έχει επίσης χρόνο για εκείνην. Ο Χριστός έχει χρόνο για όλους μας επίσης.

Έχω μία αληθινά πολυάσχολη ζωή, πηγαίνοντας στο σχολείο ή στα μαθήματα του μπαλέτου ή σε άλλες δουλειές. Κατά τη διάρκεια όλων αυτών, δεν έχω χρόνο για μένα ούτε αισθάνομαι γαλήνη. Όταν διαβάζω τις γραφές μου ή λέω μία προσευχή, αισθάνομαι γαλήνη. Είναι καλό να αισθάνεσαι έτσι και να κάνεις ένα διάλειμμα από την τρέλα. Σε αυτές τις στιγμές της γαλήνης, πλησιάζω προς τον Σωτήρα και μεγαλώνω στο Ευαγγέλιο. ■

Ζόι Μπ., 17 ετών, Γιούτα, Η.Π.Α.

Η συγγραφέας ζει στη Γιούτα των Η.Π.Α.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Βλέπε Ράσσελ Νέλσον, "Prophets, Leadership, and Divine Law" (παγκόσμια πνευματική συγκέντρωση για νέους ενήλικους, 8 Ιανουαρίου 2017), broadcasts.lds.org, «Προσελκύνοντας τη δύναμη του Ιησού Χριστού στη ζωή μας», γενική συνέλευση Απριλίου 2017, "Study the Savior's Words", *Λιαχόνα*, Ιαν 2018, 56-59.

Τι σημαίνει για μένα η Αποκατάσταση

Η Αποκατάσταση της Εκκλησίας άρχισε όταν ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός επισκέφθηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ το 1820. Ύστερα από αυτό, συνέβησαν άλλα σημαντικά πράγματα για να φέρουν πίσω την Εκκλησία του Ιησού Χριστού στη γη. Διαβάστε αυτές τις κάρτες, κόψτε τις, κολλήστε τις σε χαρτί και παίξτε ένα παιχνίδι ταιριάσματος.

	<p>Ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός εμφανίστηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ...</p>		<p>...κι έτσι ξέρω ότι έχουν σώματα σαν το δικό μου!</p>
	<p>Ο Τζόζεφ Σμιθ μετέφρασε τις χρυσές πλάκες...</p>		<p>...κι έτσι εγώ μπορώ να διαβάσω το Βιβλίο του Μόρμον!</p>
	<p>Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής έδωσε την Ααρωνική Ιεροσύνη στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερν...</p>		<p>...κι έτσι εγώ μπορώ να βαπτισθώ στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών!</p>
	<p>Ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης αποκατέστησαν τη Μελχισεδική Ιεροσύνη...</p>		<p>...ώστε να μπορώ να έχω τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος!</p>

Η Εκκλησία οργανώθηκε στις 6 Απριλίου 1830...

...κι έτσι μπορώ να πάω στην εκκλησία!

Η Έμμα Σμιθ συνέλεξε τραγούδια για το πρώτο υμνολόγιο της Εκκλησίας...

...κι έτσι εγώ μπορώ να τραγουδώ τους ύμνους!

Στον Ναό στο Κίρτλαντ, ο Ηλίας ο Θεοβίτης έδωσε στον Τζόζεφ Σμιθ τα κλειδιά να επισφραγίζει οικογένειες...

...κι έτσι μπορώ να κάνω οικογενειακή ιστορία και να πάω στον ναό!

Ο Κύριος πρόσταξε τους πρώτους Αγίους να πληρώνουν δεκάτη...

...κι έτσι μπορώ να δωρίζω δέκατα και προσφορές νηστείας!

Η Αουρέλια Ρότζερς άρχισε την Ένωση Προκαταρκτικής για να διδάσκει τα παιδιά στη γειτονιά της...

...κι έτσι μπορώ να πάω στην Προκαταρκτική!

«Ως ένας από τους υπηρέτες Του, διακηρύσσω τη μαρτυρία μου ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας μας. Γνωρίζω ότι ζει και ότι τα ελέη Του είναι διαθέσιμα σε όλους μας».

Από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Μπέντναρ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Από το «Τα ελέη του Κυρίου», Λιαχόνα, Μάιος 2005, 99.

Από τον
Πρεσβύτερο
Βάλερι Κορδόν
Των Εβδομήκοντα

Ένα εκπληκτικό μάθημα

«Θα... ανοίξω τους καταρράκτες
τού ουρανού και [θα] εκχέω την ευλογία σε
σας» (Μαλαχίας 3:10).

Όταν μεγάλωνα στη Γουατεμάλα, η οικογένειά μου είχε στην ιδιοκτησία της ένα εργοστάσιο που κατασκεύαζε στολές για αθλητικές ομάδες.

Ο μπαμπάς μου ήθελε τα παιδιά στην οικογένειά μας να μάθουν να δουλεύουν σκληρά. Τον βοηθούσαμε στο εργοστάσιο. Μπήκα σε μεγάλες φασαρίες όταν ήμουν μικρός. Πάντα έσπαγα πράγματα! Όμως όταν μεγάλωσα, ο μπαμπάς μου με άφησε να φροντίζω τις πλεκτομηχανές.

Ο μπαμπάς μου μας πλήρωνε για την εργασία μας. Μετά ρωτούσε: «Τι θα κάνετε τα λεφτά σας;» Ήξερα ποια ήταν η σωστή απάντηση: «Θα πληρώσω τα δέκατά μου και θα αποταμιεύσω για την ιεραποστολή μου».

Όταν ήμουν περίπου 13 ετών, η επιχείρησή μας έχασε πολλά χρήματα. Έπρεπε να απαλλαγούμε από πολλές ραπτομηχανές. Αντί να έχουμε διακόσιους εργάτες, είχαμε λιγότερους από πέντε. Εργάζονταν στο γκαράζ μας στο σπίτι.

Πάντοτε πλήρωνα τα δέκατά μου, όμως ποτέ δεν κατάλαβα πραγματικά πόσο σημαντικό ήταν. Τότε

έμαθα ένα θαυμαστό μάθημα. Ένα Σάββατο πρωί άκουσα τους γονείς μου να μιλάνε σιγανά. Ο μπαμπάς μου είπε στη μαμά μου ότι τα χρήματα έφθαναν είτε για να πληρώσουμε τα δέκατα είτε να αγοράσουμε τρόφιμα. Δεν έφθαναν και για τα δύο. Ανησυχούσα. Τι θα έκανε ο μπαμπάς μου;

Την Κυριακή είδα τον μπαμπά μου να δίνει έναν φάκελο στον πρόεδρο κλάδου μας. Επέλεξε να πληρώσει τα δέκατα! Χαϊρόμουν που το έκανε, όμως ανησυχούσα κιόλας. Τι θα τρώγαμε;

Το επόμενο πρωί κάποιος χτύπησαν την πόρτα μας. Είπαν στον μπαμπά μου ότι χρειάζονταν στολές επειγόντως. Συνήθως ο κόσμος μάς πλήρωνε με την ολοκλήρωση της παραγγελίας. Όμως αυτοί οι άνθρωποι πλήρωσαν τον μπαμπά μου εκείνη την ημέρα, πριν καν φτιάξουμε τις στολές!

Μέσα σε ένα σαββατοκύριακο έμαθα ένα ωραίο μάθημα που το θυμόμουν σε όλη μου τη ζωή. Ο νόμος των δεκάτων μάς βοηθά να οικοδομήσουμε την πίστη μας και να δείξουμε την ευγνωμοσύνη μας για τον Επουράνιο Πατέρα. Η πληρωμή των δεκάτων είναι μια ευλογία! ■

Το κατάστημα υποδημάτων του Abuelo

Από τον Ρέι Γκόλντραπ

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«Το συγγνώμη δεν είναι πάντα εύκολο να το λες»
(Children's Songbook, 98).

Ο Μιγκέλ άνοιξε την πόρτα του καταστήματος υποδημάτων του Abuelo (παππού του). Μύρισε το δέρμα με το οποίο εργαζόταν ο Abuelo. Ήταν μία από τις αγαπημένες του μυρωδιές.

«Γεια, Abuelo!»

Ο Abuelo ήταν γονατιστός και αποτύπωνε το πόδι ενός πελάτη σε ένα κομμάτι χαρτί. Δεν κοίταζε επάνω. Η ακοή του Abuelo δεν ήταν πολύ καλή.

Ο Μιγκέλ κάθισε σε έναν πάγκο εργασίας. Κοίταξε τις στοιβές του κομμένου δέρματος. Φαντάστηκε τι θα έκανε με την καθεμία ο Abuelo, χρησιμοποιώντας το σφυρί και την πένσα του.

Τα εργαλεία θύμισαν στον Μιγκέλ κάτι άλλο που του άρεσε. Ο Abuelo πάντοτε του έδινε μία καραμέλα, όποτε ο Μιγκέλ τον βοηθούσε να καθαρίσει.

Όμως ο Μιγκέλ τώρα πεινούσε! Ήξερε ότι δεν έπρεπε να πάρει ένα κέρασμα χωρίς να ρωτήσει, αλλά φαινόταν ότι ο Abuelo θα ήταν απασχολημένος για λίγο. «Ίσως δεν χρειάζεται να περιμένω» σκέφτηκε ο Μιγκέλ.

Ο Μιγκέλ άπλωσε το χέρι του κάτω από το ταμείο για το βάζο με τις καραμέλες. Ήταν γεμάτο με τις αγαπημένες του καραμέλες – γλυκίες και καυτερές με σκόνη από τσίλι! Καθώς το άνοιγε, ο Μιγκέλ ένωσε λίγο άβολα. Όμως οι καραμέλες φαινόταν τόσο εύγευστες. Βιάστηκε και την έβαλε στο στόμα του.

Πολύ σύντομα έφυγε ο πελάτης. Ο Abuelo πήρε ένα κομμάτι δέρμα και το βούτηξε μέσα σε λίγο νερό. Αυτό βοηθούσε το δέρμα να διατηρηθεί μαλακό και εύκολο να το κατεργασθεί κάποιος.

«Ξέρεις, πρέπει να γίνουμε περισσότερο σαν αυτό το παπούτσι» είπε ο παππούς.

Ο Μιγκέλ καταβρόχθισε την υπόλοιπη καραμέλα όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Κατόπιν πήγε στον Abuelo.

«Γεια!» Είπε ο Abuelo με χαμόγελο. «Χαίρομαι που ήλθες να με δεις».

Ο Μιγκέλ αγκάλιασε τον Abuelo. Ήλπιζε ότι ο Abuelo δεν μπορούσε να καταλάβει ότι είχε φάει μία καραμέλα. Ο Μιγκέλ προσπάθησε να μη φαίνεται ανήσυχος.

«Φαίνεται ότι είσαι απασχολημένος» είπε ο Μιγκέλ, δείχνοντας τις στοίβες από δέρμα. «Χρειάζεσαι βοήθεια;»

«Βεβαίως! Μπορείς να μου δώσεις εκείνη την κλωστή;»

Ο Μιγκέλ έπιασε ένα μεγάλο κομμάτι κλωστής. Το τράβηξε ανάμεσα στα χέρια του. Ήταν πιο δύσκολο απ' ό,τι φαινόταν.

«Α, είναι δυνατό».

Ο Abuelo κρυφογέλασε. «Πρέπει, για να αντέξει τη σκληρή χρήση που θα κάνουν στα παπούτσια τους οι άνθρωποι». Ο Abuelo τραβούσε την κλωστή μέσα από το δέρμα. Κατόπιν πήρε εκείνο το ύφος στο πρόσωπό του που η μαμά μερικές φορές αποκαλούσε το ύφος του «συντεού Abuelo».

«Ξέρεις, πρέπει να γίνουμε περισσότερο σαν αυτό το παπούτσι» είπε ο Abuelo με ένα νεύμα.

Ο Μιγκέλ κοίταξε από κοντά το δέρμα. «Χμ Πρέπει;»

«Ναι, πράγματι. Πρέπει να παραμείνουμε δυνατοί. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι πειρασμοί του Σατανά δεν θα μας διαλύσουν».

Η κόκκινη καραμέλα άστραψε στον νου του Μιγκέλ. Ήξερε ότι θα έπρεπε να πει γι' αυτήν στον Abuelo.

Ο Abuelo πήρε ένα παλιό παπούτσι από το ράφι. «Βλέπεις αυτήν τη μεγάλη τρύπα;»

Ο Μιγκέλ μπορούσε πιθανόν να χωρέσει το χέρι του μέσα από την τρύπα. «Ναι».

«Αυτή ήταν κάποτε μία μικρή τρύπα που θα μπορούσε να είχε φτιαχτεί εύκολα. Όμως περίμεναν και τώρα θα είναι πιο δύσκολο να φτιαχτεί. Οι κακές συνήθειες

και οι κακές επιλογές είναι σαν αυτήν την τρύπα. Καλύτερα να τις φτιάχνεις νωρίς».

Ο Abuelo έγνεψε ξανά και το ύφος του σοφού Abuelo μετατράπηκε πάλι σε χαμόγελο. Συνέχισαν να μιλούν καθώς εργαζόταν ο Abuelo. Όλη την ώρα ο Μιγκέλ σκεπτόταν για την κόκκινη καραμέλα.

Όταν τελείωσε ο Abuelo, ο Μιγκέλ τον βοήθησε να καθαρίσει. Τότε ο Abuelo έπιασε το βάζο με τις καραμέλες.

Τελικώς ο Μιγκέλ δεν μπορούσε να το αντέξει πια. «Πήρα μία από τις καραμέλες σου!» είπε ξαφνικά.

Ο Abuelo άφησε κάτω το βάζο. «Τι ήταν αυτό;»

Ο Μιγκέλ τού είπε ότι πήρε την καραμέλα χωρίς να ρωτήσει. «Συγγνώμη, Abuelo! Δεν θα το ξανακάνω, το υπόσχομαι!»

Ο Abuelo έδωσε μία μεγάλη αγκαλιά στον Μιγκέλ. Ο Μιγκέλ ένωσε τόσο καλύτερα.

«Σε ευχαριστώ που είσαι έντιμος. Αυτό είναι πιο σημαντικό για μένα απ' οτιδήποτε άλλο».

Καθοδόν προς το σπίτι, ο Μιγκέλ ένωσε όπως ένα από τα καινούργια ζευγάρια παπούτσια του Abuelo. Δυνατός όσο μπορεί και έτοιμος για τη ζωή! ■

Ο συγγραφέας ζει στη Γιούτα των Η.Π.Α.

ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΑΙΣΘΗΜΑ

Μία ημέρα εγώ και η μαμά μου πήγαμε να πληρώσουμε τον λογαριασμό νερού της μαμάς μου και στον άνδρα εμπρός μας έπεσαν πολλά χρήματα, αλλά εκείνος δεν το συνειδητοποίησε. Έκανα γρήγορα και του τα έδωσα πίσω. Είπε: «Σε ευχαριστώ πάρα πολύ» και είπε ότι δεν νόμιζε ότι κάποιο άλλο παιδί

θα το έκανε αυτό. Είχα ένα τόσο καλό αίσθημα ύστερα από αυτό. Πάντοτε θα θυμάμαι εκείνο το καλό αίσθημα.

Μπριάννα Σ., 9 ετών, Άινταχο, Η.Π.Α.

Τόλμησε να είσαι ΚΑΛΟΣΥΝΑΤΟΣ!

Λάμπω το φως μου με το να είμαι
καλοσυνάτη προς τους άλλους.

Γεια!
Είμαι η Κλώντια
και ζω στην
Αυστραλία.

Ο αδελφός
της Κλώντια,
Τάιλερ

Υπερασπίζομαι τους άλλους

Ένα αγόρι στην τάξη μου, στο σχολείο, δυσκολεύεται να μάθει. Τον υπερασπίζομαι όταν οι άλλοι τον πειράζουν και τον βοηθώ στην τάξη, όταν έχει ανάγκη. Η δασκάλα μου είπε ότι φέτος είναι ο μόνος χρόνος που εκείνο νιώθει μέρος της τάξης του.

Το μικρό αρκουδάκι μου

Όταν πέθανε ο θείος της δασκάλας μου, εκείνη ήταν πολύ λυπημένη. Δεν ξέρει για την Εκκλησία κι έτσι της είπα ότι ο Επουράνιος Πατέρας την αγαπά. Της έφτιαξα μία κάρτα και της είπα ότι θα δει ξανά τον θείο της. Της έδωσα το ξεχωριστό μου αρκουδάκι για να την βοηθήσει στις στιγμές λύπης της.

Τραγουδώντας και το Άγιο Πνεύμα

Μου αρέσει να τραγουδώ τραγούδια από το *Γυμνοί και παιδικά τραγούδια*. Η οικογένειά μου λέει ότι την βοηθά να νιώθει το Άγιο Πνεύμα. Το Άγιο Πνεύμα μου δίνει μέσα μου ένα ζεστό συναίσθημα.

Τυχερές φίλες

Η γειτόνισσά μου, Ολίβια, δυσκολεύεται να περπατά, να μιλά και να ακούει. Η μαμά της Ολίβιας λέει ότι η τελευταία είναι τυχερή που έχει μία φίλη σαν κι εμένα.

Κι εγώ είμαι τυχερή!

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΕΣΕΙΣ ΝΑ ΛΑΜΨΕΤΕ;

ΤΟΛΜΗΣΤΕ ΝΑ γίνετε φίλοι με κάποιον που δεν έχει πολλούς φίλους.

ΤΟΛΜΗΣΤΕ ΝΑ βοηθήσετε τον γείτονά σας.

ΤΟΛΜΗΣΤΕ ΝΑ προσκαλέσετε έναν φίλο στην εκκλησία.

ΤΟΛΜΗΣΤΕ ΝΑ τραγουδήσετε!

ΣΤΕΙΛΤΕ ΜΑΣ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ!

Πώς αφήνετε το φως σας να λάμψει, όπως μας ζήτησε ο Ιησούς; Στείλτε ηλεκτρονικά μια ζωγραφιά του αστεριού σας με την ιστορία και τη φωτογραφία σας, μαζί με την άδεια των γονέων σας στο liahona@ldschurch.org.

Γνωρίζω ότι ο Επουράνιος Πατέρας απαντά στις προσευχές. Όταν η οικογένειά μου ζούσε στη Γερμανία, πήγαμε σε ένα *Volksmarch* στο χωριό μας. Το *Volksmarch* είναι εκεί όπου φίλοι και γείτονες απολαμβάνουν τον χρόνο μαζί, πηγαίνοντας έναν περίπατο στη φύση μαζί.

Οι γονείς μου είπαν ότι θα μπορούσα να περπατήσω μπροστά από την ομάδα με μία από τους φίλους μου και ξεκινήσαμε στο μακρύ μονοπάτι.

Ύστερα από λίγα λεπτά, δεν μπορούσα να δω κανέναν από την οικογένειά μου. Είπα στη φίλη μου ότι επρόκειτο να μείνω στο μονοπάτι και να τους περιμένω. Σύντομα δεν μπορούσα να δω πια τη φίλη μου ή την οικογένειά της και οι γονείς μου ακόμη δεν είχαν

έλθει. Ήμουν ολομόναχος στο δάσος και ένιωθα φοβισμένος. Αποφάσισα να πω μια προσευχή ώστε να με βρει κάποιος.

Σε ένα άλλο μέρος του δάσους, ο μπαμπάς μου ένωσε το Άγιο Πνεύμα να του λέει: «Πήγαινε ψάξε τον υιο σου». Ένωσε πόσο πολύ τον χρειαζόμουν κι έτσι έστριψε επί τόπου και είπε στη μαμά μου ότι επρόκειτο να με ψάξει. Λίγα λεπτά αργότερα ο μπαμπάς μου ήλθε τρέχοντας στο μονοπάτι όπου περίμενα και με βρήκε. Ήμουν τόσο χαρούμενος που είδα τον μπαμπά μου! Όταν μου είπε ότι είχε ένα δυνατό συναίσθημα πως χρειαζόμουν βοήθεια, ήξερα ότι ο Επουράνιος Πατέρας είχε απαντήσει στην προσευχή μου.

Είμαι τόσο χαρούμενος που ξέρω ότι όπου κι αν είμαι, μπορώ να μιλώ στον Επουράνιο Πατέρα. Θα με βοηθήσει να βρω τον δρόμο μου. ■

Χάθηκα και βρέθηκα

Η ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ

Είχα τρακ στη βάπτισή μου, αλλά όταν μπήκα στο νερό, ένιωσα γεμάτος χαρά και ευτυχία.

Τόμας Μ., 8 ετών, Ουρουγουάη

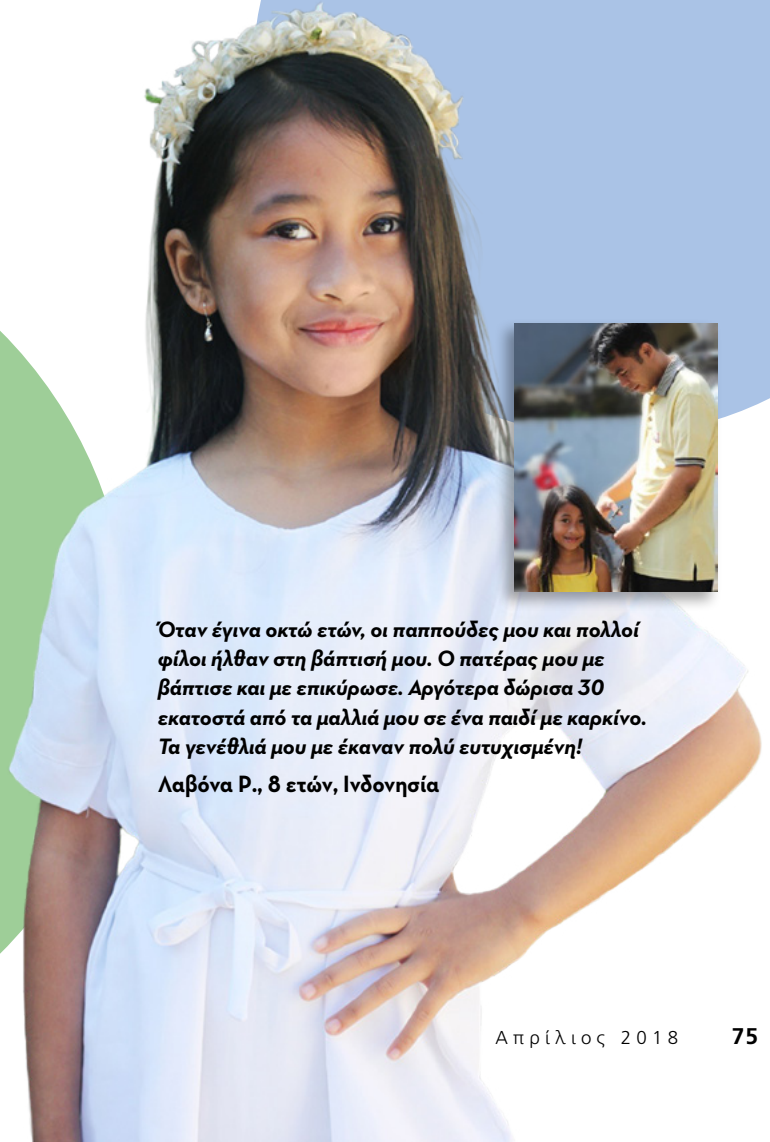
Ταξιδέψαμε από την Καμπότζη έως τον Ναό του Χονγκ Κονγκ στην Κίνα, ούτως ώστε η αδελφούλα μου, η Λώρα, να επισφραγισθεί με την οικογένειά μας. Ένωσα το Πνεύμα σε εκείνο το ξεχωριστό μέρος.

Ρόσα Π., 9 ετών, Καμπότζη

Μια μέρα στην τάξη διάβαζα ήρεμα, ενώ όλοι οι άλλοι έπαιζαν επιτραπέζια παιχνίδια. Όταν χτύπησε το κουδούνι, έβαλαν τα παιχνίδια πίσω στο ράφι και τα έκαναν χάλια. Άρχισα να το καθαρίζω και σύντομα όλοι οι άλλοι άρχισαν να βοηθούν. Άφησα στο φως μου να λάμψει με το να είμαι καλό παράδειγμα.

Γουίνι Ο., 10 ετών, Καναδάς

Όταν έγινα οκτώ ετών, οι παππούδες μου και πολλοί φίλοι ήλθαν στη βάπτισή μου. Ο πατέρας μου με βάπτισε και με επικύρωσε. Αργότερα δώρισα 30 εκατοστά από τα μαλλιά μου σε ένα παιδί με καρκίνο. Τα γενέθλιά μου με έκαναν πολύ ευτυχισμένη!

Λαβόνα Ρ., 8 ετών, Ινδονησία

Ο Ιωσήφ πωλείται στην Αίγυπτο

Από την Κιμ Γουέμπ Ρηντ

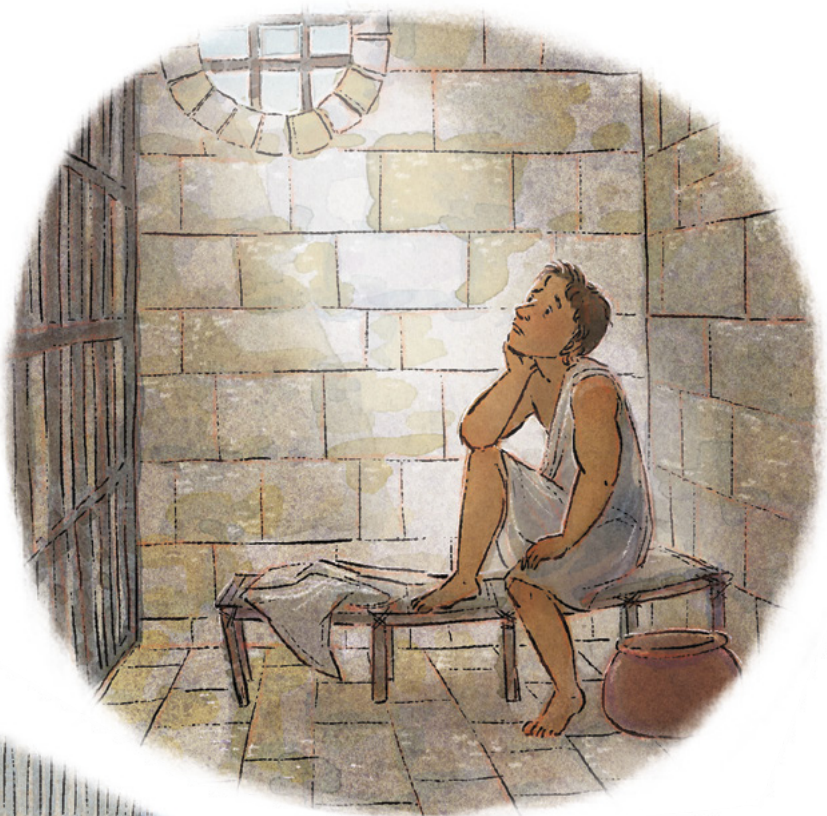

Ο Ιωσήφ είχε 11 αδελφούς. Ο πατέρας του τού έδωσε ένα όμορφο, πολύχρωμο πανωφόρι. Ο Θεός είπε ότι ο Ιωσήφ θα οδηγούσε τους αδελφούς του.

Τα μεγαλύτερα αδέρφια του Ιωσήφ θύμωσαν. Δεν ήθελαν να γίνει ο Ιωσήφ ο ηγέτης τους! Τον πούλησαν σε ανθρώπους που πήγαιναν στην Αίγυπτο και έγινε σκλάβος.

Ο Ιωσήφ εργάστηκε σκληρά. Έκανε καλές επιλογές, ακόμη και όταν άνθρωποι είπαν ψέματα για εκείνον και τον έβαλαν στη φυλακή.

Ακόμη και κατά τη διάρκεια των δύσκολων καιρών ο Ιωσήφ εμπιστευόταν τον Θεό. Ο Θεός ήταν μαζί με τον Ιωσήφ. Ο Ιωσήφ έγινε ηγέτης της Αιγύπτου! Όταν μεγάλωσε, βοήθησε να οδηγήσει την οικογένειά του, ακριβώς όπως είπε ο Θεός ότι θα έκανε.

Μπορώ να εμπιστευθώ τον Θεό όπως έκανε ο Ιωσήφ. Μπορώ να διαλέγω το σωστό. Ο Θεός θα είναι μαζί μου ό,τι και να γίνει. ■

Από το Γένεση 37-41.

Ο Ιησούς λέει: «Έλα, ακολούθα με».

**Από τον Πρεσβύτερο
Τοντ Κριστόφερσον**
Της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο Ιησούς Χριστός είναι στην πραγματικότητα το μόνο όνομα ή η μόνη οδός διά της οποίας μπορεί να έλθει η σωτηρία στην ανθρωπότητα.

Σκεφθείτε μια στιγμή τη σπουδαιότητα της αναστάσεως στην επίλυση μια για πάντα της αληθινής ταυτότητας του Ιησού από τη Ναζαρέτ και των μεγάλων φιλοσοφικών συναγωνισμών και ερωτημάτων της ζωής. Αν ο Ιησούς όντως στην κυριολεξία ανέστη, έπεται απαραίτητως ότι είναι θείο ον. Κανένας απλός θνητός δεν έχει τη δύναμη μέσα του να έλθει ξανά στη ζωή, αφού πεθάνει. Επειδή ανέστη, ο Ιησούς δεν μπορεί να ήταν μόνον ξυλουργός, διδάσκαλος, ραββίνος ή προφήτης. Επειδή ανέστη, ο Ιησούς έπρεπε να είναι Θεός, δηλαδή ο Μονογενής Υιός του Πατέρα.

Συνεπώς, ό,τι δίδαξε είναι αληθινό. Ο Θεός δεν μπορεί να ψευδεται.

Συνεπώς, ήταν ο Δημιουργός της γης, όπως είπε.

Συνεπώς, ουρανοί και κόλαση είναι αληθινά, όπως δίδαξε Εκείνος.

Συνεπώς, υπάρχει κόσμος πνευμάτων τον οποίον επισκέφθηκε μετά τον θάνατό Του.

Συνεπώς, θα έλθει ξανά, όπως είπαν οι άγγελοι και «θα βασιλεύσει αυτοπροσώπως επάνω στη γη» [Άρθρα της Πίστης 1:10].

Συνεπώς, υπάρχει ανάσταση και τελική κρίση για όλους.

Δοθείσης της πραγματικότητας της αναστάσεως του Χριστού, αμφιβολίες για την παντοδυναμία, πανσοφία και καλοσύνη του Θεού Πατέρα –ο οποίος έδωσε τον Μονογενή Του Υιό για τη λύτρωση του κόσμου– είναι ανεδαφικές. Αμφιβολίες για το νόημα και τον σκοπό της ζωής είναι αθεμελιώτες. Ο Ιησούς Χριστός είναι στην πραγματικότητα το μόνο όνομα ή η μόνη οδός διά της οποίας μπορεί να έλθει η σωτηρία στην ανθρωπότητα. Η χάρη του Χριστού είναι αληθινή, διαθέτοντας τόσο συγχώρηση όσο και καθαρισμό στον μεταμελημένο αμαρτωλό. Η πίστη αληθώς είναι περισσότερο από φαντασία

ή ψυχολογική επινόηση. Υπάρχει τελική και παγκόσμια αλήθεια και υπάρχουν αντικειμενικά και αμετάβλητα ηθικά πρότυπα όπως διδάσκονται από Εκείνον.

Δοθείσης της πραγματικότητας της αναστάσεως του Χριστού, η μετάνοια για οιαδήποτε παραβίαση του νόμου και των εντολών Του είναι τόσο δυνατό, όσο και επιτακτικό ζήτημα. Τα θαύματα του Σωτήρος ήταν αληθινά, όπως είναι η υπόσχεσή Του στους μαθητές Του ότι θα μπορούσαν να κάνουν τα ίδια, ακόμη και μεγαλύτερα έργα. Η ιερουσύνη Του είναι απαραίτητή μία αληθινή δύναμη που «χορηγεί το ευαγγέλιο και κρατεί το κλειδί των διακονιών τής βασιλείας, το κλειδί τής γνώσεως τού Θεού. Γι' αυτό, κατά τις διατάξεις της, η δύναμη της θεϊκότητας φανερώνεται» [Δ&Δ 84:19-20]. Δοθείσης της πραγματικότητας της αναστάσεως του Χριστού, ο θάνατος δεν είναι το τέλος μας και μολονότι «ύστερα από το δέρμα μας, αυτό το σώμα θα φθαρεί, πάλι με τη σάρκα μας θα δούμε τον Θεό» [Ιώβ 19:26]. ■

*Από μία ομιλία δοθείσα στη γενική συνέλευση
Απριλίου 2014.*

**Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΥΣ ΝΕΦΙΛΕΣ,
ΥΠΟ ΜΙΝΕΡΒΑ ΤΕΙΧΕΡΤ**

«Έχετε ασθενείς ανάμεσα σας; Φέρτε τους εδώ και εγώ θα τους θεραπεύσω...» Και έγινε ώστε όταν τους μίλησε έτσι, όλο το πλήθος... προχώρησαν εμπρός με τους αρρώστους τους και τους βασανισμένους τους, και τους κουτσούς τους, και τους τυφλούς τους, και με τους μουγκούς τους, και με όλους όσοι ήταν βασανισμένοι κατά οποιονδήποτε τρόπο. Και τους θεράπευσε» (Ματθ. 17:7, 9).

ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΝΕΩΝ

**ΤΙ, ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ: ΜΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗ
ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ**

*Κάντε την αποσπασία και την
αποκατάσταση ευνόητες
αυτήν την Κυριακή.*

58

ΝΕΟΙ ΕΝΗΛΙΚΟΙ
**ΕΞΙ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΙΝΗ
ΕΥΤΥΧΙΑ**

46

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΗΓΕΤΕΣ
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ
**ΕΝΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙ
ΤΑΙΡΙΑΣΜΑΤΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ
ΒΡΑΔΙΑ Η
ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ
ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ**

66

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

GREEK